

Senat
Rzeczypospolitej Polskiej
V kadencja

Sprawozdanie Stenograficzne

z 75. posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej
w dniu 22 grudnia 2004 r.

Porządek obrad

75. posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej

w dniu 22 grudnia 2004 r.

1. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo przewozowe.*
2. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych.
3. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników.
4. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz o zmianie niektórych innych ustaw.
5. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.
6. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw.
7. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej.
8. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Europejskiej konwencji o kontroli nabywania i posiadania broni palnej przez osoby fizyczne, sporządzonej w Strasburgu dnia 28 czerwca 1978 r.
9. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego.

*Oświadczenia senatorów są składane na końcu posiedzenia,
po wyczerpaniu porządku obrad.*

Obecni senatorowie: według załączonej do protokołu listy obecności.

Obecni goście i przedstawiciele urzędów:

Ministerstwo Finansów	– sekretarz stanu Stanisław Stec – podsekretarz stanu Jarosław Neneman
Ministerstwo Infrastruktury	– podsekretarz stanu Andrzej Bratkowski – podsekretarz stanu Witold Górski
Ministerstwo Obrony Narodowej	– sekretarz stanu Janusz Zemke
Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji	– podsekretarz stanu Paweł Dakowski
Ministerstwo Spraw Zagranicznych	– podsekretarz stanu Jakub Wolski
Ministerstwo Środowiska	– podsekretarz stanu Andrzej Mizgajski
Ministerstwo Zdrowia	– sekretarz stanu Zbigniew Podraza

* Zgodnie z art. 123 ust. 1 Konstytucji RP Rada Ministrów określiła projekt ustawy jako pilny.

(Początek posiedzenia o godzinie 9 minut 05)

(Posiedzeniu przewodniczą marszałek Longin Pastusiak oraz wicemarszałek Jolanta Danielak)

Marszałek Longin Pastusiak:

Proszę państwa senatorów o zajmowanie miejsc. Im wcześniej rozpoczniemy obrady, tym wcześniej je skończymy. A mamy dziś wymagający intensywnej pracy porządek obrad. Jeżeli dobrze pójdzie, to przed północą powinniśmy skończyć. Ale wszystko jest w rękach, a raczej w ustach państwa senatorów.

Otwieram siedemdziesiąte piąte posiedzenie Senatu Rzeczypospolitej Polskiej piątej kadencji.

(Marszałek trzykrotnie uderza laską marszałkowską)

Na sekretarzy posiedzenia wyznaczam panią senator Alicję Stradomską oraz pana senatora Mariana Lewickiego. Listę mówców będzie prowadziła pani senator Stradomska.

Proszę państwa senatorów sekretarzy o zajęcie miejsc przy stole prezydialnym.

Wysoki Senacie, pragnę poinformować, że przybyli dzisiaj do naszej Izby nasi kochani harcerze, którzy zgodnie z tradycją pragną przekazać nam Betlejemskie Światło Pokoju. Powitajmy ich oklaskami. (Oklaski)

Proszę teraz zastępcę naczelnika Związku Harcerstwa Polskiego, panią harcmistrz Teresę Hernik, o zabranie głosu.

Bardzo proszę, Pani Harcmistrz.

Zastępca Naczelnika Związku Harcerstwa Polskiego Teresa Hernik:

Panie Marszałku! Szanowne Panie! Szanowni Panowie!

Chciałabym wypełnić piękną, jak myślę, tradycję, która wytworzyła się wśród skautów, a mianowicie tradycję przekazywania Światła z Groty Narodzenia.

Myślę, że wszystkim nam niezbędne jest ciepło płynące z ognia, potrzebna jest nam miłość i wszystko to, co wiąże się ze światłem. Proszę więc pozwolić, że w imieniu Związku Harcerstwa

Polskiego, w imieniu harcerzy, tych starszych i tych młodszych, złożymy państwu najserdeczniejsze życzenia wszelkiej radości, zdrowia, pomysłowości, nie tylko w pracy w Senacie, ale również w domu, bo to jest nieodłączne. Życzę, ażeby to światło przyświecało również mądrym podejmowaniu decyzji. Życzę tego państwu i tym młodym ludziom, którzy są tutaj i podjęli dzisiaj takie postanowienie, że będą się dobrze uczyć, żeby godnie państwa zastąpić. Wszystkiego dobrego. (Oklaski)

Marszałek Longin Pastusiak:

W imieniu wszystkich senatorów bardzo serdecznie dziękuję za przyniesienie tego, jak powiedziała pani harcmistrz, symbolu miłości i pokoju. A tego pokoju dziś nie tylko w Polsce, ale również na świecie potrzebujemy. Jeszcze raz w imieniu senatorów i jako były druż 33. Drużyny Harcerskiej w Łodzi dziękuję. (Oklaski)

Powracamy do obrad.

Informuję, że Sejm na dziewięćdziesiątym trzecim posiedzeniu 16 grudnia przyjął wszystkie poprawki naszej Izby do następujących ustaw: do ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, do ustawy o rekompensacie przysługującej w związku z odstąpieniem w roku 2002 od waloryzacji dodatku kombatanckiego, do ustawy o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin oraz niektórych innych ustaw. Sejm przyjął również większość poprawek Senatu do następujących ustaw: do ustawy o zmianie ustawy o doradztwie podatkowym oraz ustawy o rachunkowości, do ustawy o zmianie ustawy o portach i przystaniach morskich oraz o zmianie niektórych innych ustaw. Ponadto Sejm na tym samym posiedzeniu w dniu 17 grudnia bieżącego roku przyjął wszystkie poprawki Senatu do ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa oraz niektórych innych ustaw, do ustawy o zmianie ustawy o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach, do ustawy o reje-

(marszałek L. Pastusiak)

stracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych oraz do ustawy o prawie pomocy w postępowaniu w sprawach cywilnych, prowadzonym w państwach członkowskich Unii Europejskiej. Przyjął również jedyną poprawkę Senatu do ustawy o zmianie ustawy o Policji oraz ustawy – Kodeks postępowania karnego. Ponadto 17 grudnia Sejm przyjął większość poprawek Senatu do ustawy o zmianie ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego oraz o zmianie niektórych ustaw.

Informuję państwa senatorów, że protokół siedemdziesiątego drugiego posiedzenia Senatu, zgodnie z regulaminem naszej Izby, jest przygotowany do udostępnienia państwu senatorom. Jeżeli nikt z państwa senatorów nie zgłosi do niego zastrzeżeń, to zostanie on przyjęty na kolejnym posiedzeniu.

Wysoka Izbo, doręczony państwu senatorom projekt porządku obrad obecnego, siedemdziesiątego piątego posiedzenia obejmuje:

1. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo przewozowe.

2. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

3. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników.

4. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

5. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

6. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz o zmianie ustawy o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw.

7. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej.

8. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Europejskiej konwencji o kontroli nabywania i posiadania broni palnej przez osoby fizyczne, sporządzonej w Strasburgu dnia 28 czerwca 1978 r.

Przypominam, że ustawa, która ma być omawiana w punkcie pierwszym dzisiejszych obrad, została wniesiona przez Radę Ministrów w trybie

art. 123 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej jako projekt pilny. W tym przypadku, zgodnie z odpowiednim artykułem konstytucji, termin rozpatrzenia przez Senat wynosi czternaście dni.

Przypominam ponadto, że zgodnie z regulaminem naszej Izby do postępowania w sprawie ustaw pilnych nie mają zastosowania art. 16 ust. 3 pkt 1 i 2, a także terminy określone w art. 32 ust. 2 i art. 34 ust. 2 Regulaminu Senatu.

Wysoka Izbo, proponuję rozpatrzenie punktów drugiego, trzeciego, czwartego, piątego, szóstego, siódmego i ósmego projektu porządku obrad, pomimo że druki dotyczące tych punktów zostały dostarczone w terminie późniejszym niż określony w art. 34 ust. 2 Regulaminu Senatu. Przypominam, że są to oczywiście ustawy, które powinny wejść w życie z dniem 1 stycznia 2005 r. A jeszcze miesiąc temu mieliśmy aż czterdzieści jeden takich.

Jeżeli nie usłyszę sprzeciwu, uznam, że Wysoka Izba przyjęła przedstawioną propozycję. Nie słyszę głosów sprzeciwu.

W tej sytuacji stwierdzam, że Senat przedstawioną propozycję przyjął.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zabrać głos w sprawie przedstawionego porządku obrad? Nie widzę zgłoszeń. Dziękuję.

W tej sytuacji stwierdzam, że Senat zatwierdził porządek obrad siedemdziesiątego piątego posiedzenia naszej Izby.

Informuję, że głosowania w sprawie rozpatrywanych ustaw zostaną przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu. Miejmy nadzieję, że będzie to dziś. Tytułem informacji dodam, że najwcześniej będziemy mogli przeprowadzić te głosowania gdzieś w okolicach godziny 18.00, a najpóźniej około północy. Wiele będzie również zależało od procedowania Izby niższej, Sejmu, rozpatrującego w trzech czytaniach projekt ustawy, który my także powinniśmy dziś zatwierdzić. Pilność w tej sprawie wynika też z błędu, który my, jako Senat, popełniliśmy.

Panie i Panowie Senatorowie, informuję również, że w przerwie w obradach, około godziny 14.00, odbędzie się nasze tradycyjne spotkanie opłatkowe. Chciałbym na nie zaprosić wszystkich państwa senatorów, a także pracowników Kancelarii Senatu, do sali nr 217. Jak co roku przed świętami Bożego Narodzenia spotkamy się na chwilkę, aby wysłuchać kołęd, podzielić się opłatkiem i złożyć sobie wzajemnie tradycyjne życzenia świąteczne. Serdecznie wszystkich zapraszam, sala nr 217, godzina 14.00.

Wysoka Izbo, **przystępujemy do rozpatrzenia punktu pierwszego** porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo przewozowe.

Ustawa ta uchwalona została przez Sejm 16 grudnia i tego samego dnia została przekazana

(marszałek L. Pastusiak)

na do naszej Izby. 18 grudnia skierowałem ją do Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury. Komisja przygotowała sprawozdanie, które jest zawarte w druku nr 866A, a sam tekst ustawy – w druku nr 866.

Proszę sprawozdawcę Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury, pana senatora Włodzimierza Łęckiego, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Włodzimierz Łęcki:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! Mam zaszczyt przedstawić sprawozdanie z obrad Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury w sprawie uchwalonej przez Sejm w dniu 16 grudnia bieżącego roku ustawy o zmianie ustawy – Prawo przewozowe. Tak jak pan marszałek był łaskaw przed chwilą powiedzieć, jest to pilne przedłożenie rządowe.

Zmiana dotyczy w zasadzie jednej podstawowej kwestii. Mianowicie dotychczasowe prawo przewozowe przewidywało, iż w przypadku stwierdzenia u osoby odbywającej podróż braku odpowiedniego biletu... To znaczy w ten sam sposób ukarana zostanie osoba, która, jak tu jest w zapisie podane, wyludza przejazd, to znaczy jedzie w ogóle bez biletu, jak i osoba, która, choć posiada uprawnienia do zniżki, w momencie kontroli nie potrafi przedstawić odpowiedniego dokumentu uprawniającego do zniżki bądź też dokumentu uprawniającego do przejazdu bezpłatnego. Trybunał Konstytucyjny zakwestionował zapisy poprzedniej ustawy – Prawo przewozowe, uznając, że taki zapis jest sprzeczny z konstytucją, i skierował do rządu postulat o zmianę tego prawa.

Ustawa była dyskutowana w Sejmie. Tu pozwolę sobie na dwa żartobliwe stwierdzenia. Pierwsze: w Sejmie ustawa ta przeszła niespotykaną większością głosów – na 411 posłów 409 głosowało za, bez względu na różnice statusu materialnego i opcji politycznych. A druga sprawa – i tu postuluję, aby u nas także głosowanie było jednomyślne – jest taka, że jest to ustawa niezwykle korzystna dla posłów i senatorów. Bo jeśli nas złapią, gdy będziemy jechali, nie mając ze sobą dokumentów o uprawnieniu, to nie będziemy płacili wysokiej kary, a tylko – jeśli w ciągu siedmiu dni udowodnimy, że jesteśmy, w naszym przypadku, senatorami – zapłacimy opłatę manipulacyjną.

Komisja Skarbu Państwa i Infrastruktury po głębokim zastanowieniu się nad tą ustawą rekomenduje Wysokiemu Senatowi przyjęcie jej bez poprawek. Taka decyzja podjęta została przez komisję jednomyślnie. Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję panu senatorowi. Proszę jeszcze pozostać na chwilę przy mównicy.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zadać pytanie panu senatorowi sprawozdawcy? Nie widzę zgłoszeń.

Wysoka Izba łagodnie się obeszła z panem senatorem.

(Senator Włodzimierz Łęcki: Dziękuję bardzo.)

Dziękuję bardzo.

Przypominam, że ustawa ta jest pilnym projektem rządowym.

Do reprezentowania stanowiska rządu w toku procedur parlamentarnych upoważniony został minister infrastruktury.

Witam w naszej Izbie podsekretarza stanu w tym resorcie, pana ministra Witolda Górskiego.

Pragnę zapytać pana ministra – patrzę obok tego światelka – czy pan minister pragnie przedstawić stanowisko rządu w sprawie tej ustawy.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Witold Górski: Panie Marszałku, Wysoka Izbo, sprawa jest tak prosta, że naprawdę nie wymaga uzasadnienia. No ale tę nowelizację robimy nie tylko dla senatorów i posłów. Dziękuję.)

Widzę, że przed świętami nawet rząd jest zwięzyły. (Wesołość na sali)

Dziękuję bardzo.

A czy ktoś z państwa senatorów pragnie panu ministrowi zadać pytanie? Nie.

Informuję również, że nikt z państwa senatorów nie zgłosił się do dyskusji.

W tej sytuacji ponieważ niejako otworzyłem dyskusję, to muszę ją zamknąć.

Zamykam dyskusję.

Nie ma również wniosków o charakterze legislacyjnym.

A więc poinformuję tylko dla porządku, że głosowanie w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo przewozowe zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia, to znaczy jeszcze w dniu dzisiejszym.

Wysoka Izbo, **przystępujemy do rozpatrzenia punktu drugiego** porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

Ustawa ta została uchwalona przez Sejm 17 grudnia i 20 grudnia przekazana została do Senatu. Tego samego dnia skierowałem tę ustawę do Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych. Komisja przygotowała sprawozdanie, które jest zawarte w druku nr 869A. Tekst ustawy jest w druku nr 869.

Bardzo proszę sprawozdawcę Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, pana senatora Jerzego Markowskiego, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Jerzy Markowski:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Szanowny Panie Ministrze!

Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych na wczorajszym posiedzeniu rozpatrywała projekt ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych. I powiem szczerze, żeby uczciwie oddać atmosferę tego posiedzenia, że na początku, ale tylko na początku, mieliśmy wrażenie, iż tyle jest aktów prawnych, które normują odpowiedzialność, tryb orzekania i potencjalne sankcje za naruszanie dyscypliny finansów publicznych, że właściwie wszystko, co w tej sprawie było do uregulowania, zostało uregulowane.

W toku wnikliwej dyskusji, w miarę uzyskiwania kolejnych wyjaśnień od przedstawicieli Ministerstwa Finansów, doszliśmy jednak, do słusznego chyba wniosku, że ponad sześć tysięcy spraw, które w ciągu roku rozpatruje się w tym obszarze, skala zjawisk, a zwłaszcza poczucie odpowiedzialności za finanse publiczne, jest dostatecznym uzasadnieniem dla olbrzymiego wysiłku, jaki podjęły rząd Rzeczypospolitej Polskiej oraz Komisja Nadzwyczajna, powołana w tym celu w Sejmie, ażeby stworzyć projekt tej ustawy. Ustawa ta ma bowiem stanowić kompendium wszystkich okoliczności, trybu postępowania oraz katalog sankcji za przewinienia, które wiążą się z naruszeniem dyscypliny finansów publicznych.

Wydaje mi się, że gdyby powstała ona w każdym innym momencie, byłaby równie uzasadniona i potrzebna, a ten akurat czas, kiedy ze szczególną ostrością i jednocześnie ze szczególną wnikliwością przyglądamy się mechanizmom dysponowania mieniem państwowym, jest czasem optymalnym dla stworzenia takiego aktu prawnego. Stąd też mimo rezerwy, jaką wobec celowości takiego aktu prawnego wykazywaliśmy się na początku posiedzenia, w trakcie wyjaśnień doszliśmy do wniosku, że każdy moment, w którym on by powstał, byłby momentem spóźnionym i właściwie na końcu mieliśmy do siebie pretensję, że powstał dopiero teraz, bo taki akt prawny powinien być powstać dużo wcześniej. Innymi słowy: nigdy nie jest za późno na to, żeby skatalogować zachowania, czynności, przewinienia, a zwłaszcza odpowiedzialność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Chcę przy tym dodać, że ustawa ta wejdzie w życie, ze względu na fakt, że zmienia kilka innych ustaw, między innymi ustawę o izbach obrachunkowych, ustawę o Najwyższej Izbie Kontroli, 1 lipca 2005 r.

Na szczególną uwagę zasługuje również i to, iż przedmiot tej ustawy nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej, czyli można powiedzieć, że regulujemy to po swojemu, we własnym

kraju, w sposób szczególny, ponieważ doceniamy w sposób szczególny rangę tego zjawiska i tego obszaru regulacji.

Ustawa zawiera ponad dwieście artykułów. Podzielona jest na kilka działów. Ja spróbuję państwa zapoznać tylko z тезami poszczególnych działów i będę serdecznie prosił o to, ażeby ze względu na krótki czas, jaki komisja gospodarki miała na rozpatrywanie tej ustawy, czas obliczony na nadzwyczajną chłonność intelektualną członków tej komisji, znakomitą część pytań, jeśli się takowe pojawią, kierować przede wszystkim do autorów tej ustawy, a zwłaszcza pana ministra Steca. To on jest bowiem ojcem tej ustawy i chwala mu za to, że taki dokument powstał.

Szanowni Państwo, jak już powiedziałem, wieloletnie doświadczenia w ściganiu wszelkich zjawisk z zakresu naruszania dyscypliny finansów publicznych spowodowały, że powstał taki akt prawny. Wprawdzie różnego rodzaju zachowania są opisane w takich aktach prawnych jak ustawa o finansach publicznych, kodeks wykroczeń, a także kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, niemniej jednak ta regulacja, o czym już mówiłem, wynika z sumy doświadczeń, jest skuteczną i sensowną próbą skondensowania tego wszystkiego w jednym akcie prawnym, czyni wszystkie te zachowania bardzo czytelnymi, a dzięki temu bardzo łatwymi do właściwego uystematyzowania.

Dział pierwszy tej ustawy określa zasady i zakres odpowiedzialności oraz organy właściwe w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów.

Dział drugi bardzo precyzyjnie określa, kto podlega odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Są tu wymienione grupy funkcji publicznych, grupy stanowisk w państwie, w gospodarce, generalnie w życiu społecznym, na których odpowiada się za przestrzeganie zasad określonych w tej ustawie. I to jest niezwykle istotne, ponieważ poprzez takie precyzyjne adresowanie zapisów tej ustawy wyłania się grupę personalną, bardzo liczną, która w sposób szczególny ma obowiązek kierować się zapisami tej ustawy, a jednocześnie czyni się to postępowanie łatwiejszym z jej punktu widzenia, ponieważ zasady skondensowane w jednym akcie prawnym są bardziej czytelne.

Pojawia się w tej ustawie przede wszystkim definicja, co to jest naruszenie dyscypliny finansowej, i wskazane są konkretne przykłady. Jest to nieprzekazanie do budżetu państwa w należytym wysokości pobranych dochodów należnych Skarbowi Państwa lub jednostce samorządu terytorialnego, nieterminowe przekazywanie tych dochodów, niedokonywanie wpłat do budżetu w należytym wysokości nadwyżki środków obrotowych – ten katalog jest olbrzymi i ja nie chciałbym państwa zanudzić wymienianiem wszystkich okoliczności, które to normują.

(senator J. Markowski)

W jednej z części tej ustawy określone są zasady odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Po raz kolejny, ale bardzo precyzyjnie, podkreślona jest również odpowiedzialność za umyślne lub nieumyślne naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Wprawdzie ustala się tutaj, że ona jest zależna od odpowiedzialności określonej innymi przepisami prawa, niemniej eliminuje to możliwość tłumaczenia się niewiedzą.

Ustawa zawiera również rozdział, w którym opisane są kary za naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Karami są: upomnienie, nagana, kara pieniężna, zakaz pełnienia funkcji publicznych, z którymi wiąże się możliwość dysponowania środkami publicznymi oraz zakaz pełnienia funkcji związanych z dysponowaniem środkami publicznymi przez okres do pięciu lat, jak również zakaz możliwości reprezentowania interesów majątkowych Skarbu Państwa. Ponadto pojawia się sankcja w postaci zakazu sprawowania członkostwa w organach stanowiących, nadzorczych i wykonawczych, państwowych oraz samorządowych osób prawnych, czyli w miejscach, gdzie dysponuje się środkami publicznymi.

Dział trzeci ustawy określa organy właściwe w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Pojawia się tu precyzyjna definicja kompetencji, a także obszaru działania komisji orzekających, resortowych, w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, regionalnych, orzekających przy regionalnych izbach obrachunkowych i w końcu Głównej Komisji Orzekającej w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych. W sumie ta konstrukcja daje możliwość funkcjonowania w tym obszarze w stopniu dwuinstancyjnym. Jest oczywiste, że zapisano w tej ustawie również tryb i zasady wyłaniania tychże komisji na poszczególnych szczeblach, włącznie z ustaleniem, w jaki sposób ci ludzie będą za tę pracę honorowani.

Szanowni Państwo, w nieskończoność można by mówić na temat tej ustawy, bo dokument jest, powtarzam, bardzo obszerny, ale ja, niejako na koniec, argumentując w sposób szczególnie na rzecz celowości powstania takiego aktu prawnego, przytoczę katalog zdarzeń, które w obszarze finansów publicznych pojawiają się albo mogą się pojawić. Czynię to po to, żeby Wysoka Izba, na podstawie tego katalogu zdarzeń, a jednocześnie wiedzy Wysockiej Izby o mechanizmach funkcjonowania zwłaszcza z zakresu dysponowania środkami publicznymi, była uprzejma przychylić się do poglądu Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, że jest to akt prawny bezwzględnie potrzebny. Oby jak najszybciej doczekał się uchwalenia.

Otóż w tym katalogu ujęte są takie zdarzenia – ja tylko kilka z nich przeczytam, żeby nie absor-

bować państwa uwagi wszystkimi – jak nieustalenie należności Skarbu Państwa, jednostek samorządu terytorialnego lub innej jednostki sektora finansów publicznych lub ustalenie ich w wysokości zaniżonej; niepobieranie lub niedochodzenie należności Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego; niezgodne z przepisami umarzanie należności lub ich niedochodzenie; brak przekazywania należnych dochodów Skarbowi Państwa; przekazywanie dotacji z naruszeniem przepisów prawa; nierozliczanie i nieterminowe rozliczanie lub wydatkowanie dotacji niezgodnie z przeznaczeniem; dokonywanie zmian w budżecie, w planach finansowych niezgodnie z prawem; dokonywanie wydatków, które przekraczają założenia rocznych planów finansowych; przeznaczanie rezerw budżetowych na cele inne niż te, które określały obszar ich dysponowania w momencie, kiedy były uchwalane; przeznaczanie lub przekazywanie środków z Unii Europejskiej lub pochodzących ze źródeł zagranicznych bez zachowania procedur – bardzo ważny obszar, aktualny zwłaszcza dziś – nieopłacanie składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i nieprzekazywanie wpłat na PFRON; zaciąganie zobowiązań bez wymaganych upoważnień. I w końcu obszar przebogaty w polskim życiu gospodarczym: naruszanie procedur zamówień publicznych.

Katalog tych sytuacji, mam wrażenie, w sposób szczególnie uzasadnia potrzebę uchwalenia takiego aktu prawnego.

Wysoka Izbo! Komisja gospodarki wnosi o przyjęcie tego aktu prawnego bez poprawek. Jestem jednak przekonany, że wiedza poszczególnych państwa senatorów może posłużyć wzbogaceniu tego projektu aktu prawnego. Komisja gospodarki gotowa jest rozpatrzyć, zgodnie zresztą z regulaminem, wszystkie zgłoszone poprawki, zwłaszcza jeśli będą one zaostrzały dyscyplinę w obszarze, w którym ona zaostrzona być musi. Dobrze się stało, że to zostało uregulowane tą ustawą.

Chciałbym jednocześnie prosić Wysoką Izbę o wyrozumiałość, ponieważ moje omówienie było tak ogólne, podczas gdy omawiany akt prawny jest tak wielkiej rangi i tak szczegółowy. Ale ja sądzę, że ułomność mojego referowania zostanie skompensowana głęboką wiedzą faktycznego autora tej ustawy, pana ministra Stanisława Steca, sekretarza stanu w Ministerstwie Finansów. Dziękuję, Panie Marszałku, za uwagę.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Czy ktoś z państwa senatorów ma pytanie do pana senatora sprawozdawcy? Nie widzę chętnych.

(marszałek L. Pastusiak)

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Ustawa, która jest przedmiotem naszej debaty, była rządowym projektem ustawy. Upoważniony do prezentowania stanowiska rządu jest minister finansów. Witamy w naszej Izbie sekretarza stanu w resorcie finansów, pana ministra Stanisława Steca.

I skoro został pan nazwany przez senatora sprawozdawcę ojcem tej ustawy, to chcę zapytać, czy chciałby pan przedstawić swoje dziecko. To dziecko jest już zresztą, jak rozumiem, dzieckiem adoptowanym przez rząd, wobec czego prosimy o przedstawienie stanowiska rządu.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Stanisław Stec:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Faktem jest, że jako członek Komisji Finansów Publicznych w podkomisji prowadziłem tę ustawę i doprowadziłem ją do etapu prac w Komisji Finansów Publicznych. Później miałem przyjemność reprezentować rząd w toku prac nad tą ustawą w Komisji Finansów Publicznych.

Tak jak był uprzejmy powiedzieć pan przewodniczący Markowski, ta ustawa ma bardzo duże znaczenie. W Sejmie zastanawialiśmy się na tym, czy nie powinna ona być złączona z ustawą o finansach publicznych. Ale wówczas liczyłaby ponad czterysta artykułów, co byłoby trudne do opanowania dla tych, którzy korzystają z tej ustawy. W związku z tym Sejm podzielił zdanie rządu, żeby to rozdzielić. Z kolei może nasuwać się pytanie, czy to nie powinno iść razem z ustawą o finansach publicznych. Ustawa o finansach publicznych jest w tej chwili w Sejmie, rozpatrywana będzie przez komisje w pierwszych dniach stycznia 2005 r. Ta ustawa będzie jednak miała odpowiednie *vacatio legis*, gdyż zakłada wejście w życie od 1 lipca 2005 r., dzięki czemu nie tylko zdążymy spokojnie dostosować aktualne wybory rzeczników dyscypliny finansów publicznych do nowych wymogów, ale będziemy mogli w ustawie o finansach publicznych, w razie gdyby częściowo się zmieniło prawo materialne, dostosować do tego ewentualnie ustawę o naruszeniu dyscypliny finansów publicznych.

Panie Marszałku! Wysoki Senacie! Uchwalona przez Sejm 17 grudnia bieżącego roku ustawa o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych ma za zadanie wprowadzenie mechanizmów sprzyjających prawidłowemu gospodarowaniu środkami publicznymi, a przede wszystkim stworzenie procedur umożliwiających dochodzenie odpowiedzialności za nieprawidłowe i niezgodne z prawem gospodarowanie środkami publicznymi. O tym, że

jest to problem, wspominał w swoim wystąpieniu pan przewodniczący Markowski. Corocznie około tysiąc sześćset osób odpowiedzialnych za gospodarkę finansami publicznymi jest ukaranych za naruszenie dyscypliny. Tak więc rozmiar tego zjawiska jest poważny i dlatego nie bez znaczenia jest funkcja wychowawcza i prewencyjna tej ustawy. Jej zadaniem jest też poprawienie skuteczności egzekwowania odpowiedzialności od osób łamiących reguły gospodarowania środkami publicznymi przez upowszechnienie i zwiększenie świadomości o możliwości poniesienia odpowiedzialności za dysponowanie tymi środkami. No przecież wszyscy pracujący w finansach, a szczególnie w Sejmie, w Senacie chcielibyśmy, żeby dysponenti środków publicznych bardziej dbali o te środki niż o własne, żeby precyzja i analiza ich wydatkowania były naprawdę bardzo głębokie.

Uregulowania zawarte w uchwalonej ustawie o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych nawiązują do przepisów przewidujących możliwość dochodzenia odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny, które znajdują się obecnie w dziale V ustawy o finansach publicznych oraz są zamieszczone w innych aktach prawnych, do których aktualna ustawa o finansach publicznych odsyła.

Przedłożona Senatowi ustawa odmiennie niż dotychczas, bo w sposób całościowy, reguluje problematykę związaną z naruszeniem dyscypliny finansów publicznych. Zawiera kompletne, znajdujące się w jednym akcie prawnym o randze ustawy, uregulowanie problematyki odpowiedzialności za naruszenie – zarówno przepisy materialne, jak i proceduralne z odesłaniem tylko do niektórych minimalnych przepisów wykonawczych, które były załączone w projekcie ustawy złożonej w Sejmie. Tym samym po wejściu w życie tej ustawy nie będzie miało miejsca jak dotychczas rozproszenie regulacji w wielu aktach prawnych, stwarzające w praktyce wiele problemów odsyłanie do kodeksu wykroczeń i starego kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Należy bowiem nadmienić, że procedura, zgodnie z którą odbywa się w obowiązującym stanie prawnym postępowanie w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych, regulowana jest ustawą z 20 maja 1971 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia. Co prawda ten kodeks został uchylony przez nowy kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia z 2001 r., jednak niektóre przepisy starego kodeksu zostały utrzymane w mocy na potrzeby regulowania, na potrzeby karania za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, do końca czerwca 2005 r. I z tego wynika propozycja wejścia w życie przepisów nowej ustawy od 1 lipca 2005 r. Tak więc mimo uchylenia starego kodeksu postępowania o wykroczenia i wejścia w życie nowe-

(sekretarz stanu S. Stec)

go kodeksu w toczących się obecnie postępowaniach w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych nadal mają zastosowanie przepisy starego kodeksu. Jest to sytuacja bardzo niejasna, stwarzająca wiele problemów w praktyce, całkowicie nieczytelna dla odbiorców tych przepisów i wymagająca uregulowania. Celowi temu wychodzi naprzeciw kompleksowa regulacja problematyki materialnej procesowej w jednym akcie prawnym, który dzisiaj omawiamy. Stąd uregulowanie to jest tak ważne i celowe, co podkreślił już w swoim wystąpieniu poseł sprawozdawca. Przepraszam, senator sprawozdawca.

Należy też podkreślić, że przepisy nowej uchwalonej przez Sejm ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych zastępują obowiązujące obecnie w tym zakresie przepisy, które zostały zawarte w ustawie o finansach publicznych, dział V, w kodeksie wykroczeń uchylającym kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia z 1971 r. oraz w trzech rozporządzeniach wykonawczych do ustawy o finansach publicznych. W jednej regulacji o randze ustawowej, co prawda, jak słusznie podkreślił pan przewodniczący, dosyć obszernej, bo mającej ponad dwieście artykułów, zawarto przepisy rozproszone w kilku aktach prawnych, w związku z czym łatwiej będzie tym, którzy muszą wiedzieć, co jest zagrożone karą w świetle tej ustawy, i tym, którzy będą w praktyce stosować tę ustawę, czyli będą działać w komisjach orzekających o naruszeniu dyscypliny finansów publicznych.

Zasadnicza ustawa z 17 grudnia 2004 r. nawiązuje do rozwiązań dotychczasowych, choć są one odmienne formułowane, w części uzupełnione lub doprecyzowane. Dotyczy to w szczególności zakresu podmiotowego osób poddanych odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, sposobu określenia czynów stanowiących naruszenie dyscypliny finansów publicznych, a także, jeśli chodzi o zakres przepisów proceduralnych, określenia sposobu prowadzenia postępowania wyjaśniającego przez rzecznika dyscypliny finansów publicznych. Włączając do projektu ustawy uregulowania proceduralne zamieszczone dotychczas w odrębnych aktach prawnych dostosowano je do problematyki odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

Tworząc projekt ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, wykorzystano dotychczasowe doświadczenie powoływanych prawie pięć lat temu rzeczników dyscypliny finansów publicznych, a także organów orzekających o sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

Obecnie przy każdym wojewodzie i przy regionalnych izbach obrachunkowych działa komisja

orzekająca. Funkcjonują również komisje orzekające przy wszystkich resortach, zaś organem orzekającym w pierwszej instancji w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych dotyczących Kancelarii Sejmu, Kancelarii Senatu, Sądu Najwyższego, Trybunału Konstytucyjnego, Rzecznika Praw Obywatelskich jest wspólna komisja orzekająca powoływana przez prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. Uchwalona przez Sejm nowa ustawa o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych zakłada niepowoływanie komisji orzekających przy wojewodach. W każdym województwie będzie powołana jedna komisja orzekająca pierwszej instancji usytuowana przy regionalnej izbie obrachunkowej. Nie muszę uzasadniać, że to rozwiązanie przyniesie wymierne oszczędności. Wejście w życie ustawy nie powoduje skutków finansowych dla budżetu państwa ani dla jednostek sektora finansów publicznych.

Proponowana w ustawie nowa organizacja komisji orzekających w realizacji części budżetowych wojewodów prowadzi do zmniejszenia liczby komisji orzekających a tym samym do zmniejszenia wydatków budżetu państwa na ich funkcjonowanie o ponad 1 milion 200 tysięcy zł.

Jednym z najistotniejszych założeń przyjętych przy konstruowaniu projektu ustawy uchwalonej przez Sejm było określenie zasad odpowiedzialności i zasad postępowania w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych w taki sposób, aby zapewniały one obwinionym osobom prawa obywatelskie przewidziane w postępowaniach represyjnych. Projektując poszczególne regulacje, kierowano się w tym zakresie orzecznictwem Trybunału Konstytucyjnego w odniesieniu do innego rodzaju postępowania represyjnych prowadzonych przez organy pozasądowe. W świetle orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego w projekcie uwzględniono w szczególności takie zasady, jak domniemanie niewinności, prawo do obrony, jawność i dwuinstancyjność postępowania, niezawisłość członków komisji orzekających oraz kontrolę sądową rozstrzygnięć kończących postępowanie, wydawanych przez organ pozasądowy.

Chciałbym zapewnić Wysoką Izbę, że jesteśmy dobrze przygotowani do wprowadzenia i stosowania nowych przepisów dotyczących odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Przez ponad pięć lat stosowania dotychczasowych uregulowań wykształciliśmy zespół kompetentnych rzeczników dyscypliny finansów publicznych. Duże znaczenie ma też doświadczenie obecnych członków komisji orzekających. Są to z reguły absolwenci wydziałów prawa lub absolwenci akademii ekonomicznych.

Panie Marszałku, Panie i Panowie Senatorowie, zwracam się z uprzejmą prośbą o przyjęcie przez Wysoką Izbę przedłożonej ustawy z 17 gru-

(sekretarz stanu S. Stec)

dnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Dziękuję za uwagę.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję, Panie Ministrze.

Przechodzimy teraz do zadawania pytań panu ministrowi.

Jako pierwszy pan senator Andrzej Wielowieyski.

Senator Andrzej Wielowieyski:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Panie Ministrze, zadam dwa pytania, niepowiązane. Być może zresztą, że to się już przewinęło w przedstawieniu pana posła, pana senatora sprawozdawcy i pańskim, a ja nie dosłyszałem tego.

Jeżeli chodzi o wprowadzone sankcje karne, to co ulega istotnej zmianie? Ta trzykrotność, ta pięciokrotność, jeżeli chodzi o pensje? Czy są tutaj jakieś istotne różnice w stosunku do systemu dziś działającego?

Ale najważniejsza jest sprawa pełnienia funkcji. Jakie – pana zdaniem – są w tym zakresie istotne doświadczenia? Jestem ciekaw, jak mi pan odpowie na wątpliwości, które mam. A mam tutaj wątpliwości co do tego zupełnego poluzowania. Ktoś, kto dokonał dużego naruszenia dyscypliny, przekroczył istotne przepisy, zmarnotrawił bardzo dużą ilość pieniędzy, może, bo nie ma żadnej przeszkody, być wójtem, burmistrzem czy przewodniczącym komisji finansów swojego samorządu. Czy uważa pan, że to jest słuszne?

Marszałek Longin Pastusiak:

Bardzo proszę, Panie Ministrze, proszę odpowiedzieć.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Stanisław Stec:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! Panie Senatorze, sankcje karne zostały utrzymane na tym samym poziomie. Co prawda w Sejmie była propozycja podwyższenia, zamiany tej trzykrotności na pięciokrotność i pięciokrotności na dziesięciokrotność, ale ta propozycja nie uzyskała poparcia większości i w związku z tym utrzymujemy ten sam poziom.

W dotychczasowej praktyce tylko w dwóch przypadkach zastosowano zakaz zajmowania stanowiska, które jest związane z dysponowa-

niem środków publicznych, w wyniku naruszenia przepisów ustawy o dyscyplinie finansów publicznych. Jest to oczywiście znikoma liczba wobec, jak pan senator słusznie podkreślił, często występujących przypadków naruszeń dyscypliny finansów publicznych. My w ustawie wyraźnie określamy, że ta sankcja jest stosowana za rażące naruszenie dyscypliny finansów publicznych, czyli takie, które nie mieści się w tych łagodniejszych sankcjach. O to musi wnosić rzecznik dyscypliny, z tym musi się zgodzić komisja orzekająca, a jeśli na przykład komisja orzekająca pierwszej instancji nie zgadza się, to rzecznik ma prawo się odwołać do komisji orzekającej drugiej instancji i ona może to zastosować. Obwiniony również ma prawo odwoływać się. I obwiniony z reguły odwołuje się w takich przypadkach do sądu, a sądy podchodzą do tego dość łagodnie. Dziękuję.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Pan senator Wojciech Saługa.

Senator Wojciech Saługa:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Moje pytanie zadał już pan senator Wielowieyski, ale jakby nie usłyszałem odpowiedzi, więc je powtórzę. Co z tymi prezydentami i burmistrzami? Co przyświecało komisji, a raczej wnioskodawcy... Chodzi mi o to, że osoba ukarana tak poważną karą jak zakaz sprawowania funkcji może kandydować na wójta, burmistrza czy prezydenta. Przecież taka osoba siłą rzeczy, jakby z nadania, jest dysponentem środków publicznych, a jeżeli ktoś ma tego zakaz, to dlaczego może kandydować?

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Stanisław Stec:

To było bardzo szeroko dyskutowane w podkomisji i w komisji. Wyszliśmy z założenia, że kara, którą na przykład wójt czy burmistrz został ukarany za naruszenie dyscypliny finansów, jest ogólnie znana, a wójta i burmistrza wybiera społeczność, członkowie społeczeństwa. I jeżeli oni, wiedząc, że on w poprzedniej kadencji naruszył dyscyplinę finansów publicznych, wybiorą go, to po prostu jest to ich decyzja. Konstytucjoniści nam sugerowali, że nie możemy pozbawiać możliwości wyboru, gdy wybór należy do społeczeństwa. I to konstytucjoniści w czasie prac nad ustawą o tym przesądzieli. Faktycznie, to jest bardzo dyskusyjne. Ja, mówiąc szczerze, byłem zwolennikiem tego rozwiązania, które panowie senatorowie niejako w pytaniu sugerujecie. Ale je-

(sekretarz stanu S. Stec)

dnak zwyciężyło to, że może być to przepis niekonstytucyjny i w związku z tym z tego przepisu zrezygnowaliśmy.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.
Pan senator Piwoński.

Senator Zbyszko Piwoński:

Panie Ministrze, już w czasie debaty budżetowej, mówiąc o budżetach jednostek, które opiniowała komisja samorządu, w tym również budżecie regionalnych izb obrachunkowych, sygnalizowałem niepokój związany z tym, że ta ustawa, która wtedy jeszcze nie była uchwalona, nakłada dodatkowe obowiązki na te izby – art. 70 wyraźnie określa zadania, jakie na nich spoczywają – zaś w preliminowanych wydatkach na rok 2005 te dodatkowe obowiązki po prostu nie zostały uwzględnione. Ja wiem – ustawa wchodzi w życie dopiero od 1 lipca – że to będzie tylko pół roku, jeśli chodzi o te koszty, niemniej jednak regionalne izby obrachunkowe to jest właśnie ta instytucja – słusznie tutaj wspomniał pan minister o oszczędnościach, jakie nastąpią w skali kraju – w przypadku której nastąpi znaczne zwiększenie zadań. Jak, Panie Ministrze, przewiduje się zrekompensować te wydatki, które, podkreślam, w budżecie nie zostały przewidziane?

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Stanisław Stec:**

Ja myślę, że dotychczas działające przy regionalnych izbach obrachunkowych komisje będą mieć faktycznie od 1 lipca 2005 zwiększoną liczbę zadań, ale na to działanie są zabezpieczone środki. Niemniej jednak, gdyby była taka sytuacja, o którą pan senator się troszczy, i słusznie, to Ministerstwo Finansów ma możliwość wspomoczenia niezbędnych wydatków, szczególnie dotyczących realizacji ustawy o naruszeniu dyscypliny finansów publicznych. Tutaj nie możemy doprowadzić do tego, żeby na przykład z powodu braku środków nie funkcjonowała komisja orzekająca czy nie mógł funkcjonować rzecznik dyscypliny finansów publicznych. Tak więc proszę tu przyjąć zapewnienie, że na ten cel na pewno nie zabraknie środków.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.
Pani senator Ferenc.

Senator Genowefa Ferenc:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Panie Ministrze, chciałabym jeszcze wrócić do sprawy wyboru wójta, burmistrza czy prezydenta w sytuacji, kiedy dane osoby wcześniej na przykład popełnią nadużycia czy nie będą gospodarowały środkami publicznymi w sposób prawidłowy. Czy konstytucjonaliści, o których pan wspominał, wskazywali... Byłoby to wręcz niezgodne z obecnie obowiązującą konstytucją, bowiem, niestety, w skali kraju zdarzają się takie przypadki, że osoby, które naruszały przepisy o finansach publicznych, zostają burmistrzami i wójtami. Czy było konkretne wskazanie, że takie zapisy w tej ustawie spowodowałyby po prostu naruszenie konstytucji? Gdyby pan mógł przybliżyć ten temat...

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Stanisław Stec:**

Pani Senator, w opinii Biura Legislacyjnego i w opinii konstytucjonalistów pojawiło się stwierdzenie, że taki zakaz, na przykład dotyczący startowania w wyborach, może wydać tylko sąd. Komisja orzekająca jest jednak instytucją pozasądową i nie powinna takich zakazów formułować w stosunku do tych instytucji, do tych osób, które podlegają wyborowi przez społeczeństwo. I ten pogląd zwyciężył.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.
Pan senator Wielowieyski.

Senator Andrzej Wielowieyski:

Panie Ministrze, ja nie zrozumiałem do końca tej sprawy i w dalszym ciągu nie rozumiem, może przez moje wolnomyślicielstwo. Mianowicie jest wyraźnie stwierdzone, że zwłaszcza w przypadku ciężkich przekroczeń, naruszeń prawa czy powtórzenia się tych naruszeń, jakiejś recydywy, możemy pozbawić urzędnika prawa do pełnienia pewnych funkcji. I w tym przypadku co? Tu konstytucja nie działa, a właśnie w przypadku burmistrza, wójta czy prezydenta względy konstytucyjne nie pozwalają nam pozbawić tego prawa jakiegoś ciężkiego marnotrawcy. I może spokojnie, że tak powiem, buszować po życiu publicznym i pełnić wysokie funkcje, które przecież związane są również z odpowiedzialnością finansową.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Stanisław Stec:**

No, Panie Senatorze, jednak jest pewna różnica, bo urzędnik jest powoływany lub mianowany, natomiast wójt czy burmistrz – wybierany przez społeczeństwo. I ja jestem już przekonany, że z reguły społeczeństwo nie wybiera osób, które nie umieją gospodarować środkami publicznymi, a przecież dochody gminy to też są środki publiczne. I tutaj burmistrz czy wójt, stając do wyborów bezpośrednich, bo teraz jest wybierany bezpośrednio, zostaje poddany osądowi opinii publicznej, osądowi swoich wyborców. I tym tylko się kierowano, aby tym osobom dać możliwość ponownego wyboru, no, może nie wyboru, ale poddania ich ponownie osądowi przez społeczność. Z reguły jest tak, że w wyborach na wójta czy burmistrza nie startuje jedna osoba; zawsze jest dwóch, trzech kandydatów, w związku z czym społeczeństwo może wybrać. A kontrkandydat na pewno wykorzysta wszystko w kampanii i na przykład powie: patrzcie, ale mój przeciwnik, będąc wójtem czy burmistrzem, nie przestrzegał dyscypliny finansów publicznych, niewłaściwie gospodarował środkami pochodzącymi od wyborców. W końcu każdy wyborca jest płatnikiem podatku rolnego, podatku od nieruchomości czy podatku dochodowego od osób fizycznych, który przecież w części jest przeznaczony na dochody gminy.

Marszałek Longin Pastusiak:

Pan minister uważa, że dla polityka nie ma większej kary niż przegrane wybory, no i słusznie.

Pan senator Saługa.

Senator Wojciech Saługa:

Panie Ministrze, ale pan zakłada, że ten wójt, burmistrz czy prezydent był ukarany w trakcie kadencji i wszyscy o tym wiedzą. Ale ktoś może być ukarany gdzieś indziej, w bardzo oddalonym miejscu, powiedzmy, odległym o 300 km od miejscowości, gdzie teraz kandyduje i tamten fakt wcale nie musi wyjść na jaw. To wcale nie musi być wiadomość znana publicznie, że ten ktoś został ukarany zakazem pełnienia funkcji publicznych.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Stanisław Stec:**

Może być taki przypadek, jak pan senator był uprzejmy powiedzieć, że taka osoba gdzieś indziej sprawowała funkcję. Ale też, Panie Senato-

rze, coraz mniej jest przypadków, że wybieramy na wójta i burmistrza tak zwane osoby z zewnątrz. Z reguły wybieramy takie, które działały na tym terenie i o których wiemy bardzo dużo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Pan senator Markowski.

Senator Jerzy Markowski:

Trochę tak konkludując całą tę grupę pytań, które państwo senatorowie teraz zadali, może zapytam nieco przewrotnie. Panie Ministrze, czy autorom ustawy nie chodziło o to, ażeby ustawa o naruszeniu dyscypliny finansów publicznych nie pozbawiała obywatela Rzeczypospolitej Polskiej biernego prawa wyborczego gwarantowanego mu przez konstytucję? Czyż nie tak?

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Stanisław Stec:**

Nie mam nic do dodania, Panie Senatorze. Absolutnie tak.

(Senator Jerzy Markowski: Dziękuję bardzo.)

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Czy jeszcze ktoś z państwa senatorów pragnie zadać pytanie panu ministrowi? Nie widzę chętnych.

Dziękuję bardzo, Panie Ministrze.

Otwieram dyskusję.

Informuję, że nikt z państwa senatorów nie zapisał się do dyskusji ani nikt nie zgłosił...

(Senator Andrzej Wielowieyski: Jeżeli można się jeszcze wpisać na listę, to bardzo proszę.)

Panie Senatorze, jest pan już dostatecznie długo w Senacie, żeby wiedzieć, że zgodnie z regulaminem do dyskusji zapisuje się wcześniej.

Ale, ze względu na wagę tej ustawy, proszę bardzo, wyjątkowo z naruszeniem regulaminu udzielać panu głosu.

Senator Andrzej Wielowieyski:

Bardzo jestem wdzięczny, Panie Marszałku, i przepraszam. Po prostu te parę zdań, które chcę przedstawić, wynika z wymiany poglądów z panem ministrem Stecem i z jego wyjaśnień.

Ponieważ sprawa jest rzeczywiście poważna i dotyczy wielu wyższych, że tak powiem, działaczy samorządowych, wydaje mi się, że powinniśmy przyjrzeć się temu z naprawdę wielką uwagą. Ja przyjmuję do wiadomości argumentację pana ministra, biorąc pod uwagę jeszcze jeden argu-

(senator A. Wielowieyski)

ment, który powinniśmy tutaj, że tak powiem, mieć z tyłu głowy. To znaczy, może być sytuacja, że dojdzie do dużego naruszenia przepisów o finansach publicznych, może wystąpić również jakaś duża strata czy marnotrawstwo, ale to nie musi nastąpić z winy tegoż działacza odpowiedzialnego za sprawę, czyli wójta czy burmistrza. Może zrobić to jakiś urzędnik; jakiś przekręt czy przestępstwo mogą być popełnione niezależnie od tego działacza, aczkolwiek on zawsze jest odpowiedzialny za swoich podwładnych. I w tej sytuacji ten przepis rzeczywiście go ochroni, jeżeli wyborcy będą przez niego przekonani, że choć wystąpiły nieprawidłowości, on nie był za to odpowiedzialny. Gdybyśmy umieścili tutaj wyraźny przepis ograniczający tak *expressis verbis* jego prawa wyborcze z uwagi na naruszanie przepisów o finansach publicznych, to wtedy byłby w trudniejszej sytuacji. Danie mu takiej szansy w sytuacji, która też może często występować, jest może i słuszne. W związku z tym rezygnuję z przedstawiania poprawki.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Zamykam dyskusję.

Informuję Wysoką Izbę, że nikt nie zgłosił wniosków legislacyjnych.

W tej sytuacji do głosowania nad ustawą o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych przeprowadzimy pod koniec posiedzenia Senatu.

Zatem **przystępujemy do rozpatrzenia punktu trzeciego** porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników.

Ustawa ta została uchwalona przez Sejm 16 grudnia i tego samego dnia przekazana do naszej Izby. 18 grudnia skierowałem ją do Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych. Komisja przygotowała sprawozdanie.

Macie je państwo zawarte w druku nr 865A, a sam tekst ustawy w druku nr 865.

Proszę sprawozdawcę Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, panią senator Genowefę Ferenc, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Genowefa Ferenc:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Mam zaszczyt przedstawić z upoważnienia Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych sprawozdanie z posiedzenia komisji rozpatrującej ustawę o zmianie ustawy o podatku od towarów

i usług oraz ustawę o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników. Omawiana ustawa była projektem rządowym.

Celem ustawy jest przede wszystkim dostosowanie polskiego prawa do dyrektywy Unii Europejskiej z dnia 7 października 2003 r., która ujednoliciła podstawę wymiaru podatku w odniesieniu do zasad dotyczących miejsca dostawy gazu i energii elektrycznej. Ponadto ustawa uchyla niezgodne z szóstą dyrektywą zwolnienia od podatku dotyczące usług internetowych, i to zarówno na cele edukacyjne, jak i dla użytkowników nieprowadzących działalności gospodarczej. Zgodnie z nowymi przepisami miejscem dostawy gazu lub energii elektrycznej będzie siedziba lub stałe miejsce działalności podmiotu, który zajmuje się odsprzedażą, lub siedziba lub stałe miejsce prowadzenia działalności podmiotu korzystającego i zużywającego te towary. Podatnikiem w przypadku dostawy tych towarów w systemie gazowym lub elektroenergetycznym będzie zawsze ich nabywca.

Uchylenie w załączniku nr 4 zwolnień usług internetowych będzie skutkowało objęciem tych usług stawką podstawową. Zmiana w tym zakresie wynika z wszczętego przez Komisję Europejską postępowania o naruszenie przez Polskę prawa wspólnotowego. Warto przypomnieć, że dla osób indywidualnych została wprowadzona w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych ulga z tytułu korzystania z usług internetowych, w wysokości do 760 zł, obowiązująca od 1 stycznia 2005 r.

Minister finansów uczestniczący w posiedzeniu komisji przekazał informację o rozmowach z dostawcami usług internetowych. A co do dostawców, jak wynika z informacji przekazanych Ministerstwu Finansów, to jeden z nich nie przewiduje w ogóle podwyżki cen usług internetowych w związku ze zmianą stawki podatku, natomiast pozostali przewidują zmiany, ale w niewielkim zakresie.

Komisja w zaproponowanej Wysokiej Izbie uchwale wnosi o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Stanowisko komisji zostało przedstawione Wysokiej Izbie w druku nr 865A. Dziękuję.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję, Pani Senator.

Czy kto z państwa senatorów pragnie zadać pytanie pani senator sprawozdawcy?

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Kruszewski.

Senator Zbigniew Kruszewski:

Dziękuję.

Pani Senator, czy komisja się zastanawiała nad tym, czy są pieniądze w budżecie dla szkół, żeby pokryć wzrost cen usług internetowych? Dziękuję.

Senator Genowefa Ferenc:

Komisja rozpatrywała ten problem. Otrzymaaliśmy wyjaśnienia z Ministerstwa Finansów, że zgodnie z art. 100 prawa telekomunikacyjnego oraz jeszcze innymi artykułami – jest pan minister, to może powie o szczegółach – jest po prostu możliwość rozpatrzenia innych rozwiązań, które nie będą powodowały obciążenia tych jednostek.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Czy są jeszcze pytania do pani senator sprawozdawcy? Nie widzę chętnych.

Dziękuję bardzo, Pani Senator.

Oczywiście ustawa, którą w tej chwili rozpatrujemy, była rządowym projektem ustawy. Upoważniony z ramienia rządu do reprezentowania jego stanowiska jest minister finansów.

Witam w naszej Izbie podsekretarza stanu w resorcie finansów, pana ministra Jarosława Nenemana.

Rozumiem, że pan minister zmierza ku trybunie po to, żeby przedstawić stanowisko rządu?

Proszę bardzo.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jarosław Neneman:

Panie Marszałku! Szanowni Państwo!

Pani senator Ferenc powiedziała wszystko, co miałem do powiedzenia, więc może tylko odpowiem na to pytanie dotyczące szkół. Tak jak pani senator powiedziała, art. 100 ustawy – Prawo telekomunikacyjne daje ministrowi nauki dyspozycję do wspomnienia finansowego dostępu placówek oświatowych do szerokopasmowego Internetu. Są przewidziane w budżecie pieniądze na ten cel, więc to rozwiązanie jest prawie czy też w pełni neutralne. Chcę również przypomnieć, że część szkół korzysta z programu „Internet za złotówkę”. Co więcej, konkurencja na tym rynku, o czym pani senator też wspomniała, powoduje, że mimo wprowadzenia stawki VAT – w tej chwili obowiązuje zwolnienie – część podmiotów nie podniesie cen w ogóle albo podniesie w stopniu znacznie mniejszym. A więc w wymiarze finansowym ten wzrost obciążenia dla szkół będzie z jednej strony rekompensowany dodatkowymi środkami, a z drugiej strony może się okazać, że w wielu przypadkach nie będzie wzrostu cen albo będzie on znikomy. W przełożeniu na jedną szkołę będzie to może 100–200 zł, góra tyle. Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję panu ministrowi.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zadać pytanie?

Pan senator Kruszewski.

Senator Zbigniew Kruszewski:

Panie Ministrze, ale oprócz szkół państwowych są również szkoły niepaństwowe. Jak będzie w tym przypadku? Czy one muszą cały ten ciężar wziąć na siebie?

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jarosław Neneman:

Nie potrafię panu w tej chwili odpowiedzieć. Może odpowiem panu potem, a najpierw się upewnię, czy to rozwiązanie z prawa telekomunikacyjnego, o którym mówiłem, dotyczy wszystkich szkół. Mam wrażenie, że wszystkich szkół, ale nie jestem tego pewien, więc się dowiem, czy wszystkich. Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Panie Ministrze, jest taki dobry obyczaj: skoro wymaga to sprawdzenia, to gdyby można było prosić o odpowiedź na piśmie na to pytanie pana senatora...

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jarosław Neneman: Tak, oczywiście, oczywiście.)

Czy są jeszcze pytania do pana ministra? Nie widzę zgłoszeń.

Dziękuję, Panie Ministrze.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jarosław Neneman: Dziękuję bardzo.)

Otwieram dyskusję.

Informuję, że nikt z państwa senatorów nie zapisał się do dyskusji.

Nikt też nie zgłosił wniosków o charakterze legislacyjnym.

W tej sytuacji głosowanie w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia.

Wysoka Izba, zatem **przystępujemy do rozpatrzenia punktu czwartego** porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Ustawa ta została uchwalona przez Sejm 17 grudnia. 20 grudnia przekazana została do naszej Izby. Tego samego dnia skierowałem ją do Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, która przygotowała sprawozdanie w tej sprawie.

Zawarte jest ono w druku nr 870A, sam tekst ustawy państwo senatorowie mają w druku nr 870.

Proszę sprawozdawcę Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, pana senatora Janusza Lorenza, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Janusz Lorenz:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Pani Minister!

Chciałbym państwu przekazać stanowisko Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Podstawowym celem ustawy jest przejście do krajowego porządku prawnego nowych przepisów Unii Europejskiej, w szczególności przepisów dotyczących bezpieczeństwa żywności, w tym zwalczania chorób odzwierzęcych, oraz przepisów regulujących przemieszczanie w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym, a także przepisów dotyczących zwalczania chorób zakaźnych zwierząt.

Ustawa zmienia następujące akty prawne: ustawę z 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, ustawę z 29 stycznia 2004 r. o wymaganiach weterynaryjnych dla produktów pochodzenia zwierzęcego oraz ustawę z 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej.

Zmiany w ustawie z 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt mają na celu przede wszystkim wdrożenie przepisów Unii Europejskiej dotyczących bezpieczeństwa żywności i zwalczania chorób odzwierzęcych bądź stworzenie przepisów kompetencyjnych umożliwiających stosowanie wprost obowiązujących w tym zakresie decyzji i rozporządzeń unijnych.

Kwestie dotyczące zwalczania chorób odzwierzęcych są obecnie uregulowane w dyrektywie nr 2003/99/WE z 17 listopada 2003 r. w sprawie monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, zmieniającej dyrektywę rady nr 90/424/EWG i uchylającej dyrektywę rady nr 92/117/EWG, oraz w rozporządzeniu nr 2160/2003/WE z 17 listopada 2003 r. w sprawie zwalczania salmonelli i innych określonych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych przenoszonych przez żywność.

Wymienione akty prawne weszły w życie w połowie bieżącego roku, zachodzi więc potrzeba niezwłocznego wdrożenia do krajowego porządku prawnego postanowień dyrektywy oraz ustanowienia przepisów kompetencyjnych umożliwiających funkcjonowanie w systemie prawa polskiego przepisów rozporządzenia.

Stosownie do przepisów ustawy organy Inspekcji Weterynaryjnej będą realizować system zbierania, analizowania i przetwarzania danych oraz przekazywania informacji dotyczących występowania określonych chorób zakaźnych zwierząt. Przepisami projektowanej ustawy wprowadzony zostanie również system monitorowania chorób odzwierzęcych, w tym odzwierzęcych

czynników zakaźnych, prowadzony przez Inspekcję Weterynaryjną. W ramach systemu zostaną wprowadzone programy monitorowania poszczególnych chorób odzwierzęcych.

Ustawa zakłada również włączenie Państwowej Inspekcji Sanitarnej do systemu zwalczania chorób odzwierzęcych. Organem właściwym do monitorowania oporności przeciwdrobnoustrojowej będzie główny inspektor sanitarny.

Wynikające z prawa unijnego obowiązki związane ze zwalczaniem i monitorowaniem chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych zostały nałożone również na producentów produktów pochodzenia zwierzęcego oraz laboratoria prowadzące badania w kierunku chorób odzwierzęcych.

O wynikach monitorowania przypadków występowania chorób zakaźnych zwierząt oraz chorób odzwierzęcych główny lekarz weterynarii będzie informował właściwe organy Unii Europejskiej.

W związku z koniecznością wprowadzenia w prawie krajowym opisanych mechanizmów ustawa przenosi do prawa krajowego szereg definicji z dyrektywy 2003/99/WE, w tym definicje monitorowania, chorób odzwierzęcych i oporności na czynniki przeciwdrobnoustrojowe.

Zmiany w ustawie mają również na celu stworzenie warunków kompetencyjnych umożliwiających stosowanie obowiązujących wprost aktów prawa europejskiego regulujących przewóz w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym.

Wejście w życie z dniem 3 listopada 2004 r. rozporządzenia nr 998/2003/WE z 26 maja 2003 r. w sprawie wymogów dotyczących zdrowia zwierząt, odnoszących się do przemieszczania zwierząt domowych o charakterze niehandlowym, zmieniającego ponadto dyrektywę rady nr 92/65/EWG, spowodowało konieczność wprowadzenia do krajowego porządku prawnego przepisów kompetencyjnych umożliwiających jego stosowanie. Wprowadzenie tych przepisów do ustawy zapewni pełną kontrolę nad przemieszczaniem w obrębie Wspólnoty zwierząt domowych towarzyszących podróżnym, w tym psów, kotów i frotek. Ma to ogromne znaczenie dla łatwiejszego przemieszczania zwierząt towarzyszących właścicielom w trakcie podróży do państw Unii Europejskiej.

Rozporządzenie unijne zakłada, iż warunkiem przemieszczania zwierząt towarzyszących podróżnym w obrębie Wspólnoty będzie ich oznakowanie oraz zaopatrzenie w paszport. Zgodnie z przepisami kompetencyjnymi zawartymi w tej ustawie do znakowania zwierząt towarzyszących będą upoważnieni lekarze weterynarii posiadający prawo wykonywania zawodu. Wysokość opłaty za wydawanie paszportów minister rolnictwa określi w drodze rozporządzenia. Rejestr le-

(senator J. Lorenz)

karzy uprawnionych do wydawania paszportu, stosownie do projektowanej ustawy, mają prowadzić okręgowe izby lekarsko-weterynaryjne. Lekarze weterynarii zaopatrywani będą w druki paszportów przez Krajową Izbę Lekarsko-Weterynaryjną za pośrednictwem okręgowych izb lekarsko-weterynaryjnych. Kontrole przywożonych z państw trzecich zwierząt towarzyszących podróżnym będą wykonywać organy celne na określonych przejściach granicznych. Wykaz takich przejść określi minister rolnictwa i rozwoju wsi w drodze rozporządzenia.

Zmiany ustawowe z dnia 11 marca 2004 r. wdrażają ponadto postanowienia nowej dyrektywy dotyczącej zwalczania pryszczycy, w tym przepisy dotyczące zakresu dochodzenia epizootycznego w przypadku wystąpienia choroby zakaźnej zwierząt, ustanawiania obszaru zapowietrzonego lub zagrożonego wokół ogniska choroby oraz wprowadzania określonych ograniczeń, w tym w przemieszczaniu ludzi i zwierząt w obrębie ogniska choroby.

Celem zmian wprowadzanych w ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o wymaganiach weterynaryjnych dla produktów pochodzenia zwierzęcego jest przejście do krajowego porządku prawnego nowych unormowań Unii Europejskiej dotyczących produkcji, przetwarzania, dystrybucji oraz wprowadzania na rynek produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi, w tym produktów pochodzących z obszarów, na których terenie zwalczane są niektóre choroby zakaźne zwierząt. W celu implementacji założeń dyrektywy Rady nr 2002/99/ z 16 grudnia 2002 r. ustanawiającej zasady zdrowia zwierząt regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję i wprowadzanie do obrotu produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi dodano w ustawie upoważnienie dla ministra właściwego do spraw rolnictwa do określenia w drodze rozporządzeń: wykazu chorób zakaźnych zwierząt, ze względu na które wprowadza się zakaz lub ograniczenie umieszczania na rynku produktów pochodzenia zwierzęcego; sposobu produkcji i znakowania produktów pochodzenia zwierzęcego pochodzących z rejonów zwalczania chorób zakaźnych zwierząt oraz wymagań dla świadectwa zdrowia dla takich produktów.

Kolejna zmiana dopuszcza przywóz z państwa trzeciego produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych na rynek krajowy, dla których nie określono wymagań weterynaryjnych w przepisach Unii Europejskiej, po uzyskaniu pozwolenia od głównego lekarza weterynarii. Ustawa wprowadza także możliwość korzystania z procedury komitologii w zakresie określenia wymagań dla produktów pochodzenia zwierzęcego. Miano-

wicie minister właściwy do spraw rolnictwa może, w zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej, wystąpić do Komisji Europejskiej z wnioskiem o zatwierdzenie lub wprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej odmiennych niż przewidywane w tych przepisach wymagań weterynaryjnych, przedkładając jednocześnie propozycję wymagań weterynaryjnych umożliwiających uzyskanie celu równoważnego do celu założonego w obowiązujących przepisach Unii Europejskiej.

Przyjęcie do prawa polskiego tych przepisów ujednotoci prawo krajowe z unijnym w zakresie handlu produktami pochodzenia zwierzęcego i ich przywozu, a także umożliwi płynne wdrożenie do systemu prawa krajowego i wejście w życie obowiązujących przepisów: rozporządzenia nr 852/2004 z 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny żywności; rozporządzenia nr 853/2004 z tego samego dnia, ustanawiającego szczegółowe wymagania higieniczne dla żywności pochodzenia zwierzęcego, oraz rozporządzenia nr 882, z tymi samymi sygnaturami, w sprawie urzędowych kontroli organizowanych w celu zapewnienia zgodności z prawem w zakresie żywności i pasz, zdrowia zwierząt oraz ochrony zwierząt.

Zmiany w ustawie z 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej w większości są konsekwencją proponowanych zmian w ustawie z 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt i stanowią uszczegółowienie dotychczasowych przepisów. Wejście w życie ustawy dostosuje krajowe przepisy do nowych dyrektyw i rozporządzeń Unii Europejskiej, do czego Polska jest zobowiązana.

Dyskusja na wczorajszym posiedzeniu komisji była bardzo ożywiona. Z czternastu zgłoszonych poprawek przyjętych zostało siedem. Poprawki te zostały przyjęte jednogłośnie. Miały one charakter doprecyzowujący, ponadto zaostrzyły rygory dotyczące ochrony zdrowia zwierząt oraz bezpieczeństwa konsumenta.

Muszę poinformować Wysoki Senat, że Polskie Towarzystwo Rejestracji i Identyfikacji Zwierząt w dniu dzisiejszym o godzinie 8.56 przekazało swoje uwagi do ustawy. Przyjęcie tych uwag nie zapewniłoby jednak niepowtarzalności numerów świadectw, co byłoby niezgodne z podstawowym wymogiem Unii Europejskiej.

Komisja prosi więc Wysoką Izbę o przyjęcie rozpatrywanej ustawy z siedmioma poprawkami zgłoszonymi i przyjętymi przez komisję. Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Myślę, że kiedy za trzy dni o północy zwierzęta przemówią ludzkim głosem, to podziękują Sena-

(marszałek L. Pastusiak)

towi i panu senatorowi za przyjęcie tej ustawy o ochronie zwierząt.

Przechodzimy do zadawania pytań panu senatorowi.

Bardzo proszę, pan senator Matusiak.

A panią marszałek proszę o objęcie przewodnictwa w dalszej części obrad.

(Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Jolanta Danielak)

Senator Ryszard Matusiak:

Panie Przewodniczący, mam takie pytanie. Doczytałem się, że została wprowadzona poprawka dotycząca nakazu corocznego szczepienia psów. Taka banalna, wydawałoby się, sprawa. I teraz pytanie. Z informacji, które uzyskałem, jeśli chodzi o jakość szczepionek i szczepienia – zaznaczam, że nie jestem przekonany do końca – taka szczepionka działa praktycznie trzy lata. Są szczepionki o takich skutkach działania. Dlaczego jest wpisany nakaz szczepienia psów co roku, jeżeli byłoby faktem, że szczepienie można by było odbywać raz na trzy lata, czyli, inaczej mówiąc, gdyby fakty wskazywały na to, że jakość szczepionki jest taka, a nie inna? Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Janusz Lorenz:

Dziękuję bardzo.

Panie Senatorze, na to pytanie odpowie resort, ponieważ są różnego rodzaju szczepionki. Tak więc prosiłbym bardzo resort o odpowiedź.

Może jest jakieś inne pytanie?

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Czy są kolejne pytania do senatora sprawozdawcy? Nie ma pytań.

Dziękuję bardzo.

(Senator Janusz Lorenz: Dziękuję bardzo.)

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była rządowym projektem ustawy. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister rolnictwa i rozwoju wsi.

Serdecznie witam na naszych obradach panią minister Darię Oleszczuk z tegoż właśnie resortu.

Czy pani minister, zgodnie z art. 50 Regulaminu Senatu, chce zabrać głos i przedstawić stanowisko rządowe w sprawie omawianej ustawy?

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Daria Oleszczuk:

Dziękuję bardzo, Pani Marszałek. Pan senator Lorenz bardzo szczegółowo przekazał informacje co do projektowanej ustawy, ale jeżeli pani pozwoli, to chciałabym udzielić odpowiedzi na pytanie pana senatora.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę.

Ogrzewamy się ciepłem światełka betlejemskiego, ale ono mi trochę utrudnia kontakt wzrokowy, zwłaszcza ze stroną rządową, za co serdecznie przepraszam.

(Senator Ryszard Matusiak: Pani Marszałek, czy można?)

Panie Senatorze, będzie jeszcze możliwość zadawania pytań.

(Senator Ryszard Matusiak: Pani Marszałek, skoro pani minister będzie odpowiadać na pytanie, to chciałbym dopowiedzieć, uzupełnić to pytanie do pana sprawozdawcy senatora i to by było jakby kompendium całej sprawy.)

Bardzo proszę, proszę uzupełnić to pytanie.

Senator Ryszard Matusiak:

Pani Minister, chcę jeszcze jedno wyjaśnienie w tej sprawie uzyskać. Kto selekcionuje i kto wskazuje, jakie szczepionki są używane, jakie produkty, o jakiej trwałości? To będzie jednoznaczne z oceną, czy ta materia jest dobrze uporządkowana. Bo może się okazać, że tu jest roczna szczepionka, tam dwuletnia, trzyletnia... Dlaczego to nie jest ujednoczone i czym to jest spowodowane? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę, Pani Minister.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Daria Oleszczuk:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Senatorze!

Przede wszystkim podniósł pan tutaj dwie kwestie. Od strony farmaceutycznej, jak pan powiedział, jest dopuszczalne, że psy mogą być szczepione raz na trzy lata. My tego nie kwestionujemy. Ale jest druga sprawa: zalecenia mię-

(podsekretarz stanu D. Oleszczuk)

dzynarodowej organizacji do spraw ochrony zdrowia zwierząt OIE, która stanowi – i takie ustalenia znalazły się w ustawie – że szczepienia powinny być jednak przeprowadzane co roku. A więc są tutaj dwie kwestie: postępowanie farmaceutyczny dopuszcza dzisiaj taką możliwość, żeby te szczepionki stosować raz na trzy lata, ale nie nastąpiła eradykacja tej choroby do tego stopnia, żebyśmy mogli sobie pozwolić na to, żeby psy i koty były szczepione raz na trzy lata. Trzeba więc wziąć pod uwagę wymóg szczepienia corocznego i to zostało utrzymane.

(Senator Ryszard Matusiak: Przepraszam, ale...)

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Panie Senatorze, jesteśmy na etapie przedstawiania stanowiska rządowego i chciałabym, aby pani minister mogła wypełnić swoje zadanie w tej kwestii. Do pytań adresowanych do pani minister za chwilę przejdziemy, Panie Senatorze.

Pani Minister, czy są jeszcze jakieś uwagi ze strony ministerstwa, które ogólnie odnosiłyby się do materii ustawowej?

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Daria Oleszczuk:

Nie, Pani Marszałek. Bardzo dziękuję za pracę komisji. Tak jak powiedziałam, pan senator Lorenz bardzo wnikliwie i szczegółowo omówił rządową ustawę o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo.

I teraz przechodzimy do etapu, w którym zgodnie z art. 44 ust. 6 regulaminu senatorowie mogą adresować pytania związane z ustawą do pani minister.

Rozumiem, że pan senator chce ponownie zabrać głos. Proszę tylko, żeby to pytanie było krótkie i nie przypominało debaty.

Senator Ryszard Matusiak:

Pani Marszałek, Pani Minister, ja rozumiem, że to... Mam pytanie: czy to nie jest tak jakby lobbings? Powiem otwarcie: każde szczepienie kosztuje 15–20 zł. Na czyj wniosek była wprowadzona poprawka w tej materii? Czy na wniosek tej światowej organizacji ochrony zwierząt, czy na wniosek kogoś innego? Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę, Pani Minister.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Daria Oleszczuk:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Nie były tutaj brane pod uwagę organizacje, które mogłyby prowadzić lobbings co do obowiązku corocznego szczepienia. Po prostu były z naszej strony brane pod uwagę względy zachowania zdrowia publicznego, czyli – jak powiedziałam – brak eradykacji tej choroby na terenie kraju. Ta choroba po prostu się szerzy i z tego względu zostało uznane, że jest wymagane szczepienie raz na rok.

Jeśli chodzi o koszty i o postępowanie w dziedzinie farmacji, to pan senator ma rację – dzisiaj postępowanie jest takie, że można by dokonywać tego szczepienia raz na trzy lata. Trzeba jednak wziąć pod uwagę obecny stan epizootyczny kraju. I to zawazyło na kształcie tego przepisu.

Sądzę, Wysoka Izbo, że te wszystkie kwestie będą mogły ulec w przyszłości zmianie, tak że będzie można dokonywać szczepienia raz na trzy lata. Ale musi to być potwierdzone ogólnym stanem epizootycznym i epidemiologicznym kraju.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Serdecznie dziękuję, Pani Minister.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Daria Oleszczuk: Dziękuję.)

Czy są dalsze pytania? Nie ma.

Otwieram dyskusję.

Przypominam o wymogach regulaminowych... Panie Senator i Panowie Senatorowie, stwierdzam, że nikt z państwa nie wyraził gotowości do zabrania głosu podczas debaty, a pan senator Tadeusz Bartos złożył swoje wystąpienie do protokołu*.

Tym samym, zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu, zamykam dyskusję.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz o zmianie niektórych innych ustaw zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Serdecznie dziękuję przedstawicielom rządu za udział w posiedzeniu.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu piątego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na dziewięćdziesiątym trzecim posiedzeniu 15 grudnia 2004 r. Do Sena-

* Przemówienie złożone do protokołu – w załączeniu.

(wicemarszałek J. Danielak)

tu została przekazana tego samego dnia, czyli 15 grudnia 2004 r. Marszałek Senatu również tego dnia, zgodnie z art. 68 ust. 1 Regulaminu Senatu, skierował ją do Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia. Komisja po rozpatrzeniu ustawy przygotowała swoje sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam ponadto, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 862, a sprawozdanie komisji w druku nr 862A.

Proszę sprawozdawcę Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia, panią senator Alicję Stradomską, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Bardzo proszę, Pani Senator.

Senator Alicja Stradomska:

Dziękuję.

Pani Marszałek! Panie i Panowie Senatorowie! Panie Ministrze!

Mam zaszczyt przedstawić stanowisko Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia w sprawie ustawy o zmianie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

Komisja dyskutowała nad wymienioną ustawą 21 grudnia. Opinia w tej sprawie została zawarta w druku nr 862A.

Wysoka Izbo, nowelizacja tej ustawy dotyczyła dwóch kwestii: reklamy i promocji win gronowych oraz określenia limitu miejsc na leczenie odwykowe w zakładach lecznictwa.

Ta pierwsza kwestia została odrzucona w Sejmie. Wzbudziła ona gorącą dyskusję i podzieliła posłów. Zdecydowana większość była przeciwna i powoływała się na negatywne skutki, jakie wywołuje nadmierne spożywanie alkoholu, w tym również win. Inni zaś uważali, że promocja właśnie win gronowych może dać szansę na zmianę struktury spożycia alkoholu w Polsce, bo wiemy, że w ostatnim roku nastąpił wzrost spożycia alkoholów mocnych o 25%, z kolei spożywanie win w małych ilościach ma w pewnym sensie działanie zdrowotne.

Jednak najważniejszym celem tej ustawy było dostosowanie się do wymogów Unii Europejskiej. Chociaż muszę tu też powiedzieć, że państwa członkowskie mogą samodzielnie regulować kwestie dotyczące reklamy napojów alkoholowych, w tym wyrobów winiarskich, niemniej jednak regulacje krajowe nie mogą naruszać przepisów Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, to jest art. 28 tego traktatu, który zakazuje stosowania ograniczeń ilościowych w przewozie oraz wszelkich środków o skutku równoważnym w relacjach między państwami członkowskimi. Brak regulacji w tej sprawie może skutkować tym, iż będziemy stroną w Europejskim Trybunale Sprawiedliwości.

Teraz odniosę się do drugiej kwestii, której dotyczył projekt tej ustawy, ponieważ uchwalona przez Sejm w dniu 15 grudnia ustawa o zmianie ustawy o wychowaniu w trzeźwości reguluje wyłącznie jedną kwestię z tych będących przedmiotem przedłożenia rządowego, a mianowicie tę związaną właśnie z postępowaniem wobec osób uzależnionych od alkoholu.

Ustawa w aktualnym brzmieniu – pomimo zasady, iż poddanie się leczeniu odwykowemu jest dobrowolne – określa również sytuację, w których poddanie się leczeniu w zakładzie lecznictwa odwykowego następuje na skutek wydania orzeczenia sądowego o obowiązku poddania się leczeniu. Ale praktyka wykonywania orzeczeń sądowych dowodzi, iż orzeczenia te nie są dostatecznie respektowane przez zakłady lecznictwa odwykowego, co powoduje, że wzrasta liczba niewykonanych orzeczeń sądowych. Ta nowelizacja ma pozwolić na zwiększenie skuteczności wykonywania orzeczeń w wyniku skrócenia czasu oczekiwania na podjęcie leczenia w zakładzie lecznictwa odwykowego.

Zaproponowana przez komisję poprawka, która jest zgodna z przedłożeniem rządowym, mówi o tym, że stacjonarne i niestacjonarne zakłady lecznictwa odwykowego przyjmują na leczenie w pierwszej kolejności osoby zobowiązane do leczenia odwykowego do momentu wykorzystania limitu miejsc stanowiących 20% ogółu miejsc przeznaczonych do leczenia odwykowego w zakładzie lecznictwa odwykowego. Ta zmiana pozwoli na przyjmowanie, w proporcjach właściwych dla procesu terapeutycznego, osób uzależnionych, które chcą podjąć leczenie z własnej woli, i osób, które są zobowiązane do leczenia odwykowego. Ponieważ proces terapii odbywa się w grupach terapeutycznych – najczęściej są to grupy kilkunastoosobowe – podstawową rolę odgrywa motywacja. I to, że będzie 20% osób, które są leczone, że tak powiem, z przymusu, i 80% osób, które same zdecydowały się na to leczenie, będzie miało również znaczenie motywujące i terapeutyczne. Gdybyśmy z kolei zwiększyli tę liczbę osób ponad poziom 20%, to byłby to czynnik destrukcyjny dla procesu terapii w grupach terapeutycznych, bo z doświadczenia wiadomo, że prowadzi to do przypadków nieskuteczności leczenia, ponieważ takie osoby wywierają czasami większy wpływ na pozostałych. Dlatego też przywrócenie pierwotnej propozycji, czyli tych 20% osób zobowiązanych do leczenia odwykowego jako przyjmowanych w pierwszej kolejności, nie tylko służy zachowaniu proporcji, ale również powinno przyczynić się do faktycznego zwiększenia liczby kończących terapię osób, które na mocy postanowienia sądowego były zobowiązane do podjęcia leczenia odwykowego. Zginie również taka argumentacja przedstawiana i przez zakłady lecznictwa, i przez oso-

(senator A. Stradomska)

by do tego leczenia zobowiązane, że brakuje miejsc na podjęcie leczenia.

W związku z tym w imieniu komisji proszę Wysoką Izbę o przyjęcie tej ustawy z zaproponowaną poprawką. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję, Pani Senator.

Zgodnie z art. 44 ust. 5 Regulaminu Senatu przed przystąpieniem do dyskusji senatorowie mogą adresować do senatora sprawozdawcy pytania związane z ustawą.

Czy ktoś z państwa senatorów chce zadać takie pytanie?

Bardzo proszę, Pani Senator.

Senator Aleksandra Koszada:

Dziękuję bardzo.

Pani Senator, powiedziała pani, że komisja powróciła do zapisu rządowego. Rzeczywiście bardzo słuszny jest zapis ustanawiający limit dwudziestoprocentowy. Ale czy była dyskusja... Tak jak pani powiedziała, jest to zapis rządowy. Ale czym kierował się Sejm, rezygnując z tego limitu? Bo w ustawie przyjętej przez Sejm tego limitu nie ma. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę.

Senator Alicja Stradomska:

Wydaje mi się, że tam dyskusja była, ale poszła w innym kierunku – bardziej zastanawiano się nad tym, jakie są skutki picia alkoholu, niż nad tym, w jaki sposób pomóc osobom, które potrzebują pomocy lekarskiej. I chyba dlatego po prostu umknęła w tych rozważaniach ta kwestia, tak ważna dla samej terapii.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę. Pani senator Bochenek.

Senator Krystyna Bochenek:

Pani Senator, chciałabym się dowiedzieć, czy mamy jakieś dane konkretyzujące to, jaka jest skala tego zjawiska, jeśli chodzi o orzecznictwo sądowe.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę.

Senator Alicja Stradomska:

To znaczy jeżeli chodzi o... W placówkach lecznictwa odwykowego było zarejestrowanych około

stu dwudziestu tysięcy pacjentów, w tym dwadzieścia kobiet. Jest od miliona pięciuset do miliona ośmiuset pacjentów leczących się z powodu różnych chorób, ale nadużywających alkoholu. Z podobnych danych mogę podać to, że około trzech do czterech milionów osób żyje w rodzinach, w których właśnie z powodu nadużywania alkoholu stosowana jest przemoc. Spożycie alkoholu obecnie mieści się w granicach 7–8 l na osobę – taki poziom już osiągnęło. W Polsce żyje około siedmiuset tysięcy osób uzależnionych od alkoholu. To są liczby, które pokazują skalę tego zjawiska.

(Senator Krystyna Bochenek: To czy w skali...)

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Rozumiem, Pani Senator, że ma pani dodatkowe pytanie, tak?

Bardzo proszę.

Senator Krystyna Bochenek:

Jeśli można.

Ile osób w skali roku jest kierowanych na przymusowe leczenie? Czy może pani senator...

Senator Alicja Stradomska:

W 2003 r. obowiązek poddania się leczeniu odwykowemu w zakładzie stacjonarnym orzeczono wobec szesnastu tysięcy siedemdziesięciu dziewięciu osób, w zakładach niestacjonarnych – wobec dwudziestu dwóch tysięcy dwudziestu dwóch osób. Terapię kończy zaś średnio około 25% osób.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Czy są kolejne pytania do pani senator sprawozdawcy?

(Senator Zbigniew Kruszewski: Są, ale pani marszałek nie chce spojrzeć w kierunku...)

(Senator Alicja Stradomska: Jeszcze jest senator Kruszewski.)

Zechce.

Bardzo proszę, Pani Senator.

(Senator Zbigniew Kruszewski: Ja?)

Senator Zofia Skrzypek-Mrowiec:

Czy dobrze rozumiem, że nie będziemy już wracać do sprawy rozszerzenia reklamy?

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Nie, nie, ponieważ Sejm to odrzucił.

(Senator Zofia Skrzypek-Mrowiec: Sejm to odrzucił. A więc nie... Dziękuję bardzo.)

Bardzo proszę. Pan senator Dzido.

Senator Henryk Dzido:

Dziękuję, Pani Marszałek.

Pani Senator, czy komisja rozważała kwestię, jaki jest przewidywany koszt leczenia odwykowego tych stu dwudziestu tysięcy osób i w jakim stopniu osoby te partycypują w kosztach leczenia? Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę.

Senator Alicja Stradomska:

Nie, akurat tego na posiedzeniu komisji nie rozpatrywaliśmy.

(*Wicemarszałek Jolanta Danielak: Ale przypominam panu...*)

Co do kosztów leczenia, to każdy jest ubezpieczony, a jeżeli nie jest ubezpieczony, to po prostu fundusz pokrywa koszty leczenia takiej osoby.

(*Senator Henryk Dzido: Ale koszty są.*)

Tak, koszty na pewno są.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Pan senator Kruszewski.

Senator Zbigniew Kruszewski:

Dziękuję, Pani Marszałek.

Pani Senator, powiedziała pani, że wzrost spożycia alkoholu wynosi 25%. Czy komisja się zastanawiała, co jest tego przyczyną? Czy jest to wzrost faktyczny, czy tylko, że tak powiem, zalegalizowany ze względu na obniżenie akcyzy i ograniczenie sprowadzania alkoholu z zewnątrz, co spowodowało, że sprzedano więcej alkoholu krajowego? A więc czy ten wskaźnik 25% wynika faktycznie ze zwiększonego spożycia alkoholu? Czy komisja to rozważała? Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę.

Senator Alicja Stradomska:

Powiem w ten sposób: opuściliśmy akurat ten pierwszy punkt, ponieważ przedmiotem naszych obrad była tylko analiza drugiego punktu przyjętego przez Sejm. W związku z tym nie było dyskusji ogólnej, dotyczącej właśnie tego problemu, o który pan senator pyta.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Czy są dalsze pytania do pani senator? Nie ma. Dziękuję serdecznie.

(*Senator Alicja Stradomska: Dziękuję.*)

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była rządowym projektem ustawy. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister zdrowia.

Serdecznie witam na naszych obradach sekretarza stanu w Ministerstwie Zdrowia, pana ministra Zbigniewa Podrażę.

Czy pan minister pragnie zabrać głos i przedstawić, na podstawie art. 50 Regulaminu Senatu, stanowisko rządowe związane z ustawą?

(*Sekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia Zbigniew Podraża: Pani Marszałek, pani senator w pełni przedstawiła sytuację i dyskusję zarówno w sejmowej Komisji Zdrowia, na sali sejmowej, jak również w senackiej komisji zdrowia. Dziękuję.*)

Dziękuję bardzo, Panie Ministrze.

Teraz zwracam się do państwa senatorów, bo wiem zgodnie z art. 44 ust. 6 Regulaminu Senatu senatorowie mogą adresować do pana ministra pytania, oczywiście związane z ustawą.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Gerard Czaja:

Dziękuję, Pani Marszałek.

W uzasadnieniu do projektu czytamy, że część zakładów prowadzących leczenie odwykowe uchyła się od przyjmowania na leczenie osób zobowiązanych do tego przez sąd. W związku z tym mam pytanie: jakie są przyczyny tego uchylania się? Czy wina leży tylko po stronie tych, którzy mają wykonywać ten obowiązek, czy ewentualnie taką przyczyną jest brak miejsc?

Druga sprawa: czy wyznaczona w nowelizacji liczba miejsc nie spowoduje tego, że przedłużą się czas oczekiwania tych, którzy chcą sami, z własnej woli, poddać się tej profilaktyce?

I trzecie pytanie: jaka w ogóle jest liczba zakładów odwykowych i czy jest ona wystarczająca? Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Czy są dalsze pytania do pana ministra? Nie ma.

Bardzo proszę, Panie Ministrze. Zapraszam do mównicy.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Zdrowia
Zbigniew Podraża:**

Pani Marszałek! Wysoki Senacie!

Panie Senatorze, jeśli chodzi o sprawę pierwszą, uchylania się od obowiązku i jego przyczyny... Często bywa tak, że ten, kto ma sądowy wyrok przymusowego leczenia, odmawia, bo ma takie prawo i nie chce być leczony. Jest tak zwłaszcza w sytuacji, kiedy nie ma miejsc, kiedy zakład

(sekretarz stanu Z. Podraza)

jest pełen, można powiedzieć, pacjentów. A te 20% jakby gwarantuje, że zgłaszający się do grupy terapeutycznej nie natrafia już w tym momencie na taką odpowiedź, że nie ma miejsca, lecz jest przyjmowany. Bo to właśnie brak miejsc bardzo często powodował, że ci pacjenci, którzy byli kierowani na leczenie w ramach wyroku sądowego, mieli ułatwioną odmowę leczenia.

To, że grupa terapeutyczna będzie się składać w 20% z pacjentów, którzy są skierowani w ramach wyroków sądowych, nie wpłynie na strukturę tej grupy, z kolei gdyby obowiązywał zapis sejmowy, mogłoby dojść do tego, że byłiby to na przykład tylko podsądni albo że byłiby oni w tej grupie w przeważającej większości, a jeśli chodzi o leczenie w grupie terapeutycznej, to istotny jest również wpływ pewnych osobowości na siebie. Ten podział 20% : 80% nie powinien wpłynąć ujemnie na całą grupę terapeutyczną.

Jaka jest liczba zakładów? W tej chwili nie jestem w stanie odpowiedzieć panu senatorowi, jaka jest liczba tych zakładów. Ale zjawisko jest szerokie i te liczby, które przytaczała pani senator, są wymowne. Pozwoli pan senator, że na pytanie o liczbę zakładów odpowiem pisemnie.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Ponownie pan senator Czaja.
Bardzo proszę.

Senator Gerard Czaja:

Dziękuję.

Konsultowałem te rozwiązania ustawowe z jednym z kierowników zakładów odwykowych. On wyraźnie stwierdził, że te rozwiązania spowodują wydłużenie okresu wyczekiwania na miejsce w jego zakładzie. A na miejsce w zakładzie kierowanym przez niego czeka się cztery miesiące w wypadku leczenia dobrowolnego, bo ja nie mówię tu o tych, którzy mają wyroki orzekające obowiązek leczenia. A więc, jeżeli odejmiemy jeszcze te 20%, czas oczekiwania dla tych, którzy dobrowolnie chcą się poddać leczeniu, zdecydowanie się wydłuży. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę, Panie Ministrze.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia Zbigniew Podraza:

Panie Senatorze, zgadzam się z tą opinią. Ale problem jest taki, że ci, którzy zgłaszają się do takiego leczenia dobrowolnie, mogą się zgłosić za-

wsze, a tu chodzi o to, że jest to argument w wypadku tych, którzy przychodzą z wyrokami sądowymi – bardzo często są to osoby, które są źródłem napięć w rodzinie, w swojej grupie społecznej, we własnym otoczeniu – i wykorzystują sytuację, kiedy, trafiając do zakładu, otrzymują odpowiedź, że nie ma miejsca, wykorzystują to i nie leczą się. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Czy są dalsze pytania do pana ministra? Nie ma.
Dziękuję serdecznie.

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia Zbigniew Podraza: Dziękuję bardzo.)

Otwieram dyskusję.

Przypominam o wymogach regulaminowych dotyczących czasu przemówienia senatorów, o konieczności zapisywania się do głosu u senatora prowadzącego listę mówców, a przede wszystkim o obowiązku składania podpisanych wniosków o charakterze legislacyjnym do marszałka Senatu. Wnioski te muszą być złożone na piśmie do zamknięcia dyskusji nad ustawą.

Przypominam też, że komisja będzie rozpatrywać tylko te wnioski, które zostały złożone na piśmie do zamknięcia dyskusji do marszałka Senatu.

Proszę o zabranie głosu panią senator Krystynę Bochenek.

Senator Krystyna Bochenek:

Dziękuję bardzo.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Ministrze!

Rozwiązanie, które przyjęła komisja, przywracające zapis rządowy, jest moim zdaniem właściwe. Powiem na ten temat kilka słów, opierając się na konsultacjach z dyrektorami kilku ośrodków leczenia odwykowego.

W zgodnej opinii osób profesjonalnie zajmujących się terapią uzależnienia od alkoholu dodany do ustawy art. 32, mówiący o przyjmowaniu na leczenie poza kolejnością osób sądownie zobowiązanych do poddania się terapii, spowoduje daleko idącą dezorganizację wypracowanego w ciągu ostatnich kilkunastu lat modelu leczenia odwykowego, który oparty jest głównie na psychoedukacji i psychoterapii. Ten rodzaj pracy z ludźmi uzależnionymi wymaga współpracy ze strony pacjenta. Osoby, wobec których orzeczone obowiązek leczenia odwykowego, mają zazwyczaj niską motywację do terapii bądź nie mają żadnej, dlatego też ośrodki przyjmujące je limitują liczbę tych pacjentów do około 20% stanu. Art. 32 spowoduje znaczne zwiększenie liczby tych chorych w zakładach leczenia odwykowego, co, ze względu na ich często demotywującą postawę wobec pozostałych pacjentów, istotnie obniży jakość i efektywność leczenia. Z dużym

(senator K. Bochenek)

prawdopodobieństwem można założyć, że treść art. 32 nie była konsultowana z osobami zawodowo zajmującymi się terapią uzależnienia od alkoholu.

Chciałabym też podkreślić, iż uprzywilejowanie pacjentów, na których nałożono sądowo obowiązek leczenia odwykowego, może być sprzeczne z zasadą równej dostępności do leczenia, w tym z ustawą z 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, „Dziennik Ustaw” nr 210, i może stawać w gorszej sytuacji osoby, które chcą dobrowolnie podjąć leczenie odwykowe i wobec których rokowanie w tym zakresie jest znacznie lepsze.

Jak powiedziałam, konsultowałam tę sprawę z dyrektorami kilku ośrodków leczenia odwykowego, podobnie jak pan senator, i słyszałam też opinie, że zapis art. 32 w tej formie w ogóle nie powinien znaleźć się w ustawie. Ale biorąc pod uwagę dotychczasowe doświadczenia, można przyjąć stanowisko, że powinien zostać dookreślony limit miejsc dla osób zobowiązanych do leczenia właśnie na poziomie 20% łóżek.

Nie zgłaszam więc, mimo pierwotnych planów, wniosku legislacyjnego w tym zakresie, w związku z tym, że wniosek o treści przeze mnie oczekiwanej został przyjęty przez komisję i zaproponowany do przyjęcia przez panie i panów senatorów. Chcę powiedzieć, że będę głosowała za przyjęciem wniosku. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Pani Senator.

Czy ktoś z państwa senatorów chce jeszcze zabrać głos w debacie? Nie ma zgłoszeń.

Tym samym informuję państwa, że lista mówców została wyczerpana. Zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu zamykam dyskusję.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o zmianie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Serdecznie dziękuję panu ministrowi za udział w posiedzeniu i za wsparcie swoim stanowiskiem stanowiska senackiego. Dziękuję.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu szóstego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz o zmianie ustawy o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na dziewięćdziesiątym trzecim posiedzeniu 16 grudnia 2004 r. i tego samego dnia została przekazana do Senatu. Marszałek Senatu 18 grudnia bieżącego roku, zgod-

nie z art. 68 ust. 1 Regulaminu Senatu, skierował ją do Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego. Komisja po rozpatrzeniu ustawy przygotowała swoje sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam ponadto, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 867, a sprawozdanie komisji w druku nr 867A.

Proszę sprawozdawcę Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego senatora Janusza Koniecznego o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Janusz Konieczny:

Dziękuję bardzo.

Pani Marszałek! Panie i Panowie Senatorowie!

W imieniu Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego mam zaszczyt przedstawić Wysokiej Izbie sprawozdanie z posiedzenia, którego tematem była ustawa o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz o zmianie ustawy o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Polskiej Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw.

Ustawa ta, wniesiona do Sejmu jako projekt poselski, została przez Sejm uchwalona 16 grudnia 2004 r. Jej celem jest wyeliminowanie z ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej usterek, które ujawniły się po wejściu w życie jej ostatniej nowelizacji z dnia 16 kwietnia 2004 r. Wiele poprawek wynikało również z faktu jednoczesnego z tą nowelizacją wejścia w życie ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych.

Do istotnych zmian przyjętych w ustawie należy utworzenie i wyodrębnienie w Wojskowej Agencji Mieszkaniowej funduszu remontowego. Środki na nim zgromadzone zapewnią utrzymanie zasobu mieszkaniowego Wojskowej Agencji Mieszkaniowej na odpowiednim poziomie.

Jedną z najważniejszych zmian zawartych w ustawie jest nowelizacja art. 53. Zmiany te wychodzą naprzeciw oczekiwaniom środowiska żołnierzy i mają na celu przywrócenie uprawnień dla żołnierzy zawodowych, posiadających rodziny i pełniących obowiązki służbowe w miejscowości dalszej niż pobliska, do bezpłatnego zakwaterowania tymczasowego w kwaterach internatowych lub w internacie.

Poprzednia zmiana ustawy, dokonana 16 kwietnia 2004 r., spowodowała odebranie tych uprawnień, co pociągnęło za sobą znaczne obciążenie budżetów domowych rodzin żołnierzy w wyniku konieczności ponoszenia opłat zarówno na zakwaterowanie tymczasowe, jak i zakwaterowanie w miejscu pobytu rodziny żołnierza.

Wspomniana już wyżej ustawa z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowych żołnie-

(senator J. Konieczny)

rzy zawodowych zakłada kadencyjność pełnienia tej służby w odniesieniu do wszystkich stanowisk, co z całą pewnością będzie się wiązało z częstsza zmianą garnizonu przez żołnierzy. Stąd nowelizacja ustawy o zakwaterowaniu jest bardzo istotna.

W art. 53 ustawy po ust. 4 dodano ust. 4a, b, c, które mówią, kto jest zwolniony z opłat za zakwaterowanie tymczasowe, a także to, iż opłaty te pokrywa się z dotacji budżetowej. W wypadku rezygnacji żołnierza z zamieszkiwania w lokalu mieszkalnym, w tym w kwaterze funkcyjnej, zaproponowanym przez agencję w miejscowości, w której zajmuje stanowisko służbowe, lub w miejscowości pobliskiej żołnierz wnosi opłatę za korzystanie z internatu lub kwater internatowych w pełnej wysokości. Zmiana ta powoduje dodatkowe obciążenie budżetu Ministerstwa Obrony Narodowej – będzie ono wynosić w granicach 14 milionów 500 tysięcy zł rocznie.

Nowelizacja wprowadza w art. 21 nowy ust. 2, który umożliwi wydawanie decyzji o prawie zamieszkiwania w lokalu żołnierzowi służby terminowej, pod warunkiem jednakże wcześniejszego zabezpieczenia potrzeb mieszkaniowych żołnierzy służby stałej.

Ustawa zmienia również szereg przepisów przejściowych zawartych w ustawie o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw. W zmianie do art. 19 ust. 4 ustawa proponuje wydłużenie terminu składania oświadczeń o wycofaniu wniosku o wypłatę ekwiwalentu w zamian za rezygnację z kwatery do dnia 31 marca 2005 r.

W dodanym przepisie art. 17 ust. 2a ustawa umożliwi wydanie wobec żołnierza, który korzystał ze świadczenia pokrywającego koszty najmu lokalu, kolejnej decyzji przedłużającej pobieranie tego świadczenia na dotychczasowych zasadach do czasu wydania żołnierzowi decyzji o prawie do zamieszkiwania na podstawie nowych przepisów.

Zmiana w art. 19 ust. 2, polegająca na dodaniu pktu 3, definiującego fundusz remontowy, stanowić będzie gwarancję utrzymania zasobu mieszkaniowego w stanie odpowiednim pod względem technicznym.

Zmiana w art. 22 dotyczy zamieszkiwania w kwaterach funkcyjnych na czas zajmowania stanowiska.

Kolejne zmiany dotyczą art. 23 i polegają na uregulowaniu stanu prawnego zwalnianych z zawodowej służby wojskowej, zamieszkujących w lokalu niebędącym kwaterą.

Pani Marszałek, Wysoka Izbo, ważne zmiany dotyczą także art. 36, zgodnie z którym w budynkach wspólnot mieszkaniowych lub spółdzielni opłaty za używanie lokalu wynoszą do 3% warto-

ści odtworzeniowej, o której mowa w ust. 1, jednak nie mniej, niż stanowi uchwała wspólnoty lub odpowiedniego organu spółdzielni.

Zmiany w art. 47 dotyczą odpraw żołnierzy zawodowych zwalnianych z zawodowej służby wojskowej i żołnierzy służby stałej zwalnianych z zawodowej służby wojskowej, jeżeli nie nabyli prawa do emerytury wojskowej.

Na zaproszenie przewodniczącego Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego w posiedzeniu uczestniczyli przedstawiciele zespołu lokatorów, którzy zapoznali komisję i stronę rządową z problemami, jakie nurtują to środowisko.

Komisja przyjęła osiem poprawek, które zawarte są w druku senackim nr 867A. Myślę, że pozostawię te poprawki paniom i panom senatorom do zapoznania się, nie będę ich przedstawiał szczegółowo.

Pani Marszałek, Wysoka Izbo, w imieniu Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego wnoszę o uchwalenie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz o zmianie ustawy o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw wraz z przedstawionymi poprawkami. Dziękuję za uwagę.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Proszę o pozostanie przy mównicy, bowiem zgodnie z art. 44 ust. 5 Regulaminu Senatu przed przystąpieniem do dyskusji senatorowie mogą adresować pytania związane z ustawą do senatora sprawozdawcy.

Czy są takie pytania?

Bardzo proszę, pani senator Koszada.

Senator Aleksandra Koszada:

Dziękuję.

Króciuteńkie pytanie. Panie Senatorze, ile lokali mieszkalnych znajduje się w dyspozycji Wojskowej Agencji Mieszkaniowej? Dziękuję.

Senator Janusz Konieczny:

Krótką odpowiedź, Pani Senator: nie wiem, o tym nie było mowy. Jest pan minister i myślę, że odpowie na to pytanie.

Bardzo o to proszę, Panie Ministrze.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Czy są dalsze pytania do senatora sprawozdawcy? Nie ma pytań.

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

(Senator Janusz Konieczny: Dziękuję bardzo.)

(wicemarszałek J. Danielak)

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została wniesiona przez komisję sejmową. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister obrony narodowej.

Serdecznie witam pana ministra Janusza Zemkego, reprezentującego Ministerstwo Obrony Narodowej, i zgodnie z art. 50 Regulaminu Senatu zwracam się z pytaniem, czy zechce przedstawić stanowisko rządowe. Bardzo proszę.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej Janusz Zemke:

Dziękuję bardzo.

Pani Marszałek i Wysoki Senacie.

Otóż stanowisko rządu, jeśli chodzi tę ustawę, jest oczywiście pozytywne. Inicjatywa dokonania zmian wypłynęła co prawda z Sejmu, ale gdyby Sejm ją przyjął i poprawki senackie by przeszły, to wówczas, naszym zdaniem, zdołano by rozwiązać trzy podstawowe problemy, jakie dzisiaj są podnoszone w środowisku.

Problem pierwszy dotyczy tego, by żołnierze przenoszeni do innych garnizonów nie musieli płacić za zamieszkanie w internatach. Dzisiaj bowiem jest tak, że żołnierze często mają kwaterę i gdy przenoszeni są do innych jednostek, ponoszą koszty zamieszkania w kwaterze rodziny, bo rodzina tam przecież często pozostaje, a trudno nam wymagać, w sytuacji, kiedy kadencja na danym stanowisku trwa dzisiaj trzy lata, żeby żołnierz przenośli ciągle rodzinę za sobą. No i jest tak, że żołnierz teraz musi płacić za internat. Uważamy, że ta decyzja, by to resort MON przejął opłaty za internat, stanowi co prawda obciążenie dla budżetu państwa i resortu, ale jest, powiedziałbym najogólniej, po prostu sprawiedliwa. Trudno, żeby ktoś płacił dwa razy za możliwość zamieszkania.

Problem drugi dotyczy wysokości czynszów. Pamiętam, że w pytaniach, które otrzymywałem na posiedzeniu Senatu, często pytano także, a jak to jest i czy musi tak być, że żołnierze płacą czynsz w takiej samej wysokości, niezależnie od tego, czy mieszkają w Warszawie, czy w zielonym garnizonie. Ustawa dzisiaj mówi, że czynsz wynosi 3%. Wydaje się, że poprzez zmianę, poprzez zapis, że może wynosić do 3%, i prezes Wojskowej Agencji Mieszkaniowej będzie mógł w niektórych uzasadnionych przypadkach obniżyć czynsz, można by rozwiązać przynajmniej część kwestii podnoszonych także przez panie i panów senatorów.

Wreszcie dylemat trzeci dotyczy zupełnie nowej kategorii żołnierzy zawodowych – są to szeregowi zawodowi. My chcemy, żeby tych szerego-

wych zawodowych było docelowo w wojsku aż dwadzieścia cztery tysiące, a w roku przyszłym by to już było dziewięć tysięcy osób. Powiedziałbym przy okazji, że nie jest mi znany pracodawca w Polsce, który by przyjął dwadzieścia cztery tysiące młodych ludzi. My chcemy przyjąć na etat dwadzieścia cztery tysiące nowych, młodych osób.

Dzisiaj ustawa przewiduje, że ci szeregowi zawodowi mogą mieszkać w koszarach, ale nie mieli oni dotąd wizji rozwiązania swoich spraw mieszkaniowych po kilkunastu latach. Ponieważ są to ludzie młodzi, należy przewidywać – i byłoby to rzeczą dobrą – że będą zawiązywali rodziny, będą mieli dzieci, więc muszą mieć także szansę na rozwiązanie swoich problemów mieszkaniowych. Wydaje mi się, że dzięki zapisowi, iż żołnierz otrzymałby po piętnastu latach służby częściową odprawę mieszkaniową wynoszącą 65% wartości mieszkania, uzyskalibyśmy, że tak powiem, silny bodziec, żeby służba trwała co najmniej piętnaście lat, a ci ludzie mieliby z czasem szansę na rozwiązanie swoich problemów bytowych i mieszkaniowych.

A wracając do pytania, które zadała pani senator Koszada – chcę odpowiedzieć na to pytanie pani senator precyzyjnie. Otóż obecnie w zasobach Wojskowej Agencji Mieszkaniowej znajdują się siedemdziesiąt dwa tysiące kwater i mieszkań, ale jeszcze kilka lat temu wojsko miało sto sześćdziesiąt dziewięć tysięcy mieszkań. Czyli w ostatnich latach sprzedaliśmy czy – że tak powiem – sprywatyzowaliśmy około stu tysięcy mieszkań. To pokazuje, jaki był ten proces prywatyzacyjny.

Nie chcemy docelowo mieć takiego zasobu, siedemdziesięciu dwóch tysięcy mieszkań; chcemy, żeby tych mieszkań było w zasobach wojska znacznie mniej – wyłącznie praktycznie blisko jednostek i mieszkań funkcyjnych. To może być docelowo pula kilkunastu tysięcy mieszkań. Ile się da, chcielibyśmy na rynkowych zasadach sprywatyzować, oczywiście stosując ulgi, bo żołnierze przy nabywaniu mieszkań mają bardzo silne ulgi. Dziękuję, Pani Senator.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Panie Ministrze, proszę pozostać przy mównicy, bowiem teraz senatorowie mogą adresować pytania do pana ministra.

Czy są takie pytania?

Nie ma takich pytań, Panie Ministrze. Dziękuję.

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej Janusz Zemke: Dziękuję bardzo.)

Otwieram dyskusję i jednocześnie stwierdzam, że nikt z państwa nie wyraża gotowości zabrania głosu w debacie.

Tym samym, zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu, zamykam dyskusję.

(wicemarszałek J. Danielak)

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz o zmianie ustawy o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

A ja serdecznie dziękuję naszym gościom z Ministerstwa Obrony Narodowej, i nie tylko z ministerstwa, za udział w posiedzeniu.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu siódmego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na dziewięćdziesiątym trzecim posiedzeniu 16 grudnia 2004 r. i tego samego dnia została przekazana do Senatu. Marszałek Senatu 18 grudnia bieżącego roku, zgodnie z art. 68 ust. 1 Regulaminu Senatu, skierował ją do Komisji Ochrony Środowiska. Komisja po rozpatrzeniu ustawy przygotowała swoje sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam ponadto, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 868, a sprawozdanie komisji w druku nr 868A.

Proszę sprawozdawcę Komisji Ochrony Środowiska, pana senatora Janusza Bargieła, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Janusz Bargieł:

Dziękuję, Pani Marszałek.

Pani Marszałek, Panie i Panowie Senatorowie!

Mam zaszczyt w imieniu senackiej Komisji Ochrony Środowiska przedstawić sprawozdanie z posiedzenia odbytego w dniu 21 grudnia bieżącego roku. Sprawozdanie dotyczy uchwalonej przez Sejm w dniu 16 grudnia 2004 r. ustawy o zmianie ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej.

Nowelizacja uchwalona przez Sejm 16 grudnia oparta jest na projekcie rządowym. Wprowadza między innymi następujące zmiany do ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej. Chodzi w nich o ujęcie opakowań wielomateriałowych jako opakowań z materiałów dominujących w ich składzie, co oznacza zwolnienie przedsiębiorców z obowiązku rozdzielania tych opakowań na poszczególne składniki; o objęcie przepisami usta-

wy z dniem 1 stycznia 2006 r. przedsiębiorców wprowadzających na terytorium kraju materiały reklamowe, komercyjne oraz akumulatory niklowo-żelazowe i inne akumulatory elektryczne, co oznacza między innymi obowiązek uiszczenia przez nich opłat produktowych; o uściślenie, w jakich sytuacjach może nastąpić samodzielne realizowanie obowiązku zapewniania odzysku odpadów opakowaniowych i poużytkowych; o zwolnienie z wnoszenia opłaty produktowej, której roczna wartość nie przekracza 50 zł; o zwiększenie przychodów z opłat produktowych, przekazywanych do budżetu samorządu województwa, do 2% wpływu z tych opłat oraz o wprowadzenie dodatkowych terminów na przekazywanie środków z opłaty produktowej do wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i następnie do gmin.

W posiedzeniu wzięli udział: podsekretarz stanu w Ministerstwie Środowiska, pan minister Tomasz Podgajniak, wraz z doradcami oraz liczni przedstawiciele przedsiębiorców zajmujących się produkcją opakowań oraz unieszkodliwianiem i recyklingiem odpadów. Po wysłuchaniu ożywej dyskusji wszystkich stron komisja przyjęła ustawę wraz z jedenastoma poprawkami merytorycznymi i redakcyjnymi, które zawarte są w druku senackim.

Jeżeli Wysoka Izba pozwoli, nie będę charakteryzował tych poprawek. Myślę, że pani marszałek zrobi to w czasie głosowania i wtedy państwo się z tym zapoznają.

Mam przyjemność i zaszczyt w imieniu Komisji Ochrony Środowiska wnieść do Wysokiej Izby, aby Wysoka Izba raczyła uchwalić ustawę wraz z jedenastoma poprawkami. Serdecznie dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Proszę pozostać przy mównicy. Damy szansę państwu senatorom na pytania adresowane do senatora sprawozdawcy.

Czy są takowe pytania, oczywiście pytania związane z ustawą? Nie ma pytań, dziękuję.

(Senator Janusz Bargieł: Dziękuję.)

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była rządowym projektem ustawy, a do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister środowiska.

Serdecznie witam na naszych obradach podsekretarza stanu w Ministerstwie Środowiska, pana Andrzeja Mizgajskiego.

Jednocześnie chcę zapytać pana ministra, czy zechce przedstawić stanowisko rządowe w związku z omawianą ustawą.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska Andrzej Mizgajski: Jednym zdaniem.)

Bardzo proszę.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Środowiska
Andrzej Mizgajski:**

Jest pozytywne.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Czy mimo tak krótkiej wypowiedzi w imieniu ministerstwa są pytania do pana ministra związane z ustawą? Nie ma pytań. Z tego, co rozumiem, wszystko jest jasne.

Otwieram dyskusję.

Jednocześnie stwierdzam, że nikt z państwa nie wyraził gotowości zabrania głosu w debacie.

Tym samym, zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu, zamykam dyskusję.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o zmianie ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Bardzo serdecznie dziękuję panu ministrowi i osobom towarzyszącym za udział w posiedzeniu.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu ósmego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Europejskiej konwencji o kontroli nabywania i posiadania broni palnej przez osoby fizyczne, sporządzonej w Strasburgu dnia 28 czerwca 1978 r.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na dziewięćdziesiątym trzecim posiedzeniu 15 grudnia 2004 r., a do Senatu przekazana 15 grudnia bieżącego roku. Marszałek Senatu tego samego dnia, zgodnie z art. 68 ust. 1 Regulaminu Senatu, skierował ją do Komisji Spraw Zagranicznych i Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego. Komisje po rozpatrzeniu ustawy przygotowały swoje sprawozdania w tej sprawie. Przypominam, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 861, a sprawozdania komisji w drukach nr 861A i 861B.

Proszę sprawozdawcę Komisji Spraw Zagranicznych, pana senatora Władysława Mańkuta... Przepraszam, nastąpiła zmiana osoby, która będzie przedstawiała stanowisko Komisji Spraw Zagranicznych. Bardzo proszę pana senatora Kulaka o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Bardzo proszę.

Senator Zbigniew Kulak:

Pani Marszałek! Panie i Panowie Senatorowie!

W zastępstwie pana senatora Mańkuta złożę sprawozdanie z posiedzenia komisji, które odbyło się zaraz po zakończeniu poprzedniego posiedzenia Senatu. Problem nie wzbudził praktycznie żadnej dyskusji, ratyfikacja wydawała się

oczywista. Pytania senatorów dotyczyły jedynie definicji broni, definicji części broni, które ta ratyfikacja obejmuje, ale po bardzo kompetentnych wyjaśnieniach przedstawicieli rządu projekt ustawy o ratyfikacji w głosowaniu został przyjęty jednogłośnie – 8 głosami za. W związku z tym nie widzę szczególnych powodów, aby od nowa podejmować dyskusję, tym bardziej że w procesie dostosowawczym do wymogów Unii Europejskiej wielokrotnie nowelizowaliśmy nasze prawo obejmujące ten obszar tematyczny. Pamiętam ożywione dyskusje prowadzone z tej trybuny, łącznie z zademonstrowaniem swego czasu przeze mnie procy bojowej, o czym niektórzy senatorowie zapewne również pamiętają. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję.

Proszę sprawozdawcę Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego, pana senatora Józefa Dziemdziałę, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Józef Dziemdziałę:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

W imieniu Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego pragnę złożyć sprawozdanie z prac komisji nad ustawą o ratyfikacji Europejskiej konwencji o kontroli nabywania i posiadania broni palnej przez osoby fizyczne, sporządzonej w Strasburgu dnia 28 czerwca 1978 r., uchwalonej przez Sejm w dniu 15 grudnia bieżącego roku. Zawarta jest ona w druku senackim nr 861, a sprawozdanie komisji znajduje się w druku senackim nr 861B.

Tekst Europejskiej konwencji o kontroli nabywania i posiadania broni palnej przez osoby fizyczne został wyłożony przez Radę Europy do podpisu i ratyfikacji już 28 czerwca 1978 r. i jest dostępny, jeżeli chodzi o możliwość podpisania, wszystkim państwom członkowskim Rady Europy w każdym czasie. Konwencję tę podpisało dwadzieścia jeden państw, a czternaście państw się nią związało. Polska podpisała przedmiotową konwencję 23 maja 2002 r., wypełniając tym samym zobowiązania dostosowania swojego prawa do prawa unijnego w poszczególnych obszarach negocjacyjnych.

Zapisy ustawy o broni i amunicji, która weszła w życie dnia 20 marca 2000 r., są zbieżne z rozwiązaniami zastosowanymi w konwencji i określają warunki, na jakich cudzoziemcy mogą nabywać broń palną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z koniecznością zawiadomienia państwa macierzystego cudzoziemca o fakcie naby-

(senator J. Dziemdziała)

wania broni. Scentralizowany rejestr cudzoziemców, którzy nabyli broń, został zawarty w ramach tworzonego systemu o nazwie „Broń”. System ten zawiera dane o broni nabytej przez cudzoziemców w Polsce, a także wwiezionej do Polski. Został zatem stworzony jeden centralny ośrodek upoważniony do międzynarodowej współpracy w zakresie objętym konwencją. Komendant główny Policji został wskazany przez rząd Rzeczypospolitej jako organ, do którego należy kierować powiadomienia o transakcjach, a także jako ten, który ma obowiązek prowadzenia rejestru danych dotyczących osób posiadających pozwolenie na broń oraz należącej do nich broni. Wymagania wzajemnego powiadamiania się państw stron o transakcjach dotyczących broni, o osobach sprzedających, przekazujących bądź zobowiązanych w inny sposób albo nawet przewożących tę broń przez dany kraj, wynikające z zapisów konwencji, nakładają na cudzoziemców obowiązek podawania informacji, które powinny być znane i przekazywane krajowi docelowemu lub tranzytowemu. Oczywiście dostosowanie to dotyczy wyłącznie przedmiotu regulacji ustawy o broni i amunicji, nie dotyczy ono profesjonalnego obrotu bronią.

Związanie Rzeczypospolitej Polskiej europejską konwencją nie będzie skutkowało koniecznością dokonywania zmian w aktualnych przepisach prawa wewnętrznego, dlatego że obowiązują już przepisy dostosowawcze do prawa Unii Europejskiej w przedmiotowym zakresie, wynikające z dyrektywy nr 91/47 EWG, które regulują problematykę obrotu bronią palną przez osoby fizyczne.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Przepraszam pana senatora, bardzo proszę o wyłączenie telefonu komórkowego, ponieważ następuje sprzężenie aparatury.

Senator Józef Dziemdziała:

W systemie rejestracji o nazwie „Broń” prowadzonym przez komendanta głównego Policji zawarte są dane osobowe cudzoziemców, informacje urzędowe o terminowych pozwoleniach na broń, zaświadczeniach, zdeponowanej broni oraz dane techniczne i numery. Takie prowadzenie rejestracji ma dodatkowo wpływ na wzrost bezpieczeństwa i pewności, jeśli chodzi o obrót bronią na terenie Rzeczypospolitej Polskiej.

Związanie Polski konwencją skutkować będzie również wzrostem kosztów ponoszonych przez Skarb Państwa, a związanych z budową lepszego i skuteczniejszego systemu przepływu informacji oraz przeszkoleniem i zatrudnieniem właściwej

obsługi. W 2004 r. przewidziano na ten cel w budżecie kwotę 45 tysięcy zł. Dotyczyć to będzie rozszerzenia systemu rejestracji o nazwie „Broń” o moduł cudzoziemców. Nie są to, jak państwo senatorowie zauważyli, wysokie koszty.

W opinii Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej przedmiotowy projekt uchwały Rady Ministrów w sprawie przedłożenia do ratyfikacji Europejskiej konwencji o kontroli nabywania i posiadania broni palnej przez osoby fizyczne, sporządzonej w Strasburgu dnia 28 czerwca 1978 r., oraz projekt ustawy o ratyfikacji Europejskiej konwencji o kontroli nabywania i posiadania broni palnej przez osoby fizyczne, sporządzonej w Strasburgu dnia 28 czerwca 1978 r., są zgodne z prawem Unii Europejskiej. W imieniu komisji rekomenduję Wysokiej Izbie ratyfikację wyżej wymienionej konwencji. Dziękuję bardzo za uwagę.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Zgodnie z art. 44 ust. 5 Regulaminu Senatu przed przystąpieniem do dyskusji senatorowie mogą zgłaszać krótkie pytania związane z przedstawionym projektem ustawy.

Kto z państwa senatorów chciałby zadać pytanie panom senatorom sprawozdawcom? Nie ma zgłoszeń. Dziękuję serdecznie.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była rządowym projektem ustawy. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni minister spraw zagranicznych oraz minister spraw wewnętrznych i administracji. Serdecznie witam na naszych obradach podsekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych, pana Jakuba Wolskiego, bardzo mi miło, i witam równie serdecznie pana ministra Pawła Dakowskiego reprezentującego Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Jednocześnie zwracam się do państwa z pytaniem, czy ktoś z państwa chciałby przedstawić stanowisko rządu w związku z omawianym projektem ustawy.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Paweł Dakowski: Nie, dziękuję, Pani Marszałek.)

Mamy tak piękną i bogatą reprezentację rządową, tymczasem okazuje się, że projekt ustawy jest tak oczywisty, iż nie ma powodów do rozbudowywania dialogu. To oznacza, że pan senator Kulak miał rację, tym bardziej że także nikt z państwa nie wyraża gotowości do zabrania głosu w debacie. Jednak jesteśmy jeszcze na chwilę przed debatą.

Czy ktoś z państwa chciałby zaadresować pytania do obecnych ministrów w związku z omawianym projektem ustawy? Nie ma chętnych do zadania pytań.

(wicemarszałek J. Danielak)

Otwieram dyskusję.

Jednocześnie stwierdzam, że nikt z państwa senatorów nie wyraził gotowości zabrania głosu w dyskusji.

Tym samym, zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu, zamykam dyskusję.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o ratyfikacji Europejskiej konwencji o kontroli nabywania i posiadania broni palnej przez osoby fizyczne, sporządzonej w Strasburgu dnia 28 czerwca 1978 r., zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Serdecznie dziękuję za obecność podczas posiedzenia. Ministrom i osobom towarzyszącym życzę wesołych, pogodnych świąt i do zobaczenia w nowym roku.

Panie i Panowie Senatorowie! W dniu dzisiejszym około godziny 15.00 Sejm uchwali ustawę o zmianie ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego. Musi być ona uchwalona przed 1 stycznia 2005 r. Wobec powyższego Senat jeszcze w dniu dzisiejszym musi ją rozpatrzyć. Posiedzenie komisji senackich: Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia, Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej, odbędzie się niezwłocznie po otrzymaniu ustawy z Sejmu, w przerwie obrad Senatu. Wszystko wskazuje na to, że wznowimy obrady około godziny 17.00, ale chciałabym, aby państwo pozostawali w kontakcie i obserwowali informacje pojawiające się na monitorach, ponieważ godzina rozpoczęcia obrad może ulec zmianie.

Za chwilę ogłoszę przerwę, ale najpierw poproszę o odczytanie komunikatów.

Bardzo proszę, Pani Sekretarz.

Senator Sekretarz Alicja Stradomska:

Dziękuję bardzo.

Jest jeden komunikat. Posiedzenie Komisji Spraw Unii Europejskiej w sprawie rozpatrzenia projektu aktu prawa Unii Europejskiej odbędzie się w dniu dzisiejszym o godzinie 14.30 w sali nr 182. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Panie i Panowie Senatorowie!

Chciałabym przypomnieć, że o godzinie 14.00 odbędzie się spotkanie opłatkowe z pracownikami kancelarii. Bardzo serdecznie zachęcam państwa do wzięcia udziału w naszym wspólnym spotkaniu i do skorzystania z możliwości złożenia sobie życzeń.

Jeżeli państwo pozwolą, ogłoszę teraz przerwę w obradach do godziny 17.00.

Już poza protokołem przystępujemy do przedstawienia oświadczeń senatorskich.

Chciałabym poinformować, że nikt z państwa nie wyraził gotowości wygłoszenia oświadczenia, a oświadczenia do protokołu złożyli pan senator Kruszewski i pan senator Szafraniec*.

(Przerwa w obradach od godziny 11 minut 33 do godziny 17 minut 00)

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Panie i Panowie Senatorowie, proszę o zajmowanie miejsc.

Proszę o zamknięcie drzwi do sali obrad.

Wznawiam obrady.

(Senator Jerzy Suchański: Pani Marszałek, w kwestii formalnej można?)

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Pan senator Suchański.

Senator Jerzy Suchański:

Zgodnie z art. 48 ust. 2 pkt 8 Regulaminu Senatu wnoszę o uzupełnienie porządku obrad o punkt: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego. Proponuję, abyśmy go rozpatrzyli jako punkt dziewiąty.

Pragnę podkreślić, że w dniu dzisiejszym Sejm przegłosował w trybie pilnym stosowne zmiany. Niniejsza ustawa likwiduje zagrożenie wynikające z rozciągnięcia górnej granicy wzrostu czynszu wtedy, gdy czynsz po podwyżce miałby przekroczyć 3% wartości odtworzeniowej. Chcę także poinformować panią marszałek i Wysoką Izbę, że w trakcie przerwy odbyło się wspólne posiedzenie trzech komisji, które postanowiły rekomendować przyjęcie ustawy bez poprawek. Takie też stanowisko będą chciały zaprezentować i przedstawić do decyzji Wysokiej Izby. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo.

Jeżeli nie usłyszę sprzeciwu ze strony państwa senatorów, to uznam, że Izba akceptuje wprowadzenie do porządku obrad punktu dziewiątego. Jednocześnie informuję, że z chwilą, kiedy taka decyzja zapadnie, rozpoczniemy procedowanie nad tą ustawą.

Czy jest sprzeciw wobec wniosku zgłoszonego przez pana senatora Suchańskiego? Nie ma.

* Oświadczenia złożone do protokołu – w załączeniu.

(wicemarszałek J. Danielak)

Tym samym, zgodnie z zapowiedzią, **przystępujemy do rozpatrzenia punktu dziewiątego** porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na dziewięćdziesiątym czwartym posiedzeniu w dniu dzisiejszym, 22 grudnia 2004 r., i oczywiście w dniu dzisiejszym została przekazana do Senatu. Marszałek Senatu zgodnie z art. 68 ust. 1 Regulaminu Senatu skierował ją do Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury, Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej. Komisje po rozpatrzeniu ustawy przygotowały wspólne sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam ponadto, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 871, a sprawozdanie połączonych komisji w druku nr 871A.

Proszę sprawozdawcę połączonych komisji senatora Mirosława Lubińskiego o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Mirosław Lubiński:

Pani Marszałek! Panie i Panowie Senatorowie!

Mam zaszczyt przedstawić sprawozdanie Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury, Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej oraz Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia o uchwalonej przez Sejm w dniu 22 grudnia tego roku ustawie o zmianie ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i zmianie Kodeksu cywilnego.

W uchwalonej przez Sejm ustawie o zmianie ustawy o ochronie lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego oraz o zmianie niektórych innych ustaw, która była wcześniej przedmiotem obrad Senatu, określono górny pułap podwyżek czynszu w wysokości 10% w wypadku, gdy czynsz przed podwyżką przekraczał 3% wartości odtworzeniowej. W wyniku częściowego przyjęcia przez Sejm poprawek senackich pojawiły się interpretacje, dość głośno rozpowszechniane przez media, według których w wypadku, gdy czynsz wynosi 3% lub jest niższy od 3% wartości odtworzeniowej, podwyżka mogłaby być wyższa niż dziesięcioprocentowa, w praktyce nieograniczona, choć ustawa przewidywała w takiej sytuacji, co trzeba zauważyć, procedurę sądową. Ale siłą rzeczy pojawiała się tu obawa w związku z przewlekłością procedury sądowej i dochodzenia do ostatecznego wyroku.

Ustawa, która była przedmiotem obrad połączonych komisji, zawiera uściślającą poprawkę, która jednoznacznie ogranicza podwyżki czynszu do 10%. Ograniczenie to dotyczy wszystkich sytuacji: tak ma być zarówno wtedy, gdy czynsz przed podwyżką przekracza 3% wartości odtworzeniowej, jak i wtedy, gdy czynsz przed podwyżką jest niższy niż te 3%.

Połączone komisje: Komisja Skarbu Państwa i Infrastruktury, Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej oraz Komisja Polityki Społecznej i Zdrowia, rekomendują Wysokiemu Senatowi przyjęcie ustawy bez poprawek. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję, Panie Senatorze. Proszę pozostać przy mównicy, bowiem zgodnie z art. 44 ust. 5 Regulaminu Senatu przed przystąpieniem do dyskusji senatorowie mogą senatorowi sprawozdawcy zadawać pytania związane z ustawą.

Czy są takie pytania?

Nie ma pytań... A jednak jest pytanie.

Bardzo proszę, pan senator Romaszewski.

Senator Zbigniew Romaszewski:

Przepis jest skonstruowany tak skomplikowanie, muszę powiedzieć, że chciałbym się jednak dowiedzieć, czy z tego wynika, że aktualny czynsz, który wynosi na przykład 1,5% można podnieść do 3% czy też tylko o 10%, czyli o 0,15%? No to byłoby jakoś racjonalne, bo po co te 3%, jeżeli my powiadamy, że w każdej sytuacji 10% można podnieść.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Mirosław Lubiński:

Dziękuję bardzo.

Panie Senatorze, właśnie w wyniku przyjęcia części poprawek Senatowi powstała nie tylko skomplikowana, ale bardzo skomplikowana sytuacja prawna, z powodu której pojawiają się różne interpretacje. Pojawiają się między innymi i takie interpretacje jak w pańskim przykładzie, że możliwe mogłoby być podwyższanie czynszu faktycznie nieograniczone. Dlatego konieczne stało się przyjęcie jednoznacznej interpretacji, to znaczy takiego zapisu, aby w wyniku przyjętej poprawki do ustawy wszystkie podwyżki, niezależnie od tego, czy wysokość czynszu była niższa niż 3% wartości odtworzeniowej czy wyższa, były ograniczone do 10% w skali roku.

(Senator Zbigniew Romaszewski: To po co te 3%?)

(senator M. Lubiński)

To jest zaszczyt historyczny, to się odnosi do poprzednich ustaw. Wytlumaczenie wymagałoby dość skomplikowanego wywodu. Tutaj pojawiło się to jako spuścizna prawna poprzedniej ustawy.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję.

Czy są dalsze pytania?

Bardzo proszę, pan senator Litwiniec.

(Rozmowy na sali)

Senator Bogusław Litwiniec:

Dziękuję bardzo, wszyscy zdążą, mam to zapisane tam, na górze.

Ja mam jednak prośbę, bo bardzo wielu mieszkańców dość dużego miasta oczekuje ode mnie bardzo dokładnej interpretacji tego, cośmy uczynili. Byłbym zobowiązany, gdyby pan sprawozdawca, kolega sprawozdawca, był uprzejmy wyjaśnić problem opłat niezależnych od właściciela.

(Rozmowy na sali)

Ten akapit nie jest dostatecznie czytelny dla przeciętnego użytkownika mieszkania.

(Senator Genowefa Ferenc: To jest w ustawie i było wyjaśniane.)

(Senator Mirosław Lubiński: Znaczący...)

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę pana senatora sprawozdawcę o wyjaśnienie.

Bardzo też proszę państwa senatorów, żeby jednak nie przeszkadzać. Każdy senator ma prawo pytać.

Jeżeli pan senator sprawozdawca może udzielić odpowiedzi, to bardzo serdecznie proszę.

Senator Mirosław Lubiński:

Bardzo chętnie udzielę odpowiedzi, ale później, ze względu na to, że pytanie dotyczy tego fragmentu ustawy, który nie ma związku z obecnie omawianą zmianą ustawy; to było również w poprzednim zapisie ustawowym. My w komisji nie rozważaliśmy tego tematu, jako że nie był bezpośrednio związany, tak jak mówiłem wcześniej, z proponowaną ustawą. Ja bardzo chętnie to wyjaśnię, ale może po zakończeniu sprawozdawania, skoro sprawa nie dotyczy materii omawianej ustawy. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została wniesiona jako poselski projekt ustawy.

Witam na naszych obradach podsekretarza stanu w Ministerstwie Infrastruktury, pana ministra Andrzeja Bratkowskiego. Witam również towarzyszącą mu osobę. Rozumiem, że w tym temacie jest ekspertem.

Zgodnie z art. 50 Regulaminu Senatu pragnę zapytać przedstawiciela rządu, czy chce przedstawić stanowisko rządowe w związku z omawianą ustawą.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Andrzej Bratkowski: Tak.)

Zapraszam do mównicy, Panie Ministrze. Bardzo proszę.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Infrastruktury
Andrzej Bratkowski:**

Pani Marszałek! Szanowni Państwo!

Rząd prezentuje w stosunku do tej ustawy identyczne stanowisko, jakiego tydzień temu państwo mieli okazję wysłuchać w przypadku poprzedniej ustawy. Tak to dzisiaj określe. Wątpliwości budził i budzi w dalszym ciągu fakt, że w sytuacji niezakończenia procesu legislacyjnego ustawy uchwalonej 17 grudnia już jest następna zmiana.

Jeśli chodzi o motywację tej zmiany, to dla nas jest ona oczywista, jako że uszczelnia system ograniczeń czynszu dotyczący przyjętych powszechnie 3%, który to system, w ślad za poprawkami Senatu, Sejm był już łaskaw zaakceptować.

I w tej sytuacji, podtrzymując, jak mówię, wcześniejsze protesty w stosunku do tego sposobu kształtowania tej ustawy, rząd chyli czoła przed władzą ustawodawczą.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję.

Czy są pytania do pana ministra, związane z ustawą? Na podstawie art. 44 ust. 6 Regulaminu Senatu senatorowie mogą takie pytania zgłaszać.

Jest już pytanie, bardzo proszę, Panie Senatorze.

Pan senator Plewa, bardzo proszę.

Senator Sergiusz Plewa:

Dziękuję.

Pani Marszałek, Panie Ministrze, czy to w porządku, że dwa dni po uchwaleniu ustawy już jest poprawka, obojętnie, czy to jest poprawka senatorska czy autopoprawka? Jak my to prawo przyjmujemy? Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Panie Senatorze, odpowiadam, że procedujemy poprawnie. Popelniliśmy błąd, to nasza Izba go popelniła, więc tym bardziej zasadne jest, abyśmy jak najszybciej przystąpili do naprawienia tego błędu.

(*Senator Sergiusz Plewa: Pani Marszałek, czy można?*)

Panie Senatorze, w jakim trybie?

Senator Sergiusz Plewa:

W trybie sprostowania, Pani Marszałek.

Wydaje mi się, że Senat nie popełnił żadnego błędu. Jeżeli błąd powstał, to tylko i wyłącznie wskutek nieudolności rządu. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Mam nadzieję, że w tym okresie przedświątecznym będziemy jednak miłsi i sympatyczniejsi w ocenach.

Panie Ministrze, to nie było pytanie adresowane do pana. Nie czuję się upoważniona do tego, aby obliżować pana do odpowiedzi na to pytanie.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury
Andrzej Bratkowski:**

Tak, Pani Marszałek, dziękuję bardzo za pani stanowisko. Mnie się wydaje, że to jest rzeczywiście trochę tak jak w zakończeniu pojedynku pomiędzy Kmicicem a Wołodyjowskim; chodzi o słowa, które padają na końcu. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję, Panie Ministrze.

Otwieram dyskusję.

Przypominam o wymogach regulaminowych dotyczących czasu przemówienia senatorów, o konieczności zapisywania się do głosu u senatora prowadzącego listę mówców, a przede wszystkim o obowiązku składania wniosków o charakterze legislacyjnym do marszałka Senatu. Wnioski te muszą być złożone na piśmie do zamknięcia dyskusji nad ustawą.

Przypominam, że połączone komisje będą rozpatrywać tylko te wnioski, które zostały złożone na piśmie do zamknięcia dyskusji do marszałka Senatu.

Bardzo serdecznie zapraszam panią senator Janowską. Bardzo proszę.

(*Głos z sali: Ojej...*)

Senator Zdzisława Janowska:

Pani Marszałek! Panie Ministrze! Panie i Panowie Senatorowie!

Postaram się mówić krótko, ażeby nie zawieść kolegów, którzy nie chcą nic wiedzieć o lokatorach, którzy mogliby od 1 stycznia...

(*Głos z sali: Bez przesady. Wszystko wiemy.*)
...mieć podwyższony czynsz, gdybyśmy tej poprawki nie uchwalili.

Otóż pragnę wyrazić swój sprzeciw wobec postawy rządu, który biernie przyglądał się temu, co się działo w Sejmie, w Senacie i ponownie w Sejmie. Pragnę przeciwstawić się temu, ponieważ wszystko wskazuje na to, że rząd reprezentuje lobby właścicieli domów prywatnych. Jest to przykre, że rząd nie chciał wprowadzać żadnych zmian, jeśli chodzi o podwyżki czynszu, a właściwie o niepodwyższanie czynszu, podczas gdy było wiadomo, że w 2005 r. czynsze rzeczywiście będą uwolnione.

Za sprawą Socjaldemokracji Polskiej takowe poprawki zostały wprowadzone. Niestety, one przepadły w Sejmie, w komisjach, a myśmy starali się ponownie je wprowadzić. Doszło jednak, niestety, do takiej sytuacji, o jakiej powiedział kolega: w wyniku pewnych zmian w Sejmie stało się to, co się stało. I wszyscy w sobotę rano zobaczyli w „Gazecie Wyborczej” olbrzymie artykuły, w których było napisane, co parlament zrobił lokatorom, jakiego rodzaju prezent na święta im szykuje i jakiego rodzaju czynsz będą płacić ludzie w domach prywatnych. Było to bardzo niebezpieczne działanie, bardzo niebezpieczne. Wskutek tego działania tysiące wystraszonych ludzi wiedziało, że od 1 stycznia może czekać ich gehenna. Ze zdumieniem patrzyłam na tę akcję „Gazety Wyborczej”. I chyba nie mylę się, Panie Ministrze, sądząc, że istnieje związek między polityką rządu, między działaniem rządu a tymi artykułami. Tak wyraźnie mówiły, że rząd chciał dobrze, czyli chciał uwolnić czynsze, a myśmy zrobili lokatorom taki prezent i spowodowaliśmy, iż będą teraz w niebezpieczeństwie.

Pan, Panie Ministrze, patrzył biernie na to, co się stało w Sejmie. Mianowicie, kiedy zginęła jedna poprawka i właśnie wytworzyła się luka, kiedy jeszcze można było naprawić tę sytuację, wtedy pan patrzył biernie; miał pan zresztą negatywny stosunek do obrony lokatorów. A można było wtedy jeszcze wprowadzić ten zapis u nas, w Senacie, na co zwracało uwagę Biuro Legislacyjne. A więc można by powiedzieć tak: nie chcieliśmy tego, chcieliśmy wolnych czynszów, zrobiono coś przeciwko nam i do tego w ostatniej chwili, więc nie dopracowano czegoś, no i zobaczyliśmy, jakie były skutki. Skutki społeczne były straszliwe, a my zostaliśmy skompromitowani. Cieszę się, że dzisiaj naprawiliśmy ten błąd. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

No, jeszcze nie naprawiliśmy, Pani Senator, ale może tak się stanie.

Panie Ministrze, będzie jeszcze czas na odniesienie się do wystąpień senatorów.

Zapraszam panią senator Koszadę.

Senator Aleksandra Koszada:

Dziękuję bardzo, Pani Marszałek.

Chciałabym zaapelować do państwa senatorów, do pań senator i panów senatorów, żebyśmy nie zwalali winy jeden na drugiego. Zebrały się połączone komisje, opiniowaliśmy poprawki. Rząd był cały czas przeciwko tym poprawkom. Myślę, że powinniśmy bardziej uważać na to, jakie poprawki zgłaszamy, dbać o to, żeby one były kompleksowe. Proponuję, żeby już nie udowadniać sobie w tej chwili wzajemnie win, tylko przejść do głosowania i przyjąć tę poprawkę, która rzeczywiście uszczelnia cały system.

Sądzę, że najgorzej jest, jeżeli tworzymy prawo na kolanie. Powinniśmy bardziej rozważnie podchodzić do tego wszystkiego. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję.

Czy są jeszcze chętni do zabrania głosu w dyskusji?

Bardzo proszę o zabranie głosu pana senatora Huskowskiego.

Senator Stanisław Huskowski:

Szanowni Państwo, podobnie jak większość osób na tej sali liczyłem na to, że nie będzie dyskusji, wszyscy mamy swoje zdanie i pewnie żadne słowa wypowiedziane z tej trybuny nie zmienią naszego poglądu. Niewątpliwie znaczna większość opowie się za przyjęciem tej ustawy. Ja też zresztą będę głosował za. Irytuje mnie, i dałem temu wyraz już na posiedzeniu komisji, jeżeli ktoś, przedstawiciel SDPL zwała winę na rząd. To nie jest mój rząd, ja zasiadam w ławach opozycji, nie mam żadnego powodu, żeby bronić tego rządu...

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Muszę panu przerwać, Panie Senatorze, bo chcę powiedzieć, że to jest rząd i tych z prawa, i tych z lewa. To jest jeden rząd.

Senator Stanisław Huskowski:

Polski rząd jest oczywiście moim rządem, ale w sensie koalicyjnym to nie jest mój rząd i dlatego nie mam powodu, żeby bronić ministra – w dodatku przed jego koalicyjantem, który ten rząd wspiera.

Po prostu irytuje mnie, jeżeli winowajca próbuje zrzucić swoje winy... Zamiast obciążyć tym własne sumienie i powiedzieć: przepraszam, pomyliłem się, to moja wina, zrzuca to na rząd. Wiemy przecież, że te poprawki, z których potem jedne na skutek pewnego mechanizmu w Sejmie zo-

stały przyjęte, inne nie... No ale te poprawki były zaproponowane przez SDPL i one zostały przyjęte przez Senat właśnie z polecenia senatorów tej partii i one narobiły tyle zamieszania. Rząd, jak pamiętam, konkretnie pan minister Bratkowski przestrzegał z tej trybuny przed przyjmowaniem tych poprawek, uważał, że tylko przedłożenie rządowe jest pełne, kompletne i uzasadnione, że dłubanie w tym może tylko zaszkodzić. I okazało się, że zaszkodziło. A winowajcy dalej nie poczuwają się do tego, dalej zwalają to na innych. Dziękuję. *(Oklaski)*

(Senator Janusz Bargiel: Przepraszam, Pani Marszałek, czy takie rozważania są zgodne z regulaminem, debatujemy tak, czy powinniśmy...)

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Panie Senatorze, ja bardzo proszę, żeby zgodnie z regulaminem zgłaszać gotowość do zabrania głosu. I bardzo proszę o zabranie głosu pana senatora Matusiaka. Jesteśmy w trakcie debaty, senatorowie mają prawo wypowiadać się zgodnie ze swoimi oczekiwaniami, jeżeli dotyczy to ustawy.

Bardzo proszę, pan senator Matusiak.

Senator Ryszard Matusiak:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Sądzę, że mimo tempa dzisiejszych obrad do południa... No wydawałoby się, że nie jesteśmy zmęczeni, ale okazuje się chyba, że trochę jesteśmy zmęczeni.

Uważam, że problem tkwi w tym, że w debatach na temat tej poprawki, które odbywały się kolejno w komisji skarbu i infrastruktury, potem w komisji polityki społecznej, to przeszło i nikt nie zwrócił uwagi na jeden szczegół. Ja dzisiaj to poruszyłem i poruszę teraz tutaj. Tam były pewne nieścisłości w zapisach i one zostały tak, a nie inaczej zinterpretowane, i z przykrością powiem, że nie chcę przypisywać tak ważnej Izbie, jaką jest Sejm, tej sytuacji, ale sądzę, że czegoś się nie dopatrzone, tego mianowicie, że burząc pewne zapisy, nie przyjmując ich, zburzyło się zarazem całą ustawę. A to dało maksymalne uwolnienie, że tak powiem, podwyżek. I to jest jedna sprawa.

I żeby zakończyć debatę, powiem, że sądzę, iż najważniejsze w tym wszystkim jest jedno: nie wolno tworzyć prawa na kolanie. Nie wolno... Ja chcę zwrócić uwagę na to, kiedy orzekł to trybunał. Proszę zauważyć, jak długo ta ustawa leżała, a i tak dobrze jej nie przygotowano, zanim wpłynęła do obydwu izb. Proszę zważyć, że to jest jeden z elementów obciążających też którąś ze stron. Ja nie będę wskazywał którą, bo nie o to chodzi. Ale niezaprzeczalne jest to, że to się stało, bo do tej ustawy po kolei coś wciskano, coś wkładano.

(senator R. Matusiak)

Jeżeli chodzi o tę sprawę rządową, to już wtedy była mowa o tym, że jest to uwolnienie, że będzie powodowało to większy ruch. Miał o tym decydować sąd. Myśmy w trakcie debaty powiedzieli, że to może być niebezpieczne, bo sprawy w sądzie trwają długo, a więc układ taki może trwać miesiącami, latami i te procesy... No lepiej to uporządkować inaczej. Oczywiście, istnieje problem dochodzenia w Strasburgu, bo polski rząd będzie oskarżony o pewne niedopilnowanie. Ja powiem tak: Polska jest krajem na razie biednym, nie jesteśmy Niemcami, gdzie 6% jest odtworzeniowa, czy innymi tego typu krajami. I uważam, że my się tego nie powinniśmy bać, tylko zastanowić się, jak to zrobić, żeby prawo nie było tworzone na kolanie i nie w pośpiechu, i nie w sporach: lewa czy prawa strona. Faktem jest, że to jest rząd polski, a nie czyjś inny. I na tym chciałbym zakończyć. Dziękuję bardzo. Bardzo prosiłbym o rozagę i rozsądek w tej materii.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę, pan senator Lubiński.

Senator Mirosław Lubiński:

Pani Marszałek! Panie i Panowie Senatorowie!
Bardzo krótko. Panie Senatorze Huskowski, jestem krótko senatorem, choć dłużej od pana, i w tej Izbie imponowało i imponuje mi to, że kiedy nie ma potrzeby, nie wrzucamy kwestii politycznych. Nikt mi nie polecił podczas obrad Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia wprowadzenia tego typu poprawki. Zgłosiłem ją jako senator Mirosław Lubiński, uzyskałem poparcie komisji, uzyskałem też poparcie senatorów z lewej i z prawej strony sali, przegłosowane to zostało w Sejmie. I nie taktowałem tego w kategoriach winy. Po prostu realizujemy pewną myśl, która mówi o tym, że chcemy ograniczyć podwyżki czynszu do 10%. Pan ma inne zdanie i ja szanuję to zdanie. Ale my to wygraliśmy. Ponieważ jednak powstały różnice w interpretacjach prawnych, sprawa stała się dość mocno nagłośniona, było sporo osób zaniepokojonych, dla czystości sprawy, dla jasności wprowadzamy tę dzisiejszą uchwałę, na mocy której ustawa staje się klarowna, jasna, i czytelna, wiadomo, że ograniczenia dotyczą wszystkich podwyżek czynszu. To nie jest kwestia polityki SDPL, chociaż faktycznie było to w projekcie SDPL. W Senacie nigdy nie proponowałem tego w imieniu partii politycznej, tylko w swoim własnym i pozyskałem poparcie wielu senatorów zarówno lewicy, jak i prawicy, za co im serdecznie dziękuję. A to dzisiejsze uchwa-

lanie w takim trybie pośpiesznym uważam, że zakończy się z korzyścią dla lokatorów. I nie jest to żaden błąd, i nie jest to też kwestia winy. Dziękuję bardzo. (Oklaski)

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo.

Rzeczywiście, chyba nie jest to najistotniejsze, że się mylimy, ważne jest, że potrafimy naprawić swoje błędy, co mam nadzieję nastąpi.

Pan senator Huskowski ponownie prosi o głos.

(Senator Teresa Liszcz: Panie Senatorze, niech pan przestanie.)

(Poruszenie na sali)

Senator Stanisław Huskowski:

Ja chciałbym tylko załagodzić, powiedzieć, że absolutnie nie mam pretensji, że SdPl złożyła taki wniosek i taki projekt na poprzednim posiedzeniu. Chodziło mi tylko o zwalanie winy, a tak to w pełni wszystko odbyło się, że tak powiem, w porządku i o to nie mam pretensji do kolegów senatorów z SdPl. Tak że przepraszam pana senatora Lubińskiego, jeżeli poczuł się dotknięty. Dziękuję.

(Rozmowy na sali)

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Panie Senatorze, życzenia będą później.

Chciałabym państwa poinformować, że lista mówców została wyczerpana, nikt z państwa senatorów nie złożył wniosku o charakterze legislacyjnym, a tym samym zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu zamykam dyskusję.

I w tej sytuacji, Panie i Panowie Senatorowie, przejdziemy do głosowania.

Ponieważ nie ma wniosków legislacyjnych przystąpimy do głosowania w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego.

Przypominam, że połączone komisje przedstawiły projekt uchwały, w którym wnoszą o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionym przez komisję projektem uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tego wniosku?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

(wicemarszałek J. Danielak)

Na 81 obecnych senatorów 80 głosowało za, 1 senator wstrzymał się od głosu. (**Głosowanie nr 1**)

Uchwała została podjęta.

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego.

Dziękuję, Panie Ministrze, za obecność podczas obrad. Wesołych, pogodnych świąt życzę. Będziemy oczekiwać pana ministra w nowym roku.

Powracamy do rozpatrzenia punktu pierwszego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo przewozowe.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Przypominam również, że Komisja Skarbu Państwa i Infrastruktury przedstawiła projekt uchwały, w którym wnosi o przyjęcie tej ustawy bez poprawek. Projekt ten zostanie poddany pod głosowanie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tego wniosku?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyniku głosowania.

82 senatorów głosowało za. (**Głosowanie nr 2**)

Uchwała została jednogłośnie podjęta.

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo przewozowe.

Powracamy do rozpatrzenia punktu drugiego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Przypominam, że Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych przedstawiła projekt uchwały, w którym wnosi o przyjęcie tej ustawy bez poprawek. Projekt ten zostanie poddany pod głosowanie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem projektu uchwały?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyniku głosowania.

Na 82 obecnych senatorów 80 głosowało za, 2 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 3**)

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

Powracamy do rozpatrzenia punktu trzeciego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Przypominam, że Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych przedstawiła projekt uchwały, w którym wnosi o przyjęcie tej ustawy bez poprawek. Projekt ten zostanie poddany pod głosowanie.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem projektu uchwały?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyniku głosowania.

Na 82 obecnych senatorów 69 głosowało za, 11 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 4**)

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników.

Powracamy do rozpatrzenia punktu czwartego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Przypominam, że Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi przedstawiła projekt uchwały, w którym wnosi o wprowadzenie poprawek do ustawy.

Zgodnie z art. 54 ust. 1 Regulaminu Senatu za chwilę przeprowadzimy kolejne głosowania nad przedstawionymi poprawkami, według kolejności przepisów ustawy.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionymi przez komisję poprawkami.

Poprawka pierwsza zmierza do nadania właściwej nazwy jednostce chorobowej, o której mowa w dodawanym do ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt art. 56a.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosowania?

Proszę o podanie wyniku głosowania.

Na 82 obecnych senatorów 82 było jednogłośnie za. (**Głosowanie nr 5**)

Poprawka została przyjęta.

Poprawka druga uściśla przepis ustawy, wskazując, że dotyczy on występowania o przyznanie okresu przejściowego.

(wicemarszałek J. Danielak)

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

81 senatorów głosowało za, 1 senator nie głosował. **(Głosowanie nr 6)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka trzecia usuwa błędne odesłanie.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 80 obecnych senatorów 80 było jednogłośnie za. **(Głosowanie nr 7)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka czwarta zmierza do uszczegółowienia i zamknięcia katalogu wydatków związanych z wykonywaniem czynności, o których mowa w art. 16 ust. 1 ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej, przez osoby niebędące pracownikami Inspekcji Weterynaryjnej.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

81 senatorów głosowało za, 1 senator wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 8)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka piąta zmierza do właściwego oznaczenia rozdziału ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej, którego tytuł zmieniany jest rozpatrywaną ustawą.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 81 obecnych senatorów 81 głosowało jednogłośnie za. **(Głosowanie nr 9)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka szósta ma charakter redakcyjny.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 82 obecnych senatorów 82 głosowało za. **(Głosowanie nr 10)**

Poprawka została przyjęta jednogłośnie.

Poprawka siódma zmierza do tego, aby dotychczasowe akty wykonawcze wydane na podstawie art. 61 pkt 1 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz art. 12 ust. 5 ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej zachowały moc prawną po wej-

ściu w życie rozpatrywanej ustawy, a do czasu wydania rozporządzeń na podstawie tych przepisów w nowym brzmieniu.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 79 obecnych senatorów 78 głosowało za, 1 senator wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 11)**

Poprawka została przyjęta.

Przystępujemy do głosowania nad podjęciem uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz o zmianie niektórych innych ustaw w całości, ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Kto z państwa senatorów jest za podjęciem uchwały?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 82 obecnych senatorów 81 głosowało za, 1 senator wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 12)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu piątego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Przystępujemy do głosowania w sprawie ustawy o zmianie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

Przypominam, że Komisja Polityki Społecznej i Zdrowia przedstawiła projekt uchwały, w którym wnosi o wprowadzenie poprawek do ustawy.

Zgodnie z art. 54 ust. 1 Regulaminu Senatu za chwilę przeprowadzimy głosowania nad przedstawioną poprawką, a następnie za przyjęciem uchwały.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawioną przez komisję poprawką.

Poprawka zmierza do określenia limitu miejsc w zakładach lecznictwa odwykowego, które są przeznaczone dla osób zobowiązanych do poddania się leczeniu odwykowemu na podstawie orzeczenia sądowego, po to, aby nadmiernie nie ograniczać dostępu do leczenia odwykowego osobom dobrowolnie poddającym się temu leczeniu.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

(wicemarszałek J. Danielak)

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 82 obecnych senatorów 77 głosowało za, 5 senatorów wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 13)**

Poprawka została przyjęta.

Przystępujemy do głosowania nad podjęciem uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi w całości, ze zmianą wynikającą z przyjętej poprawki.

Kto z państwa senatorów jest za podjęciem uchwały?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 82 obecnych senatorów 81 głosowało za, 1 senator wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 14)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

Powracamy do rozpatrzenia punktu szóstego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz o zmianie ustawy o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Przypominam, że Komisja Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego przedstawiła projekt uchwały, w którym wnosi o wprowadzenie poprawek do ustawy.

Zgodnie z art. 54 ust. 1 Regulaminu Senatu za chwilę przeprowadzimy kolejne głosowania nad przedstawionymi poprawkami, według kolejności przepisów ustawy.

Przystępujemy do głosowania.

Poprawka pierwsza ma charakter redakcyjny.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

Na 81 obecnych senatorów 80 głosowało za, 1 senator nie głosował. **(Głosowanie nr 15)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka druga ma na celu doprecyzowanie zapisów określających sposób obliczania wysokości odpisu na fundusz remontowy.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

Na 82 obecnych senatorów 80 głosowało za, 1 senator wstrzymał się od głosu, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 16)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka trzecia ma charakter precyzujący. Zmiana redakcji przepisu pozwoli na uniknięcie dokonywania zmian w przepisach innych ustaw, odnoszących się do art. 23.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

82 senatorów głosowało za. **(Głosowanie nr 17)**

Senatorowie jednogłośnie zdecydowali o przyjęciu poprawki.

Poprawka czwarta zmierza do pozbawienia uprawnień do zakwaterowania tymczasowego tych żołnierzy służby stałej, którzy, korzystając z uprawnienia art. 87 ustawy, już zaspokoiли swoje potrzeby mieszkaniowe w miejscowości, w której pełnią służbę, lub w miejscowości pobliskiej.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

78 senatorów głosowało za, 2 senatorów wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 18)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka piąta ma charakter redakcyjny.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

81 senatorów głosowało za, 1 senator nie głosował. **(Głosowanie nr 19)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka szósta ma charakter redakcyjny.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

78 senatorów głosowało za, 2 nie głosowało. **(Głosowanie nr 20)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka siódma zwalnia z obowiązku zwrotu bonifikaty tych żołnierzy, którzy wykupili swoje mieszkanie z bonifikatą, sprzedali je przed upływem pięciu lat, a przychód uzyskany z tego tytułu przeznaczyli na zaspokojenie własnych potrzeb mieszkaniowych.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

(wicemarszałek J. Danielak)

Proszę o wyniki głosowania.

80 senatorów głosowało za, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 21)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka ósma uzupełnia przepis przejściowy i przedłuża do dnia 31 marca 2005 r. okres, w którym żołnierze służby stałej, wyznaczeni na nowe stanowiska służbowe po dniu 30 czerwca 2004 r., są uprawnieni do zgłaszania wniosków o wypłatę ekwiwalentu w zamian za rezygnację z prawa do zamieszkiwania w lokalu mieszkalnym.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

79 senatorów głosowało za, 1 senator wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 22)**

Poprawka została przyjęta.

Przystępujemy do głosowania nad podjęciem uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz o zmianie ustawy o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw w całości, ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem projektu uchwały?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 81 obecnych senatorów 81 głosowało za. **(Głosowanie nr 23)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat jednogłośnie podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz o zmianie ustawy o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu siódmego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Przypominam, że Komisja Ochrony Środowiska przedstawiła projekt uchwały, w którym wnosi o wprowadzenie poprawek do ustawy.

Zgodnie z art. 54 ust. 1 Regulaminu Senatu za chwilę przeprowadzimy kolejne głosowania nad przedstawionymi poprawkami, według kolejności przepisów ustawy.

Przystępujemy do głosowania.

Poprawka pierwsza ma na celu ujednoczenie terminologii ustawy.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

Na 80 obecnych senatorów 80 głosowało za. **(Głosowanie nr 24)**

Poprawka została przyjęta jednogłośnie.

Poprawki druga i piąta, poprzez przeniesienie do ogólnego przepisu wymogu poddawania odpadów odzyskowi lub recyklingowi zgodnie z warunkami określonymi w przepisach o odpadach, mają na celu uznanie tego wymogu za jedną z przesłanek prawa przedsiębiorcy do samodzielnego wykonywania obowiązku zapewnienia odzysku odpadów.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tych poprawek?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

Na 81 obecnych senatorów 81 głosowało za. **(Głosowanie nr 25)**

Poprawki druga i piąta zostały przyjęte jednogłośnie.

Poprawka trzecia ma na celu usunięcie zbędnego określenia.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

Na 81 obecnych senatorów 81 głosowało za. **(Głosowanie nr 26)**

Poprawka została przyjęta jednogłośnie.

Poprawka czwarta zmierza do doprecyzowania przepisu.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

Na 80 obecnych senatorów 80 głosowało za. **(Głosowanie nr 27)**

Poprawka została przyjęta jednogłośnie.

Poprawka szósta wprowadza brakującą zmianę w zakresie ujednoczenia terminologii ustawy.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 81 obecnych senatorów 81 głosowało za. **(Głosowanie nr 28)**

Poprawka została przyjęta jednogłośnie.

Poprawka siódma zmienia maksymalne stawki opłaty produktowej w celu doprowadzenia do ich zgodności ze stawkami na rok 2005, ogłoszonymi już przez ministra środowiska.

(wicemarszałek J. Danielak)

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 81 obecnych senatorów 73 głosowało za, 1 – przeciw, 7 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 29)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka ósma koryguje odesłania w celu usunięcia luki polegającej na nieustaleniu maksymalnej stawki opłaty produktowej dla baterii galwanicznych.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 81 obecnych senatorów 81 głosowało za. **(Głosowanie nr 30)**

Poprawka została przyjęta jednogłośnie.

Poprawka dziewiąta koryguje odesłanie w celu zapewnienia spójności merytorycznej przepisu.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 79 obecnych senatorów 79 głosowało za.

(Głosowanie nr 31)

Poprawka została przyjęta jednogłośnie.

Poprawka dziesiąta dodaje przepis określający sposób rozdysponowania środków z opłaty produktowej od wprowadzenia na rynek materiałów reklamy komercyjnej.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 79 obecnych senatorów 79 głosowało za.

(Głosowanie nr 32)

Poprawka została przyjęta jednogłośnie.

Poprawka jedenasta, zmieniając terminy przekazywania przez wojewódzkie fundusze zbiorczej informacji o przekazanych gminom środkach z opłat produktowych, ma na celu uwzględnienie dokonanej w ustawie zmiany terminów przekazywania tych środków.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 78 obecnych senatorów 78 było jednogłośnie za. **(Głosowanie nr 33)**

Poprawka została przyjęta.

Przystępujemy do głosowania nad podjęciem uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej w całości, ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Kto z państwa senatorów jest za podjęciem uchwały?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

72 senatorów głosowało za, 6 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 34)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej.

Powracamy do rozpatrzenia punktu ósmego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Europejskiej konwencji o kontroli nabywania i posiadania broni palnej przez osoby fizyczne, sporządzonej w Strasburgu dnia 28 czerwca 1978 r.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona, a obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Przypominam, że Komisja Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego oraz Komisja Spraw Zagranicznych przedstawiły jednobrzmiące projekty uchwały, w których wnoszą o przyjęcie tej ustawy bez poprawek.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionym przez komisje projektem uchwały w sprawie ustawy o ratyfikacji Europejskiej konwencji o kontroli nabywania i posiadania broni palnej przez osoby fizyczne, sporządzonej w Strasburgu dnia 28 czerwca 1978 r.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem projektu uchwały?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 77 obecnych senatorów 77 senatorów było za. **(Głosowanie nr 35)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o ratyfikacji Europejskiej konwencji o kontroli nabywania i posiadania broni palnej przez osoby fizyczne, sporządzonej w Strasburgu dnia 28 czerwca 1978 r.

Informuję, że porządek obrad siedemdziesiątego piątego posiedzenia Senatu został wyzerpany.

Powracamy do oświadczeń senatorów poza porządkiem obrad.

Zanim przystąpimy do oświadczeń, pozwólcie państwo, że wszystkim złożę serdeczne, ciepłe życzenia świąteczne. Przekażcie je swoim najbliż-

(wicemarszałek J. Danielak)

szym, swoim rodzinom, swoim znajomym. Spędźcie te święta w dobrej, świątecznej atmosferze.

(Głosy z sali: Dziękujemy!)

(Oklaski)

A że spotkamy się dopiero w nowym roku, więc powiem, że chciałabym, żeby ten nowy rok był pełen pomyślnych i słonecznych dni, zadowolenia i spokoju.

(Rozmowy na sali)

Przypominam, że oświadczenia nie mogą trwać dłużej niż pięć minut, przedmiotem oświadczenia mogą być sprawy związane z wykonywaniem mandatu, przy czym nie może ono dotyczyć spraw będących przedmiotem porządku obrad bieżącego posiedzenia Senatu. Nad oświadczeniem senatorskim nie przeprowadza się dyskusji.

Bardzo proszę o zabranie głosu pana senatora Suchańskiego.

(Głos z sali: Jerzego.)

Pana senatora Jerzego Suchańskiego, z szacunkiem.

(Rozmowy na sali)

Senator Jerzy Suchański:

Pani Marszałek! Wysoki Senacie!

Moje oświadczenie dotyczy incydentu, który miał miejsce 3 grudnia przed głosowaniem nad ustawami – pan minister Bratkowski zabierał głos, a ja zarzuciłem panu ministrowi niemówienie prawdy.

Dzisiaj kieruję oświadczenie do pana premiera, prezesa Rady Ministrów, pana Marka Belki.

Szanowny Panie Premierze, 3 grudnia 2004 r. Senat rozpatrywał ustawę z dnia 19 listopada 2004 r. o zmianie ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego oraz o zmianie niektórych ustaw.

W trakcie prac senackich szeroko dyskutowano nadawane nowelą nowe brzmienie art. 3 ust. 1 ustawy, wyłączające stosowanie znacznej części przepisów ustawy w razie oddania do użytkowania lokalu, z którego właściciel przejściowo nie korzysta w całości lub w części w celu zaspokojenia własnych potrzeb mieszkaniowych.

Odnosząc się do poprawek zgłoszonych podczas dyskusji, reprezentujący rząd pan minister Andrzej Bratkowski był uprzejmy stwierdzić przed samym głosowaniem na posiedzeniu plenarnym Senatu, że objęty zacytowanym przepisem tak zwany najem okazjonalny dotyczy jednego mieszkania wynajmowanego przez właściciela, a nie kamienic. Inaczej mówiąc, pan minister wyklucza możliwość wynajęcia przez jednego właściciela więcej niż jednego mieszkania w szczególnym trybie. Art. 3...

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Panie Senatorze, jestem zmuszona przerwać panu to wystąpienie z uwagi na to, że dotyczy ono bieżącego porządku obrad.

(Senator Jerzy Suchański: Nie, dotyczy 3 grudnia 2004 r. i incydentu, który miał tutaj miejsce.)

Ale ta ustawa była przedmiotem dzisiejszych obrad.

(Senator Jerzy Suchański: Ale nie była nowelizowana. Moja inicjatywa dotyczy wystąpienia do pana premiera o wyciągnięcie konsekwencji.)

Panie Senatorze, jeszcze raz odpowiadam...

Senator Jerzy Suchański:

Ja bym proponował, Pani Marszałek, że dokończę, a później pani marszałek i państwo uznają, czy rzeczywiście ma to związek. Konsultowałem sprawę...

(Senator Grzegorz Lipowski: Lepiej złóż do protokołu.)

Dzisiaj konsultowałem sprawę z biurem prawnym i mam stanowisko, że mogę.

Opinia pana ministra nie znajduje żadnego uzasadnienia w treści cytowanego przepisu, czy szerzej: w przepisach ustawy. Może istotnie autorzy projektu chcieli ograniczyć stosowanie omawianego wyjątku, lecz rezultat ich działań nie odpowiada takim zamierzeniom.

W tych okolicznościach proszę pana premiera o spowodowanie udzielenia wyjaśnienia, jak mogło dojść do tego, że przedstawiciel rządu przedstawia w parlamencie nie tekst ustawy, lecz niespełnione zamierzenia projektowanej regulacji. Taki sposób prezentacji, moim zdaniem, wprowadził senatorów w błąd, wskutek czego poprawka nie uzyskała poparcia, o czym zadecydowała nieznacząca liczba głosów.

Proszę również o informację, w jaki sposób rząd uniemożliwi wykorzystanie omawianego przepisu niezgodnie z intencją projektodawców, lecz zgodnie, niestety, z jego brzmieniem i normatywną treścią. Interesuje mnie, jak można uniemożliwić wykorzystanie tego przepisu do masowego udostępniania lokali z pominięciem ustawowych uprawnień lokatorów i jakimi narzędziami rząd zamierza się w tym zakresie posłużyć. Z poważaniem, Jerzy Suchański.

Stwierdzam, Pani Marszałek, że pan minister, kiedy zabierał tu głos, tuż przed głosowaniem, nie mówił prawdy Wysokiemu Senatowi.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Panie Senatorze, ja pozostaję przy swoim stanowisku. Uważam, że to dotyczyło ustawy, która była dzisiaj przedmiotem naszych obrad.

(wicemarszałek J. Danielak)

Tak czy inaczej pan senator Suchański był jedyną osobą, która była gotowa wygłosić oświadczenie osobiście.

Oprócz wcześniej przeze mnie wymienionych senatorów, pana Kruszewskiego i pana Szafranca, oświadczenia do protokołu złożyli: pan senator Biela, pan senator Bielawski, pan Drożdż, senator Gładkowski, senator Izdebski; wspólne oświadczenie złożyli: senator Biela, pani senator Skrzypek-Mrowiec, pan senator Szafraniec, pan senator Matusiak; ponadto swoje oświadczenia złożyli: pani senator Apolonia Klepacz oraz pan senator Szafraniec wspólnie z panem senatorem Bielą*.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie jeszcze zabrać głos? Nie ma zgłoszeń.

Czy są jakieś komunikaty, Pani Senator?

(Senator Sekretarz Alicja Stradomska: Nie ma.)

Informuję, że protokół siedemdziesiątego piątego posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej piątej kadencji, zgodnie z art. 39 ust. 3 Regulaminu Senatu, zostanie udostępniony senatorom w terminie trzydziestu dni po posiedzeniu Senatu w Biurze Prac Senackich, pokój nr 255.

Zamykam siedemdziesiąte piąte posiedzenie Senatu Rzeczypospolitej Polskiej piątej kadencji.

(Wicemarszałek trzykrotnie uderza laską marszałkowską)

Przepraszam, że nie zwróciłam się z najlepszymi życzeniami również do pracowników. Czynię to teraz, w tej chwili. Mam nadzieję, że byliście państwo na spotkaniu podczas życzeń świątecznych i noworocznych. Tak czy inaczej było mi ogromnie miło i cieszę się, że to ostatnie w tym roku posiedzenie spędziliśmy razem.

(Koniec posiedzenia o godzinie 18 minut 00)

* Oświadczenia złożone do protokołu – w załączeniu.

Wyniki głosowań

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
1 J. Adamski
2 A. Anulewicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
3 F. Bachleda-Księżdzularz
4 M. Balicki	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
5 J.L. Bargiel	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
6 T. Bartos	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
7 M.T. Berny	+	+	+	+	+	+	.	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	#
8 A. Biela	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
9 J.S. Bielawski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
10 J.B. Bień	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
11 F.B. Bobrowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	#
12 K.M. Bochenek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
13 K.W. Borkowski	+	+	+	-	+	#	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
14 W. Bułka	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	.	+	+
15 C. Christowa
16 A. Chronowski	+	+	?	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+
17 Z.A. Cybulski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
18 G. Czaja	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
19 J.R. Danielak	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
20 K. Doktorowicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
21 K. Drożdż	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
22 B. Drzęzła	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
23 H. Dzido	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
24 J. Dziemdziała	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
25 G.M. Ferenc	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
26 W.F. Gładkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
27 Z. Gołębek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
28 S.T. Huskowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+
29 S. Izdebski	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
30 A. Jaeschke
31 Z. Janowska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	#
32 Z. Jarmużek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
33 R. Jarzembowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
34 K. Jaworski	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
35 K. Jurgiel
36 D.M. Kempka	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
37 A. Klepacz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
38 J. Konieczny	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
39 A. Koszada	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
40 M. Kozłowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
41 Z.P. Kruszewski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
42 O.T. Krzyżanowska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
43 Z.J. Kulak	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+
44 A.M. Kurska	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
45 I. Kurzępa	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
46 K.J. Kutz
47 G.B. Lato	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
48 M.P. Lewicki	+	+	+	+	+	+	?	+	+	?	?	?	?	+	+	+	?	+	+	+
49 G.M. Lipowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
50 T. Liszcz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+
51 B. Litwiniec	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
52 J.J. Lorenz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
53 M. Lubiński	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
54 W. Łęcki	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.
55 W. Mańkut	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
56 J. Markowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
57 R. Matusiak	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
58 G.J. Matuszak	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
59 B. Mąsior	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+
60 M. Mietła	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
61 S.S. Nicieja	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	#	+	+	+	+
62 G.A. Niski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
63 L.H. Pastusiak	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
64 K.J. Pawełek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
65 W.J. Pawłowski
66 J. Pieniążek
67 K.M. Piesiewicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
68 W.M. Pietrzak
69 Z. Piwoński	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
70 S. Plewa	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	#	+	+	+	+	+
71 B.L. Podgórski	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+
72 L.P. Podkański	.	+	?	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
73 J. Popiołek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
74 Z. Religa	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
75 Z. Romaszewski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
76 T. Rzemyskowski
77 W.R. Sadowska
78 J. Sagatowska
79 W.P. Saługa	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+
80 E.A. Serocka	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
81 K.H. Sienkiewicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
82 D.E. Simonides
83 Z.M. Skrzypek-Mrowiec	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
84 R.M. Smoktunowicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
85 J.K. Smorawiński	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
86 A.K. Spychalski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
87 H.T. Stokłosa
88 A. Stradowska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
89 J.Z. Suchański	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
90 J. Szafraniec	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
91 J. Sztorc
92 K. Szydłowski
93 M. Szyszkowska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
94 K. Ścierski
95 A.J. Wielowieyski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	.	+	+	+	+	.
96 E.K. Wittbrodt	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
97 T. Wnuk	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
98 Z.S. Zychowicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
99 M. Żenkiewicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
Obecnych	81	82	82	82	82	82	80	82	81	82	79	82	82	82	81	82	82	80	82	80
Za	80	82	80	69	82	81	80	81	81	82	78	81	77	81	80	80	82	78	81	78
Przeciw	0	0	0	11	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wstrzymało się	1	0	2	2	0	0	0	1	0	0	1	1	5	1	0	1	0	2	0	0
Nie głosowało	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	0	0	1	2

	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35
1 J. Adamski
2 A. Anulewicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
3 F. Bachledda-Księdzularz
4 M. Balicki	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
5 J.L. Bargiel	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
6 T. Bartos	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
7 M.T. Berny	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
8 A. Biela	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+
9 J.S. Bielawski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
10 J.B. Bień	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
11 F.B. Bobrowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
12 K.M. Bochenek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
13 K.W. Borkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+
14 W. Bułka	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
15 C. Christowa
16 A. Chronowski	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+
17 Z.A. Cybulski	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+
18 G. Czaja	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
19 J.R. Danielak	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
20 K. Doktorowicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
21 K. Drożdż	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
22 B. Drzęzła	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
23 H. Dzido	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
24 J. Dziemdziała	?	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
25 G.M. Ferenc	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
26 W.F. Gładkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
27 Z. Gołębek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
28 S.T. Huskowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
29 S. Izdebski	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
30 A. Jaeschke
31 Z. Janowska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
32 Z. Jarmużek	+	+	+	+	+	+	+	+	+
33 R. Jarzembowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
34 K. Jaworski	?	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+
35 K. Jurgiel
36 D.M. Kempka	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
37 A. Klepacz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
38 J. Konieczny	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
39 A. Koszada	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
40 M. Kozłowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
41 Z.P. Kruszewski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
42 O.T. Krzyżanowska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
43 Z.J. Kulak	+
44 A.M. Kurska	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+
45 I. Kurzępa	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
46 K.J. Kutz
47 G.B. Lato	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
48 M.P. Lewicki	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	?	+	+
49 G.M. Lipowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
50 T. Liszcz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
51 B. Litwiniec	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
52 J.J. Lorenz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
53 M. Lubiński	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+

Przemówienia i oświadczenia
senatorów
przekazane do protokołu,
niewygłoszone
podczas 75. posiedzenia Senatu

Przemówienie senatora Tadeusza Bartosa w dyskusji nad punktem czwartym porządku obrad

Ustawa ma za zadanie przyjęcie do krajowego porządku prawnego przepisów Unii Europejskiej, w szczególności przepisów dotyczących bezpieczeństwa żywności, w tym zwalczania chorób odzwierzęcych oraz przepisów regulujących przemieszczanie w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym, a także przepisów dotyczących zwalczania chorób zakaźnych zwierząt, w szczególności pryszczycy.

Ustawa uzupełnia przepisy wdrażające postanowienia dyrektyw, zapewniając tym samym pełne ich przejście do prawa polskiego.

Zaproponowane zmiany mają na celu realizację przepisów Unii Europejskiej dotyczących bezpieczeństwa żywności, wynikających z rozporządzenia nr 178/2002/WE z dnia 28 stycznia 2002 r., ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołując Europejski Urząd do spraw Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności, którego istotne postanowienia wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.

Rozwiązania dotyczące zwalczania chorób odzwierzęcych oraz odzwierzęcych czynników chorobotwórczych zostały przyjęte z dyrektywy 92/11/EWG, która w połowie czerwca 2004 r. przestała obowiązywać. Powyższe kwestie, a także zagadnienia oporności przeciwdrobnoustrojowej, są obecnie uregulowane w dyrektywie 2003/99/EWG z 17 listopada 2003 r. w sprawie monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, zmieniającej decyzję Rady 90/424/EWG i uchylającej dyrektywę Rady 92/117/EWG, oraz w rozporządzeniu nr 2160/2003/WE z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie zwalczania salmonelli i innych określonych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych przenoszonych przez żywność. Powyższe akty weszły w życie w połowie 2004 r. i dlatego zaszła potrzeba niezwłocznego wdrożenia do krajowego porządku prawnego postanowień dyrektyw oraz ustanowienia przepisów komplementacyjnych umożliwiających funkcjonowanie w systemie prawa polskiego przepisów rozporządzenia.

Prawo w Unii Europejskiej zagadnienia związane z chorobami odzwierzęcymi traktuje priorytetowo, wiążąc je bezpośrednio z bezpieczeństwem żywności. Charakter tych chorób, zagrożenia, jakie niesie ich rozprzestrzenianie oraz zagrożenie dla zdrowia człowieka zadecydowały o włączeniu przepisów regulujących zwalczanie, w tym monitorowanie chorób odzwierzęcych oraz odzwierzęcych czynników chorobotwórczych i kwestii oporności tych czynników na środki przeciwdrobnoustrojowe, do istniejącego obecnie systemu zwalczania chorób zakaźnych zwierząt, określonego w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej. Temu celowi służy nadanie nowego brzmienia art. 1 pkt 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, zgodnie z którym zasady zwalczania chorób zakaźnych zwierząt będą obejmować również choroby odzwierzęce oraz ich monitorowanie, a także monitorowanie odzwierzęcych czynników chorobotwórczych.

Przyjęte zmiany dotyczące przepisów regulujących zwalczanie, w tym monitorowanie chorób odzwierzęcych oraz odzwierzęcych czynników chorobotwórczych i kwestii oporności przeciwdrobnoustrojowej, pociąga za sobą konieczność nowelizacji pozostałych ustaw regulujących bezpieczeństwo żywności i organizację Inspekcji Weterynaryjnej w zakresie, w jakim dotyczy to chorób odzwierzęcych. Na mocy ustawy Państwowa Inspekcja Sanitarna została włączona do systemu zwalczania chorób odzwierzęcych, a główny inspektor sanitarny jest organem właściwym do monitorowania oporności przeciwdrobnoustrojowej.

W ustawie wprowadzono definicję choroby odzwierzęcej, odzwierzęcego czynnika chorobotwórczego, oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe – zgodnie z dyrektywą 2003/99/WE.

Zgodnie ze zmianami wprowadzonymi do ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej w budżetach wojewodów zostaną wyodrębnione środki przeznaczone na zwalczanie chorób zakaźnych, badania kontrolne zakażeń zwierząt, monitorowanie chorób odzwierzęcych oraz realizację rocznych planów urzędowej kontroli środków żywienia zwierząt i pasz leczniczych. Minister rolnictwa w porozumieniu z ministrem finansów określi rodzaje wydatków, które mogą być finansowane ze środków z budżetu wojewodów ponoszonych przez inspektoraty weterynarii.

Szanowni Państwo, ustawa – oprócz ujednoczenia naszego prawa z prawem Unii Europejskiej i dostosowania go licznych unijnych dyrektyw – znacznie poprawia dotychczasowe przepisy poprzez precyzyjne ich sformułowanie, a także wprowadzenie w wielu przypadkach słowniczka pojęć, co znacznie ułatwi w przyszłości stosowanie tego prawa i jego interpretacje.

Oświadczenie złożone przez senatora Adama Bielę

Oświadczenie skierowane do prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Aleksandry Wiktorow

W związku z docierającymi do mnie za pośrednictwem biura senatorskiego sygnałami o zamiarze likwidacji chełmskiego oddziału ZUS i przyporządkowania go kompetencyjnie Oddziałowi ZUS w Biłgoraju chciałbym uzyskać informację, czy faktycznie istnieją tego rodzaju plany restrukturyzacyjne ZUS w województwie lubelskim. Jeśli faktycznie istniałyby takie plany, to w sposób zdecydowany optuję za tym, żeby ich aktualnie nie realizować z następujących powodów.

Po pierwsze, likwidowanie Oddziału ZUS w Chełmie oznacza kompletną dezorganizację infrastruktury kompetencyjno-instytucjonalnej, jaka jeszcze pozostała w Chełmie jako siedzibie władz byłego województwa, co niewątpliwie odbije się niekorzystnie na całym regionie chełmskim.

Po drugie, przeniesienie kompetencji regionalnej placówki ZUS do Oddziału ZUS w Biłgoraju znacznie utrudni dostęp, zwłaszcza starszej ludności, do urzędów ZUS w sytuacji, gdy zlikwidowano już większość połączeń komunikacji autobusowej i kolejowej o charakterze regionalnym i lokalnym.

Po trzecie, decyzja ta w efekcie doprowadzi do pogorszenia się sytuacji gospodarczej i społecznej ludności w regionie Polski, który według oficjalnych statystyk jest najbiedniejszym regionem nie tylko w Polsce, lecz w całej UE.

Oddział ZUS w Chełmie, według mojego rozeznania, spełnia dobrze swoje zadania statutowe. Zatrudnieni tam pracownicy są kompetentni i cieszą się uznaniem społecznym w środowisku regionalnym.

Mam nadzieję, że wskazane przeze mnie okoliczności oraz motywy zostaną wzięte pod uwagę i ostatecznie zostanie podjęta decyzja o odstąpieniu od likwidacji Oddziału ZUS w Chełmie, który funkcjonuje dobrze w środowisku.

Z wyrazami poważania i szacunku
Adam Biela

Oświadczenie złożone przez senatora Adama Bielę

Oświadczenie skierowane do ministra infrastruktury Krzysztofa Opawskiego

Polecam wnikliwej uwadze departamentu sprawującego nadzór nad mieszkalnictwem praktykę, w moim przekonaniu, wręcz surrealistyczną – naliczania przez niektóre spółdzielnie mieszkaniowe opłat za zajmowany lokal jego właścicielom, którzy po uzyskaniu prawa odrębnej własności, na mocy ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych, zrezygnowali z członkostwa spółdzielni.

Przykładem tego może być Suwalska Spółdzielnia Mieszkaniowa w Suwałkach, która ustaliła dla właścicieli lokalu znajdującego się przy ulicy Noniewicza 93A/26 w Suwałkach opłatę za centralne ogrzewanie w kwocie 383 zł 62 gr od 1 października 2004 r. Zdziwienie budzi to, iż w sytuacji, gdy zajmujący to mieszkanie posiadali do niego spółdzielcze własnościowe prawo i byli członkami spółdzielni, to opłaty za ten sam lokal przez cały 2003 r. wynosiły mniej, to jest 213 zł 12 gr. W sumie zaś kwota opłat za zajmowany lokal przed jego uwłaszczeniem wynosiła 393 zł 1 gr, a po uwłaszczeniu wzrosła do 564 zł 34 gr, chodzi o okres od 1 października 2004 r. do 31 grudnia 2004 r.

Niepomierne zdziwienie budzi sam fakt, iż za „koszt uwłaszczenia” spółdzielnia w Suwałkach pobiera jakieś karne opłaty. Żeby nadać całej sprawie wydźwięk już całkiem surrealistyczny, chciałbym nadmienić, iż po uwłaszczeniu właściciele lokalu zrezygnowali, w sposób zgodny z przepisami prawa, z systemu centralnego ogrzewania w swoim mieszkaniu, to znaczy zdemontowali zgodnie z istniejącymi możliwościami prawnymi kaloryfery i, jako że są architektami, wprowadzili swój własny system ogrzewania. To wcale nie wpłynęło, jak można by logicznie oczekiwać, na zmniejszenie kwoty w pozycji opłat „centralne ogrzewanie”, lecz na jej zwiększenie!!! Odpowiednia kwota zwiększyła się właśnie z 213 zł 12 gr w 2003 r. do 283 zł 62 gr od 1 października 2004 r.

Rozumiałbym tę sytuację jako ewidentną pomyłkę, gdyby nie to, iż właściciele lokalu mieszkalnego otrzymali dnia 10 grudnia 2004 r. nowe pismo ze swojej spółdzielni dotyczące zmian w wysokości opłat za zajmowany lokal, w którym spółdzielnia dalej podtrzymuje żądanie opłaty od 1 stycznia 2005 r. w kwocie 383 zł 62 gr za nieistniejące centralne ogrzewanie w mieszkaniu, a więc w kwocie wyższej niż przed wymontowaniem kaloryferów z mieszkania.

W związku z przedstawionymi faktami proszę o stosowne wyjaśnienia i zwrócenie uwagi Zarządowi Suwalskiej Spółdzielni Mieszkaniowej w Suwałkach na ewidentne nieprawidłowości związane z zasadami ustalania opłat za lokale, zwłaszcza po uzyskaniu prawa odrębnej własności mieszkań.

Z wyrazami szacunku
Adam Biela

Oświadczenie złożone przez senatora Adama Biela

Oświadczenie skierowane do ministra sprawiedliwości Andrzeja Kalwasa

Apeluję o objęcie nadzorem postępowań toczących się w Sądzie Okręgowym w Olsztynie w związku z apelacją Nadleśnictwa Szczytno w sprawie wyroku Sądu Rejonowego w Szczytnie z dnia 28 kwietnia 2004 r., sygnatura akt IC 93/03, i z dnia 18 czerwca 2004 r., sygnatura akt IC 103/03. Wyroki te uwzględniły roszczenia zawarte w pozwach Agnes Trawny i Horsta Rogali o uzgodnienie treści ksiąg wieczystych z rzeczywistym stanem prawnym, wykreślenie z nich nieruchomości, do których roszczą prawo i założenie dla nich odrębnych ksiąg wieczystych.

Pozwy obywateli niemieckich Agnes Trawny i Horsta Rogali oraz wydane wyroki zmierzają do pozbawienia Skarbu Państwa własności ziemskiej, lasów i gruntów leśnych nabytych według przepisów o reformie rolnej, przejęciu niektórych lasów na własność Skarbu Państwa i innych przepisów. Przedmiot apelacji dotyczy nieruchomości położonych w miejscowości Narty, gmina Jedwabno, powiat Szczytno, województwo warmińsko-mazurskie, będących własnością Skarbu Państwa, pozostającą w zarządzie Nadleśnictwa Szczytno, i sześciu osób fizycznych, obywateli polskich. W skład mienia wchodzi leśniczówka zamieszкана przez dwie rodziny emerytowanych pracowników leśnych.

Postępowania sądowe tworzą niebezpieczne precedensy do przejmowania polskiej ziemi i majątku narodowego przez obcokrajowców. Stanowi to niewątpliwie rezultat politycznych zabiegów prowadzonych w celu zaspokojenia nieuprawnionych roszczeń zawłaszczania polskiej ziemi przez obywateli niemieckich. Jest to proceder tym bardziej haniebny, że odbywa się w sytuacji, gdy polscy rolnicy mają trudności w powiększaniu swoich gospodarstw.

Ze względu na precedensowy charakter tych postępowań sądowych oraz ich dalekosiężne konsekwencje dla polskiej racji stanu, proszę o objęcie ich nadzorem.

Z wyrazami szacunku
Adam Biela

Oświadczenie złożone przez senatora Adama Bielę oraz senatora Jana Szafranca

Oświadczenie skierowane do wiceprezesa Rady Ministrów, ministra gospodarki i pracy Jerzego Hausnera

Zwracamy się z prośbą o pomoc w sprawie dotyczącej opieki nad niepełnosprawnym. Opiekę tę sprawuje jego siostra, która skierowała już do Pana Ministra stosowne pismo w tej sprawie, mnie zaś przekazała do wiadomości co następuje.

„Od lat pięciu jestem opiekunem prawnym mojego brata, inwalidy I grupy, głęboko upośledzonego człowieka (zespół Downa i autyzm). Ponieważ pracuję, opiekę nad nim w moich godzinach pracy sprawuje opiekunka, która zatrudniona jest w prywatnej firmie «Opiekun». Są to tak zwane specjalistyczne usługi psychiatryczne, za które opiekunka pobiera wynagrodzenie miesięczne około 300 zł. Ja natomiast comiesięczną odpłatność za te usługi wnoszę do firmy «Opiekun», która następnie, jak mi wiadomo, przelewa pieniądze do Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie. MOPR ustala odpłatność za te usługi. Tak więc między mną, jako pracodawcą, a zatrudnioną u mnie opiekunką istnieje dwóch pośredników – firma «Opiekun» i MOPR.

Do marca bieżącego roku odpłatność wynosiła 1 zł 29 gr za godzinę, co przy ośmiogodzinnym dyżurze od poniedziałku do piątku dawało comiesięczną sumę około 200 zł. W marcu bieżącego roku, w wyniku rewaloryzacji rent i emerytur, brat mój otrzymał 20 zł podwyżki renty, co dało sumę 1350 zł. Nadmieniam, że na całkowitą rentę mojego brata składa się dodatek pielęgnacyjny i dodatek za pełne sieroctwo. Taka wysokość renty, według wyliczeń MOPR, spowodowała przekroczenie dwóch progów odpłatności za tego typu usługi i nowo wyliczona odpłatność wyniosła 3 zł 69 gr za godzinę, co daje miesięcznie sumę odpłatności około 700 zł.

Wydaje mi się, że suma 20 zł rewaloryzacji renty jest zupełnie niewspółmierna do wzrostu o 500 zł odpłatności i że zabieranie inwalidzie z renty w wysokości 1365 zł sumy 700 zł jest nieporozumieniem, absurdem i skandalem. Mogłabym się jeszcze zgodzić z tą odpłatnością, gdyby pieniądze te otrzymywała opiekunka, która rzeczywiście wykonuje trudną i odpowiedzialną pracę przy moim bracie, ale MOPR, poza wyliczeniem odpłatności raz na pół roku, nie ma w ogóle do czynienia z moim bratem. Tutaj przy okazji, jako obywatel RP, postuluję zajęcie się tą dziwną, przestarzałą, socjalistyczną instytucją, jaką jest MOPR.

Od wyżej wymienionej decyzji składałam odwołania między innymi do kierownictwa odpowiedniego oddziału MOPR i do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Lublinie. Otrzymałam za każdym razem odpowiedź, że nie ma możliwości załatwienia tej sprawy z powodu przepisów prawnych.

Ponieważ nie byłam w stanie z renty brata odprowadzać tak wysokich sum odpłatności, zrezygnowałam z ośmiogodzinnej opieki, zmniejszając ją do dwóch godzin, co uczyniło moją sytuację życiową bardzo trudną.

W związku z tym, zwracam się do Pana, Panie Ministrze, z pytaniem: kto osobiście jest odpowiedzialny za tego typu przepisy i czy autor tych przepisów wie, jak one funkcjonują w realiach życiowych? Służę wszelkimi danymi z przypadku mojego brata.

Myślę, że znajdzie Pan Minister jakieś wyjście z tej sytuacji i wierzę w Pana pomoc w tej sprawie”.

W tej sytuacji bardzo prosimy o podanie konstruktywnych wskazówek w przedmiotowej sprawie.

Adam Biela
Jan Szafranec

Oświadczenie złożone przez senatora Janusza Bielawskiego

Oświadczenie skierowane do ministra zdrowia Marka Balickiego

Wielce Szanowny Panie Ministrze!

Wprawdzie można się dowiedzieć z Internetu, na jakie sumy są podpisane kontrakty ze szpitalami na 2005 r., to jednak brak jest czytelnych kryteriów podziału środków na poszczególne jednostki. Tak jest przynajmniej na Dolnym Śląsku. Trudno się oprzeć wrażeniu, że są szpitale lepsze i gorsze albo bardziej miłe dla dyrektora oddziału funduszu. Posłużę się wskaźnikiem wielkości kwoty limitu na jedno łóżko na rok: EuroMediCare – 139 tysięcy 614 zł 72 gr; MCZ Lubin – 74 tysiące 368 zł; Legnica – 60 tysięcy 275 zł 56 gr; Lubin – 56 tysięcy 48 zł 53 gr.

EuroMediCare to niepubliczny zakład opieki zdrowotnej, niepełniący ostrego dyżuru, mający możliwość wykonywania pełnopłatnych świadczeń i wyboru pacjenta, którego chce leczyć, wykonując tylko wybrane wysokopłatne procedury.

MCZ Lubin to niepubliczny zakład opieki zdrowotnej, posiadający oddziały okulistyczny i laryngologiczny, oddziały internistyczne, łącznie z kardiologią inwazyjną, która jest jedynym oddziałem pełniącym stały dyżur.

Ośrodek w Legnicy to dawny szpital wojewódzki województwa legnickiego o profilu i możliwościach diagnostycznych i terapeutycznych zbliżonych do szpitala w Lubinie.

Szpital powiatowy w Lubinie pełni stały ostry dyżur, czym nie różni się od innych szpitali powiatowych w Polsce. Zatem szpitale są w wielu powiatach kraju jedynym miejscem, w którym można przez dwadzieścia cztery godziny uzyskać właściwą pomoc.

Pragnę podkreślić, że w Lubinie w dalszym ciągu funkcjonuje kopalnictwo rud miedzi, łącznie z przemysłem przetwórczym i przedsiębiorstwami satelitarnymi zatrudniającymi około trzydziestu tysięcy osób. Jest to przemysł urazotwórczy, a wzmożony ruch drogowy związany z działaniem tych przedsiębiorstw również powoduje wiele ciężkich urazów.

Ponadto, zgodnie z interpretacją obowiązujących przepisów przedstawioną przez Pana Ministra, publiczny zakład opieki zdrowotnej jest zdany wyłącznie na dochody z funduszu do określonego limitu, poza tym teoretycznie może liczyć tylko na darowizny. Szpital publiczny ma obowiązek przyjęcia każdego chorego w stanie zagrożenia utratą życia lub w stanie, w którym zaniechanie podjęcia doraźnego leczenia grozi kalectwem, bez względu na to, czy wyczerpał limit, czy nie. A kwestią refundacji świadczeń pozalimitowych również rządzą niejasne reguły. Tak więc z założenia istnieje nierówność podmiotów, która została pogłębiona zawarciem lukratywnego kontraktu.

Zatem pytanie, jakie są kryteria i priorytety oddziału funduszu, który sposobem finansowania kształtuje poziom i dostępność opieki zdrowotnej na terenie swojego działania, pozostaje na razie bez odpowiedzi. Ponadto kwestie wypowiedziane z dużą dozą nonszalancji przez dyrektora dolnośląskiego oddziału funduszu, pana Andrzeja Woźnego, że fundusz nie będzie sztucznie utrzymywał miejsc pracy w powiecie lub – co słyszałem na naradzie u marszałka województwa – „niech mi samorząd wskaże, który szpital należy zlikwidować, to nie podpiszę kontraktu” świadczyć mogą o tym, że wiele zależy od czyjeś widzimisię, a nie od ustalonych reguł.

Janusz Bielawski

Oświadczenie złożone przez senatora Kazimierza Drożdża

Oświadczenie skierowane do prezesa Rady Ministrów Marka Belki

Szanowny Panie Premierze!

W dniu 19 listopada 2004 r. marszałek województwa dolnośląskiego oraz prezydenci miast dolnośląskich skierowali apel do parlamentu i rządu Rzeczypospolitej w sprawie budowy trasy ekspresowej S8 Wrocław – Łódź – Warszawa. Sygnatariusze tego apelu stwierdzają, że Dolny Śląsk, jako trzeci pod względem potencjału ludzkiego, ekonomicznego i kulturowego region Rzeczypospolitej, od lat zabiega o poprawę infrastruktury drogowej łączącej go ze stolicą kraju, ale po dziś dzień nie uzyskał takich możliwości.

Pragnę podkreślić, że pilna poprawa tego układu drogowego motywowana jest rosnącym potencjałem gospodarczym Dolnego Śląska, koniecznością harmonizacji systemu drogowego tego regionu, jak również faktem, że region ten jest jedną z większych aglomeracji w zjednoczonej Europie, a jednak nie posiada odpowiadającego wymaganiom dwudziestego pierwszego wieku połączenia drogowego ze stolicą kraju.

Należy przy tym zaznaczyć, że korytarz transportowy Warszawa – Łódź – Wrocław ma duże znaczenie międzynarodowe, krajowe i regionalne. Budowa ekspresowego korytarza transportowego przyczyniłaby się do rozwoju gospodarczego skierowanego ku centrum kraju oraz umożliwiłaby usunięcie historycznych barier komunikacyjnych między Wrocławiem, Łodzią i Warszawą.

Mając na uwadze uzasadnioną celowość tego przedsięwzięcia, autorzy apelu w stanowisku skierowanym do mnie wyrazili niepokój, że w realizowanej strategii przebudowy dróg krajowych w Polsce nie przewiduje się istotnej zmiany opisanej sytuacji w ciągu najbliższych dziesięciu lat. Także w strategii modernizacji kolei nie zakłada się żadnych działań usprawniających połączenie między Wrocławiem, Łodzią i Warszawą.

W związku z tym zwracam się bezpośrednio do Prezesa Rady Ministrów, prosząc o osobiste zainteresowanie się tym szczególnie ważnym problemem i przedstawienie przez Pana Premiera stanowiska w tej sprawie.

Kazimierz Drożdż

Oświadczenie złożone przez senatora Witolda Gładkowskiego

Oświadczenie skierowane do ministra zdrowia Marka Balickiego oraz do prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia Jerzego Millera

Szanowny Panie Ministrze! Szanowny Panie Prezesie!

W imieniu przede wszystkim pacjentów z regionu środkowopomorskiego chciałbym zwrócić Panów uwagę na trudną sytuację finansową Szpitala Wojewódzkiego w Koszalinie. W celu ratowania bytu szpitala powołano Społeczny Obywatelski Ruch Obrony Szpitala w Koszalinie, do apelu którego się dołączam.

Najpowaźniejszym problemem szpitala jest jego zadłużenie, które pod koniec roku 2004 osiągnie wysokość 17,5 miliona zł, a w roku 2005 będzie stale wzrastać do przewidywanej kwoty 22–23 milionów zł. Wzrost zadłużenia jest następstwem nieadekwatności kontraktu zaproponowanego przez Narodowy Fundusz Zdrowia, to jest około 62 milionów zł na rok 2005, do rzeczywistych potrzeb wojewódzkiej jednostki służby zdrowia. Wysokość zadłużenia szpitala jest alarmująca i skłania do niezwłocznego podjęcia działań zmierzających do ustabilizowania sytuacji finansowej. Nie można doprowadzić do zmarnowania pokaźnego dorobku medycznego tej placówki.

Proszę wziąć pod uwagę duże znaczenie szpitala dla zaspokajania potrzeb zdrowotnych mieszkańców miasta Koszalina oraz całego regionu środkowopomorskiego. Problemy finansowe szpitala oznaczają utrudnienia w dostępie do opieki medycznej dla tysięcy mieszkańców regionu. Obecnie do szpitala przyjmowani są tylko pacjenci, których życie jest zagrożone. W ten sposób ograniczono konstytucyjne prawo do ochrony zdrowia pozostałych pacjentów.

Proszę o wskazanie możliwości oddłużenia Szpitala Wojewódzkiego w Koszalinie i o odpowiedź na pytanie, jakiej pomocy, ukierunkowanej na poprawę sytuacji finansowej, może udzielić Narodowy Fundusz Zdrowia lub administracja rządowa.

Witold Gładkowski

Oświadczenie złożone przez senatora Witolda Gładkowskiego

Oświadczenie skierowane do prezesa Rady Ministrów Marka Belki

Szanowny Panie Premierze!

W związku z pracami nad projektem ustawy budżetowej na rok 2005 chciałbym podzielić się moimi refleksjami dotyczącymi kwestii finansowania nauki i edukacji.

Wymieniona przeze mnie grupa wydatków budżetowych jest o tyle istotna, że wiąże się z najbardziej opłacalną ze wszystkich rodzajów inwestycji. Mam tutaj na myśli inwestowanie w człowieka. W uzasadnieniu do ustawy budżetowej trafnie zauważono, że wydatki związane z nauką i edukacją przyczyniają się do rozwoju cywilizacyjnego oraz gospodarczego państwa. Niezaprzeczalne znaczenie nauki i edukacji powinno znaleźć odzwierciedlenie w sumie środków finansowych, które przeznacza się na zabezpieczenie tych wydatków.

Projekt budżetu państwa na rok 2005 zakłada wydatki na oświatę i wychowanie, edukacyjną opiekę wychowawczą oraz subwencję oświatową w kwocie 27 miliardów 466 milionów 400 tysięcy zł. Dla porównania: w roku 2004 wysokość wydatków na oświatę wyniosła 26 miliardów 448 milionów 700 tysięcy zł. Przedstawione liczby wskazują na zwiększenie nakładów na grupę wydatków oświatowych.

Jednak, jeśli dokładniej zweryfikujemy przyjętą koncepcję wydatkowania środków budżetowych, to zauważymy, że ustawa w swojej konsekwencji podtrzymuje dotychczasowy zastój w przeznaczaniu nakładów finansowych na oświatę. Dla poparcia tej teorii podam, że w 2005 r. planowany udział wydatków budżetowych na oświatę i wychowanie oraz edukacyjną opiekę wychowawczą w produkcie krajowym brutto wyniesie 2,88%, podczas gdy w 2004 r. wymieniony wskaźnik osiągnął wartość 2,99%. Zmniejsza się również partycypacja wydatków oświatowych w ogólnej kwocie wydatków budżetu państwa. Zgodnie z przedłożonym projektem wydatki na oświatę będą stanowić 13,16% ogółu wydatków budżetu, podczas gdy w latach 2004 i 2003 stanowiły odpowiednio 13,23% i 13,45%.

Pomimo spadku wskaźników procentowych w ostatecznym rozrachunku obserwujemy nieznaczne zwiększenie nakładów budżetowych na oświatę. Eskalacja wydatków oświatowych jest zjawiskiem pozytywnym, ponieważ przyniesie wymierne efekty społeczne. Jest to w głównej mierze konsekwencja poprawy sytuacji gospodarczej kraju i związanego z tym faktu zwiększenia dochodów państwa oraz stopy PKB. Niestety, wyraźny progres gospodarczy nie przekłada się na odpowiednią poprawę systemu oświaty, a tymczasem należałoby wykorzystać niewątpliwy sukces, jakim jest ożywienie gospodarcze i zainwestować osiągnięte dochody w inwestycje naukowe oraz edukacyjne. Szczególnie niezrozumiałe jest poważne obniżenie wydatków na pracownie internetowe do kwoty zaledwie 29 milionów zł. I dlaczego całkowicie odstępować się od finansowania letniego wypoczynku dla dzieci z rodzin byłych pracowników państwowych przedsiębiorstw gospodarki rolnej? Czy Ministerstwo Edukacji Narodowej i Sportu nie mogłoby przejąć również i tych zadań od Agencji Nieruchomości Rolnych? Obciążenie budżetu z tego tytułu nie byłoby nadmierne.

Prawdziwy problem, który jest powielany w kolejnych ustawach budżetowych, to nieadekwatność kwoty przeznaczonej na wydatki z rzeczywistą sumą zadań ustawowych nakładanych na jednostki samorządu terytorialnego. W konsekwencji brakuje śmiałych inwestycji, które mogłyby przynieść efekt w postaci wyraźnej poprawy jakości wykształcenia i znacznie zmniejszyć bezrobocie.

Projekt podziału środków budżetowych na naukę i edukację powinien być skorelowany z wyraźnym wskazaniem poszczególnych zadań oświatowych nakładanych na jednostki samorządu terytorialnego. Wobec braku konkretyzacji powstaje obawa, że samorządy zbyt dowolnie potraktują przyznaną im część oświatową subwencji ogólnej i mogą pominąć należytą realizację pobocznych zadań, takich jak waloryzacja wynagrodzeń pracowników oświaty.

Proszę o ustosunkowanie się do poruszonych przeze mnie problemów oraz o udzielenie odpowiedzi na zadane pytania.

Witold Gładkowski

Oświadczenie złożone przez senatora Witolda Gładkowskiego

Oświadczenie skierowane do wiceprezes Rady Ministrów, minister polityki społecznej Izabeli Jarugi-Nowackiej

Otrzymała z Ministerstwa Polityki Społecznej odpowiedź na moje wystąpienie z dnia 14 października bieżącego roku zmusza mnie do ponownego zajęcia się problematyką związaną z finansowaniem warsztatów terapii zajęciowej.

Zaniepokojony zmniejszaniem się środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych na prowadzenie warsztatów terapii zajęciowej zwracam się z zapytaniem, czy nie byłoby zasadne rozważenie powrotu w projekcie ustawy o wspieraniu zatrudnienia oraz rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych do stu procentowego finansowania WTZ przez PFRON.

W swojej odpowiedzi ministerstwo powołuje się na to, że projekt nowelizacji ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej z dnia 20 grudnia 2002 r., która wprowadziła poruszane przeze mnie zmiany finansowania WTZ, był konsultowany ze środowiskiem organizacji osób niepełnosprawnych i uzyskał pozytywną opinię Wspólnej Komisji Rządu i Samorządu Terytorialnego. Jako przykład organizacji pozarządowej ministerstwo podało tylko Polskie Stowarzyszenie na rzecz Osób z Upośledzeniem Umysłowym. Jest to dla mnie kontrowersyjne, ponieważ stowarzyszenie to było organizatorem ogólnopolskiego protestu w sprawie nowych zasad finansowania, który odbył się 20 września bieżącego roku.

Chciałbym również posiadać wiedzę na temat tego, które jeszcze organizacje wyraziły zgodę na nowe zasady finansowania i czy jako parlamentarzysta mógłbym otrzymać te dokumenty do wglądu. Liczne kierowane do mnie pisma, w których organizacje pozarządowe działające na rzecz osób niepełnosprawnych zwracają się z prośbą o zainteresowanie się tą sprawą, budzą we mnie bowiem obawy, iż wspomniana nowelizacja nie była należycie skonsultowana z bezpośrednio zainteresowanymi.

Zapytuję również Panią, Pani Minister, czy ta nowelizacja uzyskała pozytywną opinię Związku Powiatów Polskich bądź też poszczególnych samorządów powiatowych będących bezpośrednimi podmiotami w ustawie. Z informacji uzyskanych od poszczególnych starostów wynika, że nie były zbierane żadne opinie na ten temat czy stanowiska w tej sprawie, a uważam, że głównymi opiniodawcami w tej kwestii powinni być bezpośredni zainteresowani, gdyż to od nich będzie się teraz wymagało nakładów finansowych.

W swojej odpowiedzi ministerstwo zaznaczyło, że miesięczny koszt utrzymania jednego uczestnika WTZ w roku 2003 kształtuje się na poziomie 1 tysiąca 62 zł. Gdy uwzględni się finansowanie w 90% przez PFRON, to w roku 2005 powiat będzie musiał do kwoty przyznanej na jednego uczestnika dołożyć miesięcznie 106 zł 20 gr, w roku 2006 – już 159 zł 30 gr, w roku 2007 – 265 zł 50 gr, a w kolejnych latach – 318 zł 60 gr, i to gdy weźmie się pod uwagę tylko koszt 1 tysiąca 62 zł miesięcznie. Te pojedyncze kwoty może nie są duże, ale na przykład w powiecie szczecineckim, w którym funkcjonują dwa warsztaty terapii zajęciowej z sześćdziesięcioma pięcioma uczestnikami, kwota, jaką powiat będzie musiał wspomóc WTZ, będzie rocznie wynosiła: w roku 2005 – 82 tysiące 836 zł, w roku 2006 – 124 tysiące 254 zł, w roku 2007 – 207 tysięcy 90 zł, a w latach następnych – 248 tysięcy 508 zł. To, czy są to kwoty niewielkie, pozostawiam do oceny Pani Minister.

Moje obawy powodowane są tym, że w sytuacji przejmowania coraz większej ilości zadań przez powiaty – gdy weźmie się pod uwagę sferę pomocy społecznej będzie to między innymi finansowanie rodzin zastępczych, finansowanie kosztów utrzymania dzieci w placówkach opiekuńczo-wychowawczych czy też prowadzenie ośrodków adopcyjno-opiekuńczych – samorządy te mogą mieć poważne problemy finansowe w realizacji zadań związanych z dofinansowaniem WTZ. Problemy te nie będą wynikały ze złej woli samorządów czy niechęci do realizacji zapisów ustawowych mówiących o wspieraniu przez samorządy powiatowe osób niepełnosprawnych, lecz z rzeczywistych, trudnych do pokonania niedoborów finansowych.

Witold Gładkowski

Oświadczenie złożone przez senatora Sławomira Izdebskiego

Oświadczenie skierowane do ministra finansów Mirosława Gronickiego

Szanowny Panie Ministrze!

Jako senator Rzeczypospolitej Polskiej zwracam się do Pana Ministra z prośbą o udzielenie mi odpowiedzi na poniższe pytania.

Po pierwsze, jaki jest stan zadłużenia zewnętrznego i wewnętrznego Polski na koniec 2004 r.?

Po drugie, jakie kredyty zaciąga rocznie Polska oraz jakie jest ich oprocentowanie?

Z poważaniem
Sławomir Izdebski

Oświadczenie złożone przez senator Apolonię Klepacz

Oświadczenie skierowane do ministra środowiska Jerzego Swatonia

Jednym z elementów inwestycyjnych rządowego „Programu dla Odry – 2006” jest budowa zbiornika przeciwpowodziowego „Racibórz Dolny”, oczekiwana od kilkadziesiątu lat przez mieszkańców województwa śląskiego i opolskiego.

Ponieważ nadal jest wiele nieudomówień wokół tej inwestycji, nie jest jasna przyszłość tego przedsięwzięcia, proszę Pana Ministra o przekazanie mi syntetycznej informacji między innymi na temat: po pierwsze, harmonogramu prac tej inwestycji, a przede wszystkim terminu rozpoczęcia budowy; po drugie, sposobu i poziomu zasilania środkami finansowymi tego zadania; po trzecie, tego, jaką rangę nadaje się budowie zbiornika „Racibórz Dolny” w kontekście wszystkich potrzeb kraju w obszarze dużej retencji.

Z poważaniem
Apolonia Klepacz

Oświadczenie złożone przez senator Apolonię Klepacz

Oświadczenie skierowane do ministra środowiska Jerzego Swatonia

Szanowny Panie Ministrze!

Zarząd powiatu nyskiego, województwo opolskie, skierował na moje ręce stanowisko wyrażające zaniepokojenie o bezpieczeństwo mieszkańców powiatu i dobro środowiska przyrodniczego. Takie samo stanowisko skierowano na Pańskie ręce oraz do Ministerstwa Zivotniho Prostredi w Republice Czeskiej. W stanowisku tym wyrażono obawę, że wydana firmie Altenberg z Rudnej koło Pragi koncesja na rozpoznanie i wydobycie złota w Złatych Horach może doprowadzić do skażenia wód powierzchniowych zlewni Złotego Potoku oraz wód podziemnych związkami cyjankowymi, stosowanymi w przeróbce rud złota.

Dlatego zwracam się do Pana Ministra o podjęcie działań mających na celu weryfikację zasadności wydanej koncesji i sprawdzenie zagrożeń, jakie mogą mieć miejsce na tym terenie z uwagi na rzeźbę terenu pogranicza Polski i Czech w rejonie Złatych Hor.

Z wyrazami szacunku
Apolonia Klepacz

Oświadczenie złożone przez senatora Zbigniewa Kruszewskiego

Oświadczenie skierowane do ministra edukacji narodowej i sportu Mirosława Sawickiego

Rozporządzeniem z dnia 7 września 2004 r., opublikowanym w dniu 22 września 2004 r. w „Dzienniku Ustaw” (DzU nr 207 poz. 2110) minister edukacji narodowej i sportu wprowadził nowe standardy kształcenia nauczycieli na studiach wyższych zawodowych, uzupełniających studiach magisterskich, jednolitych studiach magisterskich oraz studiach podyplomowych. Rozporządzenie weszło w życie w dniu 1 października 2004 r., a więc po upływie zaledwie dziewięciu dni od dnia ogłoszenia, bez niezbędnego w tej sytuacji *vacatio legis*, a ma zastosowanie do studiów i studiów podyplomowych rozpoczynających się od roku akademickiego 2004/2005.

Z rozdziału IV lit. B nowych standardów wynika obowiązek zwiększenia liczby godzin dydaktycznych na studiach dziennych o czterysta, a na studiach zaocznych – o 60% tej liczby, czyli co najmniej o dwieście czterdzieści godzin dydaktycznych. Wdrożenie tych standardów oznacza w praktyce podniesienie kosztów kształcenia i wydłużenie okresu studiów co najmniej o jeden semestr.

Nie wdając się w ocenę merytoryczną tego rozwiązania, należy rozważyć skutki, jakie powoduje wejście w życie tego rozporządzenia dla finansów publicznych oraz budżetów studentów kształcących się na odpłatnych studiach na uczelniach państwowych i niepaństwowych. Należy przy tym zwrócić uwagę, że studenci, którzy rozpoczęli naukę z dniem 1 października 2004 r., ale dokumenty na studia składali w maju, czerwcu czy nawet we wrześniu 2004 r., byli informowani, że wyższe studia zawodowe trwają sześć semestrów. Rozpoczynając naukę w dniu 1 października bieżącego roku, dowiadawali się jednak, że wskutek wprowadzenia nowych standardów studia zostają przedłużone co najmniej o jeden semestr. Rozporządzenie ministra edukacji narodowej i sportu, działające w istocie wstecz, powoduje więc nie tylko duże niezadowolenie studentów, ale może również rodzić określone komplikacje prawne i finansowe.

W związku z tym proszę o odpowiedzi na następujące pytania.

1. Jakie skutki dla budżetu państwa będzie miało wydłużenie studiów o czterysta godzin dydaktycznych na studiach dziennych prowadzonych przez uczelnie państwowe?

2. Jakie środki zabezpieczono w budżecie państwa na rok 2005 na ten cel, ponieważ na etapie prac nad budżetem w Senacie nie zauważyłem, żeby zaplanowano takie środki, nie wskazali ich również przedstawiciele MENiS?

3. Czy należy domniemywać, że wprowadza się obligatoryjnie wydłużony okres studiów na kierunkach pedagogicznych i pokrewnych co najmniej o jeden semestr, niezależnie od typu i poziomu studiów?

4. Czy w demokratycznym państwie prawnym możliwe jest wprowadzanie przepisów wykonawczych działających wstecz, mających w dodatku brzemienne skutki zarówno merytoryczne, jak i finansowe dla budżetu państwa i indywidualnych osób?

Zbigniew Kruszewski

Oświadczenie złożone przez senatora Ryszarda Matusiaka wspólnie z innymi senatorami

Oświadczenie skierowane do prezesa Rady Ministrów Marka Belki

Panie Premierze!

W „Rzeczpospolitej” z 21 grudnia 2004 r. ukazał się tekst pióra doktora Stanisława Kluzy zatytułowany „Podatek płacony dziećmi”. Autor artykułu, zawodowy demograf i ekonomista, opierając się na danych statystycznych, ocenia bardzo niekorzystnie sytuację demograficzną Polski, posuwając się nawet do tak obrazowych określeń jak: „długofalowy ubytek ludności Polski w wyniku trwających niekorzystnych procesów demograficznych może być większy niż w wyniku II wojny światowej”. Według doktora Kluzy możliwy jest nawet spadek liczby ludności Polski poniżej trzydziestu milionów. Spadnie liczba osób w wieku produkcyjnym, a wzrośnie liczba emerytów. Wzrost obciążeń socjalnych zahamuje rozwój gospodarczy.

Badania wykazują, że spadek dzietności jest uwarunkowany ekonomicznie. System podatkowy jest ślepy na koszty utrzymania, osłabia pozycję ekonomiczną osób decydujących się na posiadanie potomstwa. Możliwe jest wprowadzenie preferencji podatkowych ze względu na liczbę dzieci poprzez ustalenie podstawy opodatkowania z uwzględnieniem liczby osób będących na utrzymaniu podatnika. Podobne rozwiązania stosuje się między innymi w Austrii, Hiszpanii, Francji, Niemczech, Estonii i Bułgarii.

Zwracamy się do Pana Premiera z uprzejmą prośbą o następujące informacje.

Jak rząd ocenia obecną sytuację demograficzną kraju, czy podziela obawy wyrażone między innymi we wspomnianej publikacji?

Jakie działania zamierza podjąć lub zaproponować Rada Ministrów, aby odwrócić niekorzystne tendencje demograficzne pociągające za sobą wymierne straty gospodarcze mające nastąpić w przyszłości?

Czy można spodziewać się inicjatywy Rady Ministrów w zakresie prorodzinnych rozwiązań podatkowych?

Ryszard Matusiak
Adam Biela
Jan Szafraniec
Zofia Skrzypek-Mrowiec

Oświadczenie złożone przez senatora Jana Szafraniec wspólnie z innymi senatorami

Oświadczenie skierowane do prezesa Rady Ministrów Marka Belki

Uprzejmie informuję, iż napływają do mojego biura niepokojące informacje na temat dostępu dzieci do świetlic szkolnych. Problem dotyczy wprowadzanych w niektórych szkołach podstawowych ograniczeń w dostępie do świetlic, zwłaszcza wobec tych dzieci, których chociaż jedno z rodziców nie pracuje.

Bogaty materiał na ten temat otrzymałem między innymi od pana Pawła Szałańskiego z Łodzi. Otóż zgodnie z art. 2 Konwencji Praw Dziecka, ratyfikowanej przez Polskę, państwa strony zobowiązują się do respektowania i gwarantowania praw zawartych w tej konwencji wobec każdego dziecka, bez dyskryminacji ze względu na status majątkowy czy cenzus dziecka, jego rodziców lub opiekuna prawnego. Ponadto państwa strony mają podejmować kroki zmierzające do zapewnienia dziecku ochrony przed wszelkimi formami dyskryminacji lub karania, między innymi ze względu na status prawny i działalność rodziców dziecka, opiekunów prawnych lub członków rodziny.

Mimo to w niektórych szkołach podstawowych wprowadza się ograniczenia i zakazy w przyjmowaniu dzieci bezrobotnych rodziców do świetlic szkolnych. A przecież brak stałej pracy chociaż jednego z rodziców wcale nie świadczy o możliwości zapewnienia dziecku opieki po lekcjach, gdyż rodzic może przecież zajmować się poszukiwaniem pracy, uczestniczeniem w kursach dla bezrobotnych albo studiowaniem. Sprawa ta dotyczy również dzieci rodziców pracujących na czarno. W tym świetle podział na dzieci obojga pracujących rodziców oraz dzieci nie obojga pracujących rodziców jest sprzeczny z polskim prawem i stanowi przejaw dyskryminacji.

MENiS stwierdza, iż wprowadzanie zakazów w dostępie do świetlic szkolnych dla dzieci bezrobotnych rodziców jest zgodne z polskim prawem. Tymczasem problemem dostępu dzieci do świetlic szkolnych interesowało się już Biuro Rzecznika Praw Dziecka, poruszano ten temat również w ogólnopolskiej prasie.

W związku z tym zwracamy się do Pana Premiera o zainteresowanie się tym problemem i wskazanie możliwości pozytywnego rozwiązania problemu dostępu dzieci do świetlic szkolnych.

Z poważaniem
Jan Szafraniec
Adam Biela
Zofia Skrzypek-Mrowiec
Ryszard Matusiak

Uchwały Senatu RP
podjęte
na 75. posiedzeniu Senatu

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 22 grudnia 2004 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie praw lokatorów,
mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 22 grudnia 2004 r. ustawy o zmianie ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

MARSZAŁEK SENATU

Longin PASTUSIAK

**U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 22 grudnia 2004 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo przewozowe

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 16 grudnia 2004 r. ustawy o zmianie ustawy - Prawo przewozowe, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

MARSZAŁEK SENATU

Longin PASTUSIAK

**U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 22 grudnia 2004 r.

w sprawie ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 17 grudnia 2004 r. ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

MARSZAŁEK SENATU

Longin PASTUSIAK

**U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 22 grudnia 2004 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług
oraz ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 16 grudnia 2004 r. ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

MARSZAŁEK SENATU

Longin PASTUSIAK

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 22 grudnia 2004 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt
oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz o zmianie niektórych innych ustaw**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 17 grudnia 2004 r. ustawy o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz o zmianie niektórych innych ustaw, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 26, w art. 56a wyrazy „klasycznego afrykańskiego” zastępuje się wyrazami „klasycznego i afrykańskiego”;
- 2) w art. 1 w pkt 28, w art. 57b w ust. 1 w pkt 3 po wyrazie „występowania” dodaje się wyrazy „o przyznaniu okresu przejściowego”;
- 3) w art. 1 w pkt 33 w lit. h, w pkt 6 wyrazy „art. 54c ust. 2” zastępuje się wyrazami „art. 52c ust. 2”;
- 4) w art. 2 pkt 6 otrzymuje brzmienie:
„6) art. 17 otrzymuje brzmienie:
„Art. 17. Do wydatków związanych z wykonywaniem czynności, o których mowa w art. 16 ust. 1, zalicza się wydatki na:
 - 1) wynagrodzenia osób niebędących pracownikami Inspekcji;
 - 2) obsługę finansową;
 - 3) sprzęt i materiały związane z wykonywaniem tych czynności, w tym:
 - a) do prowadzenia dokumentacji oraz gromadzenia i przesyłania danych,
 - b) odczynniki do badań na włośnię,
 - c) odzież ochronną do badania przedubojowego i poubojowego zwierząt rzeźnych i mięsa;
 - 4) konserwację i naprawy sprzętu, o którym mowa w pkt 3;
 - 5) tusz i pieczęcie do znakowania mięsa;
 - 6) badania laboratoryjne niezbędne do wydania oceny mięsa;
 - 7) szkolenia lekarzy weterynarii oraz innych osób wykonujących te czynności;
 - 8) ponoszone przez wyznaczone osoby koszty, o których mowa w art. 30 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz w ust. 3 pkt 2;
 - 9) dojazdy pracowników Inspekcji w celu kontroli wykonywania powierzonych zadań.”;
- 5) w art. 2 w pkt 9 w zdaniu wstępnym wyrazy „rozdziału 6” zastępuje się wyrazami „rozdziału 3”;
- 6) w art. 3 w pkt 2, w art. 4a w ust. 3 w zdaniu wstępnym po wyrazie „mięsne” dodaje się wyraz „nie” oraz wyrazy „, jeżeli nie” zastępuje się wyrazem „, jeżeli”;
- 7) w art. 6:
 - a) w pkt 1 wyrazy „oraz art. 53 ust. 4” zastępuje się wyrazami „, art. 53 ust. 4 oraz art. 61 pkt 1”,
 - b) w pkt 2 przed wyrazami „art. 33” dodaje się wyrazy „art. 12 ust. 5 i”,
 - c) wyrazy „oraz art. 53 ust. 4 ustawy wymienionej w art. 1, art. 33” zastępuje się wyrazami „, art. 53 ust. 4 oraz art. 61 pkt 1 ustawy wymienionej w art. 1, art. 12 ust. 5 i art. 33”.

MARSZAŁEK SENATU

Longin PASTUSIAK

UZASADNIENIE

Na posiedzeniu w dniu 16 grudnia 2004 r. Senat rozpatrzył ustawę o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz o zmianie niektórych innych ustaw i zaproponował wprowadzenie do niej 7 poprawek.

Poprawka nr 1 zmierza do tego, aby jednostkom chorobowym, o których mowa w dodawanym do ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt art. 56a, nadać właściwe nazwy.

Poprawka nr 3 usuwa błędne odesłanie. W art. 1 w pkt 33 w lit. h, w pkt 6 odesłano do nieistniejącego art. 54c ust. 2.

Wprowadzając poprawkę nr 4 Senat miał na względzie fakt, że powiatowi lekarze weterynarii nie mają dostatecznych środków finansowych na zapewnienie obsługi technicznej i administracyjnej osób wyznaczonych do wykonywania czynności, o których mowa w art. 16 ust. 1 ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej. Środki uzyskane z pobieranych opłat weterynaryjnych, które pozostaną po wypłaceniu osobom wyznaczonym wynagrodzeń za czynności wykonywane w imieniu Inspekcji, powinny zapewnić sprawne funkcjonowanie Inspekcji weterynaryjnej szczebla powiatowego. Jednakże art. 17 ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 25 listopada 2004 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz o zmianie niektórych ustaw, wymienia nie wszystkie wydatki Inspekcji Weterynaryjnej związane z uzyskaniem dochodów z tytułu opłat weterynaryjnych, które mogą być pokrywane z tych dochodów. Zmiana wprowadzona przez Senat ma na celu uszczegółowienie i zamknięcie katalogu wydatków związanych z wykonywaniem czynności, o których mowa w art. 16 ust. 1 ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej, przez osoby niebędące pracownikami Inspekcji Weterynaryjnej.

Mając na względzie zapewnienie należytego stosowania przepisów ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, a także ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej oraz konieczność uniknięcia luki w systemie aktów wykonawczych do tych ustaw Senat uznał za niezbędne, aby dotychczasowe akty wykonawcze wydane na podstawie art. 61 pkt 1 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz art. 12 ust. 5 ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej zachowały moc prawną po wejściu w życie ustawy nowelizującej, a do czasu wydania rozporządzeń na podstawie tych przepisów w nowym brzmieniu. Poprawka nr 7 Senatu znajduje uzasadnienie w § 32 ust. 2 Zasad techniki prawodawczej.

Poprawka nr 2 uściśla przepis ustawy.

Poprawki nr 5 i 6 mają charakter redakcyjny.

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 22 grudnia 2004 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o wychowaniu w trzeźwości
i przeciwdziałaniu alkoholizmowi**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 15 grudnia 2004 r. ustawy o zmianie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, wprowadza do jej tekstu następującą poprawkę:

- w art. 1, w art. 32 po wyrazach „art. 26” dodaje się wyrazy „, do wykorzystania limitu miejsc stanowiących 20% ogółu miejsc przeznaczonych do leczenia odwykowego w zakładzie leczenia odwykowego”.

MARSZAŁEK SENATU

Longin PASTUSIAK

UZASADNIENIE

Po rozpatrzeniu ustawy z dnia 15 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, Senat proponuje modyfikację rozwiązania przyjętego przez Sejm.

Poprawka Senatu zmierza do określenia limitu miejsc w stacjonarnych i niestacjonarnych zakładach leczenia odwykowego, które są przeznaczone dla osób zobowiązanych do poddania się leczeniu odwykowemu na podstawie orzeczenia sądowego, na poziomie 20% ogółu miejsc przeznaczonych do leczenia odwykowego. Takie rozwiązanie ma pozwolić na zachowanie właściwych proporcji w grupach terapeutycznych pomiędzy osobami leczącymi się dobrowolnie i zobowiązanymi do leczenia na skutek wydania orzeczenia sądowego, co służy skuteczności tej terapii. W przekonaniu Senatu, istotne jest również, aby nadmiernie nie ograniczać dostępu do leczenia odwykowego osobom dobrowolnie poddającym się temu leczeniu, co mogłoby nastąpić w razie pozostawienia w przepisie w jego brzmieniu uchwalonym przez Sejm.

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 22 grudnia 2004 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych
Rzeczypospolitej Polskiej oraz o zmianie ustawy o zmianie ustawy o zakwaterowaniu
Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 16 grudnia 2004 r. ustawy o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz o zmianie ustawy o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w tytule ustawy wyrazy „oraz o zmianie ustawy” zastępuje się wyrazami „oraz ustawy o zmianie ustawy”;
- 2) w art. 1 w pkt 4:
 - a) w lit. a, pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) fundusz remontowy – tworzony w ciężar kosztów gospodarki zasobami mieszkaniowymi Agencji i przeznaczony na remont tego zasobu.”;
 - b) po lit. a dodaje się lit. a¹ w brzmieniu:
„a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Środki funduszu remontowego pochodzą z wpłat odpisu na fundusz remontowy, o którym mowa w art. 1a pkt 12, dokonywanych na wyodrębniony rachunek funduszu. Wysokość odpisu w skali roku wynosi 0,5% wartości odtworzeniowej lokalu mieszkalnego, obliczonej zgodnie z art. 47 ust. 1 pkt 3. Środki funduszu zwiększa się o wpływy z ich oprocentowania.”;
- 3) w art. 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:
„7) w art. 23:
 - a) ust. 1- 3 otrzymują brzmienie:
„1. Odprawa mieszkaniowa, o której mowa w art. 47, przysługuje żołnierzowi:
 - 1) służby stałej:
 - a) zwalnianemu z zawodowej służby wojskowej, zamieszkałemu w kwaterze, o ile nabył on prawo do emerytury wojskowej lub wojskowej renty inwalidzkiej lub został zwolniony z zawodowej służby wojskowej przed upływem okresu wymaganego do nabycia uprawnień do emerytury wojskowej, w przypadku wypowiedzenia mu stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej przez właściwy organ wojskowy,
 - b) który do dnia zwolnienia z zawodowej służby wojskowej nie otrzymał decyzji o prawie zamieszkiwania w lokalu mieszkalnym, z wyłączeniem przypadków, o których mowa w art. 24 ust. 5 pkt 3, o ile nabył prawo do emerytury wojskowej lub wojskowej renty inwalidzkiej, lub został zwolniony z zawodowej służby wojskowej przed upływem okresu wymaganego do nabycia uprawnień do emerytury wojskowej, w przypadku wypowiedzenia mu stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej przez właściwy organ wojskowy,
 - 2) zawodowemu pełniącemu zawodową służbę wojskową na podstawie kontraktu na pełnienie służby terminowej zwalnianemu z zawodowej służby wojskowej, o ile nabył prawo do emerytury wojskowej lub wojskowej renty inwalidzkiej, jeżeli inwalidztwo powstało wskutek wypadku pozostającego w związku ze służbą wojskową lub wskutek choroby powstałej w związku ze szczególnymi właściwościami bądź warunkami tej służby, z tytułu których przysługują świadczenia odszkodowawcze.
 2. Żołnierzowi służby stałej zwalnianemu z zawodowej służby wojskowej, zamieszkałemu w lokalu mieszkalnym nie będącym kwaterą przysługuje prawo do zamieszkiwania w tym lokalu. Dyrektor oddziału regionalnego Agencji wydaje decyzję o prawie zamieszkiwania w tym lokalu mieszkalnym.
 3. W razie śmierci żołnierza służby stałej, który do dnia śmierci mieszkał w kwaterze, żołnierza służby stałej, który do dnia śmierci nie otrzymał decyzji o prawie zamieszkiwania, z wyłączeniem przypadków, o których mowa w art. 24 ust. 5 pkt 3, oraz żołnierza zawodowego pełniącego zawodową służbę wojskową na podstawie kontraktu na pełnienie służby terminowej, który do dnia śmierci nabył prawo do emerytury wojskowej lub którego śmierć pozostaje w związku ze służbą wojskową, wspólnie zamieszkałym z nim małżonkowi,

zstępnym, wstępnym, osobom przysposobionym i osobom przysposabiającym przysługuje:

- 1) odprawa mieszkaniowa, o której mowa w art. 47:
 - a) w wysokości obliczonej według ilości norm przysługujących zmarłemu żołnierzowi w dniu śmierci, o ile w dniu śmierci spełniał warunki do uzyskania emerytury wojskowej lub wojskowej renty inwalidzkiej,
 - b) w wysokości 80% wartości przysługującego lokalu mieszkalnego, obliczonej według zasad określonych w art. 47, o ile śmierć żołnierza pozostaje w związku ze służbą wojskową,
- 2) lokal zamienny, jeżeli Agencja ma taki w swoich zasobach mieszkaniowych - za ich zgodą.",
 - b) dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:
 - „3a. Żołnierzowi, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a, Agencja może zaproponować w zamian za odprawę mieszkaniową, o której mowa w art. 47, za jego zgodą, lokal zamienny jeżeli ma taki w swoich zasobach.
 - 3b. W przypadku skorzystania przez osoby, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a i ust. 3, z prawa do lokalu zamiennego dyrektor oddziału regionalnego Agencji wydaje tym osobom decyzje o prawie zamieszkiwania w lokalu mieszkalnym.”;
- 4) w art. 1 po pkt 12 dodaje się pkt 12a i 12b w brzmieniu:
 - „12a) w art. 51 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
 - „2. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje, jeżeli osoba, o której mowa w ust. 1 lub jej małżonek, zamieszkuje w lokalu mieszkalnym w miejscowości, w której żołnierz zajmuje stanowisko służbowe albo pracownik jest zatrudniony, lub w miejscowości pobliskiej albo żołnierz służby stałej zaspokoił swoje potrzeby mieszkaniowe w tej miejscowości korzystając z uprawnień, o których mowa w art. 87.
 3. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje, jeżeli żołnierzowi, o którym mowa w ust. 1 pkt 1–3, zapewniono zakwaterowanie we wspólnej kwaterze stałej, z zastrzeżeniem art. 52 ust. 3.”;
 - 12b) w art. 52 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
 - „3. W przypadku przeniesienia żołnierza, o którym mowa w ust. 1 lub 2, do rezerwy kadrowej, członek rodziny zamieszkujący z tym żołnierzem w kwaterze zastępczej, kwaterze internatowej albo w internacie może tam zamieszkiwać przez okres trwania rezerwy kadrowej nie dłużej jednak niż do wyznaczenia żołnierza na stanowisko służbowe, o którym mowa w art. 24 ust. 1.”;
- 5) w art. 1 w pkt 13 w lit. a, w ust. 2 wyrazy „na ilość” zastępuje się wyrazami „do ilości”;
- 6) w art. 1 w pkt 13 w lit. d, w art. 4a wyrazy „członków rodziny, o których mowa” zastępuje się wyrazami „członka rodziny, o którym mowa”;
- 7) w art. 1 po pkt 16 dodaje się pkt 16a w brzmieniu:
 - „16a) art. 61a otrzymuje brzmienie:
 - „Art. 61a. W sprawach dotyczących lokali mieszkalnych, mieuregulowanych w niniejszej ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, z wyłączeniem art. 68 ust. 2 w przypadku gdy przychód ze zbycia lokalu mieszkalnego zostanie przeznaczony na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych zbywcy, ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz. U. z 2000 r. Nr 80, poz. 903, z 2004 r. Nr 141, poz. 1492) i ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.)”;
- 8) w art. 3 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 oraz dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
 - „2. Żołnierzowi pełniącemu zawodową służbę wojskową na podstawie kontraktu na pełnienie służby stałej, wyznaczonemu na stanowisko służbowe po dniu 30 czerwca 2004 r., przysługuje w terminie do dnia 31 marca 2005 r., uprawnienie do zgłoszenia wniosku, o którym mowa w art. 24 ust. 5 pkt 1 ustawy, o której mowa w art. 1, jeżeli nie została mu wydana decyzja o prawie zamieszkiwania w lokalu mieszkalnym.”.

MARSZAŁEK SENATU

Longin PASTUSIAK

UZASADNIENIE

W dniu 22 grudnia 2004 r. Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz o zmianie ustawy o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw.

Senat zdecydował o wprowadzeniu do ustawy 8 poprawek.

Wprowadzając poprawkę oznaczoną nr 2 Senat uznał za wskazane doprecyzowanie zapisów ustawy, dotyczących utworzenia funduszu remontowego i przeznaczenia na ten fundusz środków pochodzących z odpisu. W poprawce Senatu wyraźnie określa się sposób obliczania wysokości odpisu na fundusz remontowy.

Poprawka oznaczona nr 4 nie niesie za sobą zmian o charakterze merytorycznym. Celem odmiennego zredagowania przepisów art. 23 jest uniknięcie potrzeby wprowadzania dodatkowych zmian w przepisach ustaw, odnoszących się do dotychczasowych przepisów art. 23 ust. 1 i 3.

Wprowadzając poprawkę nr 5 Senat miał na uwadze zrównanie uprawnień żołnierzy służby stałej do zakwaterowania tymczasowego w miejscowości (albo w miejscowości pobliskiej), w której żołnierz został wyznaczony na stanowisko służbowe. Senat proponuje zatem pozbawienie uprawnień do zakwaterowania tymczasowego tych żołnierzy służby stałej, którzy korzystając z uprawnień art. 87 ustawy już zaspokoiли swoje potrzeby mieszkaniowe w tej miejscowości, w której pełnią służbę lub w miejscowości pobliskiej. Jednocześnie w zmianie dotyczącej dodania w art. 52 ust. 3 Senat uzupełnia lukę prawną jaka powstała w przypadku żołnierzy, przeniesionych do rezerwy kadrowej a do momentu przeniesienia, zakwaterowanych tymczasowo wraz z członkami rodziny. W sytuacji przeniesienia żołnierza rezerwy kadrowej do innej miejscowości i przyznania mu tam zakwaterowania tymczasowego, ustawa pozwoli członkom jego rodziny na pozostanie w dotychczasowym lokalu do czasu objęcia przez żołnierza nowego stanowiska służbowego.

Zmiana wprowadzona w poprawce nr 7 jest konsekwencją obowiązującej żołnierzy zasady dyspozycyjności i efektem częstego w okresie pełnienia służby przenoszenia do różnych garnizonów. Żołnierz, który w momencie zwolnienia ze służby wojskowej pozostaje w lokalu mieszkalnym w miejscowości, z którą nie wiąże swych dalszych planów życiowych, powinien mieć, zdaniem Senatu, możliwość zbycia lokalu bez konieczności zwrotu bonifikaty i przeznaczenia osiągniętego stąd przychodu na własne potrzeby mieszkaniowe, w wybranej przez niego miejscowości.

Ostatnia poprawka oznaczona nr 8 uzupełnia przepis przejściowy i przedłuża do dnia 31 marca 2005 r. okres, w którym żołnierze służby stałej wyznaczeni na nowe stanowiska służbowe po dniu 30 czerwca 2004 r., są uprawnieni do zgłaszania wniosków o wypłatę ekwiwalentu w zamian za rezygnację z prawa do zamieszkiwania w lokalu mieszkalnym.

Pozostałe poprawki mają charakter redakcyjny lub precyzujący przepisy ustawy.

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 22 grudnia 2004 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o obowiązkach przedsiębiorców
w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami
oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 16 grudnia 2004 r. ustawy o zmianie ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 2 w lit. e, pkt 9b otrzymuje brzmienie:
„9b) przedsiębiorcach – rozumie się przez to także przedsiębiorców wprowadzających na terytorium kraju produkty lub produkty w opakowaniach w drodze importu lub wewnątrzwspólnotowego nabycia na potrzeby własne.”;
 - 2) w art. 1 w pkt 5 w lit. a, w ust. 1a po wyrazach „odzyskowi lub recyklingowi” dodaje się wyrazy „, zgodnie z warunkami określonymi w przepisach o odpadach,”;
 - 3) w art. 1 w pkt 5 w lit. a, w ust. 1a skreśla się wyrazy „odpowiedniego rodzaju”;
 - 4) w art. 1 w pkt 5 w lit. a, ust. 1b otrzymuje brzmienie:
„1b. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1a, może obowiązek, o którym mowa w art. 3 ust. 1, realizować także poprzez poddanie odzyskowi lub recyklingowi odpadów, zebranych przez zorganizowaną przez siebie sieć ich selektywnego zbierania, takiego samego rodzaju i w takiej samej masie lub ilości jak powstałe z wprowadzonych przez siebie na terytorium kraju produktów lub produktów w opakowaniach.”;
 - 5) w art. 1 w pkt 7, w art. 11 w ust. 9 skreśla się wyrazy „zgodnie z warunkami określonymi w przepisach o odpadach”;
 - 6) w art. 1:
 - a) dodaje się pkt 8a w brzmieniu:
„8a) w art. 12 w ust. 3, w art. 20 w ust. 1, 2 i 4, w art. 21 w ust. 1, w ust. 2 w zdaniu wstępnym i w pkt 1, w art. 23 w ust. 1 i 3, w art. 38 oraz w art. 39 w zdaniu wstępnym i w pkt 1 użyte w różnym przypadku i liczbie wyrazy „akumulator ołowiowy (kwasowy)” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku i liczbie wyrazami „akumulator kwasowo-ołowiowy”;
 - b) skreśla się pkt 12;
 - 7) w art. 1 w pkt 10, w ust. 1:
 - a) w pkt 1 wyrazy „3,20 zł” zastępuje się wyrazami „3,84 zł”,
 - b) w pkt 2 wyrazy „53,45 zł” zastępuje się wyrazami „64,14 zł”,
 - c) w pkt 3 wyrazy „5,34 zł” zastępuje się wyrazami „6,41 zł”,
 - d) w pkt 4 wyrazy „2,14 zł” zastępuje się wyrazami „2,57 zł”,
 - e) w pkt 5 wyrazy „3,20 zł” zastępuje się wyrazami „3,84 zł”,
 - f) w pkt 6: wyrazy „2,14 zł” zastępuje się wyrazami „2,57 zł”,
wyrazy „8,55 zł” zastępuje się wyrazami „10,26 zł”;
 - 8) w art. 1 w pkt 10, w ust. 1:
 - a) w pkt 2 wyrazy „poz. 2” zastępuje się wyrazami „poz. 2 i 3”,
 - b) w pkt 3 wyrazy „poz. 3” zastępuje się wyrazami „poz. 4”;
 - 9) w art. 1 w pkt 16, w art. 30 w ust. 1 wyrazy „poz. 2 i 3” zastępuje się wyrazami „poz. 2–4”;
 - 10) w art. 1 dodaje się pkt 17a w brzmieniu:
„17a) po art. 34 dodaje się art. 34a w brzmieniu:
„Art. 34a.
1. Wpływy z tytułu opłaty produktowej od wprowadzenia na rynek krajowy produktów wymienionych w poz. 4 w załączniku nr 3 do ustawy są gromadzone na odrębnym rachunku bankowym Narodowego Funduszu.
2. Środki, o których mowa w ust. 1, Narodowy Fundusz przeznacza na finansowanie działań w zakresie:
 - 1) odzysku i recyklingu odpadów użytkowych powstałych z materiałów reklamowych, katalogów handlowych itp.,
 - 2) edukacji ekologicznej dotyczącej selektywnej zbiórki i recyklingu odpadów użytkowych z materiałów reklamowych, katalogów handlowych itp.”;
- 11) w art. 1 dodaje się pkt 17b w brzmieniu:
„17b) w art. 35 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wojewódzkie fundusze są obowiązane przekazać ministrowi właściwemu do spraw środowiska oraz Narodowemu Funduszowi zbiorczą informację o rodzaju i ilości odpadów opakowaniowych zebranych przez gminy na terenie danego województwa oraz przekazanych do odzysku i recyklingu, w terminie do dnia 31 marca roku kalendarzowego następującego po roku, którego dotyczy informacja, a w terminach do dnia 15 lipca i 31 grudnia - informację o przekazanych gminom (związkom gmin) środkach pochodzących z opłat produktowych za opakovania.”;

MARSZAŁEK SENATU

Longin PASTUSIAK

UZASADNIENIE

Po rozpatrzeniu ustawy o zmianie ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej, Senat podjął uchwałę o wprowadzeniu do niej 11 poprawek. Zmierzają one do doprecyzowania przepisów ustawy oraz zapewnienia jej spójności merytorycznej i terminologicznej.

Celem poprawki nr 1 jest korekta definicji przedsiębiorcy uwzględniająca stosowaną w ustawie terminologię.

Poprawki nr 2 i 5 poprzez przeniesienie do ogólnego przepisu wymogu poddawania odpadów odzyskowi lub recyklingowi zgodnie z warunkami określonymi w przepisach o odpadach, mają na celu uznanie tego wymogu za jedną z przesłanek prawa przedsiębiorcy do samodzielnego wykonywania obowiązku zapewnienia odzysku odpadów. Senat uznał ponadto, że wystarczającą przesłanką dla ustalenia masy lub ilości odpadów na podstawie ewidencji prowadzonej przez przedsiębiorcę jest samodzielne realizowanie przez niego obowiązku zapewnienia odzysku odpadów, tym bardziej, że ustawa nie wskazuje na jakiej podstawie będzie dokonywane to ustalenie w sytuacji działania niezgodnego z przepisami o odpadach.

Poprawka nr 3 polega na usunięciu określenia, które, zdaniem Senatu, jest w tym miejscu zbędne, a nawet wprowadzające w błąd, gdyż sugeruje, że przedsiębiorca może poddać odzyskowi lub recyklingowi wytworzone przez siebie odpady określonego rodzaju, którego ustawa nie wskazuje. Przepis ten dotyczy wyłącznie sposobu wykonywania obowiązku odzysku odpadów, a nie ich rozliczania, stąd pozostawienie kwestionowanego przez Senat określenia i tak nie zagwarantuje właściwej realizacji ustawy w zakresie rozliczania odpadów.

Poprawka nr 4 zmierza do doprecyzowania przepisu i uniknięcia skrótów myślowego polegającego na wymogu zrównania ilości i rodzaju odpadów z ilością i rodzajem produktów.

Poprawka nr 6 wprowadza brakującą zmianę w zakresie ujednolicenia terminologii ustawy.

Poprawka nr 7 zmienia maksymalne stawki opłaty produktowej w celu doprowadzenia do ich zgodności ze stawkami na rok 2005 ogłoszonymi już przez Ministra Środowiska.

Poprawka nr 8 koryguje odesłania w celu usunięcia luki polegającej na nieustaleniu maksymalnej stawki opłaty produktowej dla ogniw i baterii galwanicznych. Konieczność uwzględnienia wpływów z tytułu opłaty produktowej od wprowadzenia na rynek tych produktów a zarazem zapewnienia spójności merytorycznej art. 30 ustawy było powodem przyjęcia poprawki nr 9.

W związku z objęciem ustawą materiałów reklamy komercyjnej poprawka nr 10 dodaje przepis określający sposób rozdysponowania środków z opłaty produktowej od wprowadzenia na rynek tych produktów.

Poprawka nr 11 zmieniając terminy przekazywania przez wojewódzkie fundusze zbiorczej informacji o przekazanych gminom środkach z opłat produktowych ma na celu uwzględnienie dokonanej w ustawie zmiany terminów przekazywania tych środków.

**U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 22 grudnia 2004 r.

**w sprawie ustawy o ratyfikacji Europejskiej konwencji o kontroli nabywania
i posiadania broni palnej przez osoby fizyczne,
sporządzonej w Strasburgu dnia 28 czerwca 1978 r.**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 15 grudnia 2004 r. ustawy o ratyfikacji Europejskiej konwencji o kontroli nabywania i posiadania broni palnej przez osoby fizyczne, sporządzonej w Strasburgu dnia 28 czerwca 1978 r., przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

MARSZAŁEK SENATU

Longin PASTUSIAK

Treść

75. posiedzenia Senatu w dniu 22 grudnia 2004 r.

Otwarcie posiedzenia	
Wyznaczenie sekretarzy	
Przekazanie Betlejemskiego Światła Pokoju zastępca naczelnika Związku Harcerstwa Polskiego Teresa Hernik	3
Projekt porządku obrad	
Zatwierdzenie porządku obrad	
Punkt pierwszy porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo przewozowe	
Sprawozdanie Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury senator sprawozdawca Włodzimierz Łęcki	5
Otwarcie dyskusji	
Zamknięcie dyskusji	
Punkt drugi porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych	
Sprawozdanie Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych senator sprawozdawca Jerzy Markowski	6
Wystąpienie sekretarza stanu w Ministerstwie Finansów sekretarz stanu Stanisław Stec	8
Zapytania i odpowiedzi senator Andrzej Wielowieyski sekretarz stanu Stanisław Stec senator Wojciech Saługa sekretarz stanu Stanisław Stec senator Zbyszko Piwoński sekretarz stanu Stanisław Stec senator Genowefa Ferenc sekretarz stanu Stanisław Stec senator Andrzej Wielowieyski	10 10 10 11 11 11 11
sekretarz stanu Stanisław Stec	12
senator Wojciech Saługa	12
sekretarz stanu Stanisław Stec	12
senator Jerzy Markowski	12
sekretarz stanu Stanisław Stec	12
Otwarcie dyskusji senator Andrzej Wielowieyski	12
Zamknięcie dyskusji	
Punkt trzeci porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników	
Sprawozdanie Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych senator sprawozdawca Genowefa Ferenc	13
Zapytania i odpowiedzi senator Zbigniew Kruszewski senator sprawozdawca Genowefa Ferenc	13 14
Wystąpienie podsekretarza stanu w Ministerstwie Finansów podsekretarz stanu Jarosław Neneman	14
Zapytania i odpowiedzi senator Zbigniew Kruszewski podsekretarz stanu Jarosław Neneman	14 14
Otwarcie dyskusji	
Zamknięcie dyskusji	
Punkt czwarty porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz o zmianie niektórych innych ustaw	
Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi senator sprawozdawca Janusz Lorenz	15

Zapytania i odpowiedzi		Zapytania i odpowiedzi	
senator Ryszard Matusiak.	17	senator Aleksandra Koszada	24
senator sprawozdawca		senator sprawozdawca	
Janusz Lorenz	17	Janusz Konieczny	24
podsekretarz stanu		Wystąpienie sekretarza stanu w Minister-	
w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi		stwie Obrony Narodowej	
Daria Oleszczuk	17	sekretarz stanu	
senator Ryszard Matusiak.	17	Janusz Zemke	25
podsekretarz stanu		Otwarcie dyskusji	
Daria Oleszczuk	17	Zamknięcie dyskusji	
podsekretarz stanu		Punkt siódmy porządku obrad: stanowis-	
Daria Oleszczuk	18	ko Senatu w sprawie ustawy o zmianie	
senator Ryszard Matusiak.	18	ustawy o obowiązkach przedsiębiorców	
podsekretarz stanu		w zakresie gospodarowania niektórymi	
Daria Oleszczuk	18	odpadami oraz o opłacie produktowej	
Otwarcie dyskusji		i opłacie depozytowej	
Zamknięcie dyskusji		Sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska	
Punkt piąty porządku obrad: stanowisko		senator sprawozdawca	
Senatu w sprawie ustawy o zmianie usta-		Janusz Bargieł	26
wy o wychowaniu w trzeźwości i przeciw-		Wystąpienie podsekretarza stanu w Mini-	
działaniu alkoholizmowi		sterstwie Środowiska	
Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej		podsekretarz stanu	
i Zdrowia		Andrzej Mizgajski	27
senator sprawozdawca		Otwarcie dyskusji	
Alicja Stradomska	19	Zamknięcie dyskusji	
Zapytania i odpowiedzi		Punkt ósmy porządku obrad: stanowisko	
senator Aleksandra Koszada	20	Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji	
senator sprawozdawca		Europejskiej konwencji o kontroli naby-	
Alicja Stradomska	20	wania i posiadania broni palnej przez	
senator Krystyna Bochenek	20	osoby fizyczne, sporządzonej w Strasbur-	
senator sprawozdawca		gu dnia 28 czerwca 1978 r.	
Alicja Stradomska	20	Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicz-	
senator Zofia Skrzypek-Mrowiec.	20	nych	
senator Henryk Dzido	21	senator sprawozdawca	
senator sprawozdawca		Zbigniew Kulak	27
Alicja Stradomska	21	Sprawozdanie Komisji Obrony Narodowej	
senator Zbigniew Kruszewski	21	i Bezpieczeństwa Publicznego	
senator sprawozdawca		senator sprawozdawca	
Alicja Stradomska	21	Józef Dziemdziela.	27
senator Gerard Czaja	21	senator sprawozdawca	
sekretarz stanu		Józef Dziemdziela.	28
w Ministerstwie Zdrowia		Otwarcie dyskusji	
Zbigniew Podraza	21	Zamknięcie dyskusji	
senator Gerard Czaja	22	Komunikaty	
sekretarz stanu		Wznowienie obrad	
Zbigniew Podraza	22	Wniosek formalny o uzupełnienie porząd-	
Otwarcie dyskusji		ku obrad o punkt: stanowisko Senatu	
senator Krystyna Bochenek	22	w sprawie ustawy o zmianie ustawy	
Zamknięcie dyskusji		o ochronie praw lokatorów, mieszkani-	
Punkt szósty porządku obrad: stanowisko		owym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu	
Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy		cywilnego	
o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych		senator Jerzy Suchański	29
Rzeczypospolitej Polskiej oraz o zmianie		Przyjęcie wniosku formalnego	
ustawy o zmianie ustawy o zakwaterowaniu		Punkt dziewiąty porządku obrad: stano-	
Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz		wisko Senatu w sprawie ustawy o zmi-	
niektórych innych ustaw.		anie ustawy o ochronie praw lokatorów,	
Sprawozdanie Komisji Obrony Narodowej		mieszkaniowym zasobie gminy i o zmi-	
i Bezpieczeństwa Publicznego		anie Kodeksu cywilnego	
senator sprawozdawca		Sprawozdanie połączonych komisji: Komi-	
Janusz Konieczny	23	sji Skarbu Państwa i Infrastruktury, Ko-	

misji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej oraz Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia	
senator sprawozdawca	
Mirosław Lubiński	30
Zapytania i odpowiedzi	
senator Zbigniew Romaszewski	30
senator sprawozdawca	
Mirosław Lubiński	30
senator Bogusław Litwiniec	31
senator sprawozdawca	
Mirosław Lubiński	31
Wystąpienie podsekretarza stanu w Ministerstwie Infrastruktury	
podsekretarz stanu	
Andrzej Bratkowski	31
Zapytania i odpowiedzi	
senator Sergiusz Plewa	31
senator Sergiusz Plewa	32
podsekretarz stanu	
Andrzej Bratkowski	32
Otwarcie dyskusji	
senator Zdzisława Janowska	32
senator Aleksandra Koszada	33
senator Stanisław Huskowski	33
senator Ryszard Matusiak	33
senator Mirosław Lubiński	34
senator Stanisław Huskowski	34
Zamknięcie dyskusji	
Głosowanie nr 1	35
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego	
Punkt pierwszy porządku obrad (cd.)	
Głosowanie nr 2	35
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo przewozowe	
Punkt drugi porządku obrad (cd.)	
Głosowanie nr 3	35
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych	
Punkt trzeci porządku obrad (cd.)	
Głosowanie nr 4	35
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników	
Punkt czwarty porządku obrad (cd.)	
Głosowanie nr 5	35
Głosowanie nr 6	36
Głosowanie nr 7	36
Głosowanie nr 8	36
Głosowanie nr 9	36
Głosowanie nr 10	36
Głosowanie nr 11	36
Głosowanie nr 12	36
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz o zmianie niektórych innych ustaw	
Punkt piąty porządku obrad (cd.)	
Głosowanie nr 13	37
Głosowanie nr 14	37
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi	
Punkt szósty porządku obrad (cd.)	
Głosowanie nr 15	37
Głosowanie nr 16	37
Głosowanie nr 17	37
Głosowanie nr 18	37
Głosowanie nr 19	37
Głosowanie nr 20	37
Głosowanie nr 21	38
Głosowanie nr 22	38
Głosowanie nr 23	38
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw	
Punkt siódmy porządku obrad (cd.)	
Głosowanie nr 24	38
Głosowanie nr 25	38
Głosowanie nr 26	38
Głosowanie nr 27	38
Głosowanie nr 28	38
Głosowanie nr 29	39
Głosowanie nr 30	39
Głosowanie nr 31	39
Głosowanie nr 32	39
Głosowanie nr 33	39
Głosowanie nr 34	39
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej	
Punkt ósmy porządku obrad (cd.)	
Głosowanie nr 35	39
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o ratyfikacji Europejskiej konwencji o kontroli nabywania i posiadania broni palnej przez osoby fizyczne, sporządzonej w Strasburgu dnia 28 czerwca 1978 r.	
Oświadczenia	
senator Jerzy Suchański	40
Zamknięcie posiedzenia	
Wyniki głosowań	
Przemówienia i oświadczenia senatorów przekazane do protokołu, niewyłoszone podczas 75. posiedzenia Senatu	

Przemówienie senatora Tadeusza Bartosa w dyskusji nad punktem czwartym porządku obrad.	51
Oświadczenie złożone przez senatora Adama Biele	52
Oświadczenie złożone przez senatora Adama Biele	53
Oświadczenie złożone przez senatora Adama Biele	54
Oświadczenie złożone przez senatora Adama Biele oraz senatora Jana Szafrąca	55
Oświadczenie złożone przez senatora Janusza Bielawskiego . .	56
Oświadczenie złożone przez senatora Kazimierza Drożdża . . .	57
Oświadczenie złożone przez senatora Witolda Gładkowskiego. .	58
Oświadczenie złożone przez senatora Witolda Gładkowskiego. .	59
Oświadczenie złożone przez senatora Witolda Gładkowskiego. .	60
Oświadczenie złożone przez senatora Sławomira Izdebskiego . .	61
Oświadczenie złożone przez senatora Apolonię Klepacz	62
Oświadczenie złożone przez senatora Apolonię Klepacz	63
Oświadczenie złożone przez senatora Zbigniewa Kruszewskiego.	64
Oświadczenie złożone przez senatora Ryszarda Matusiaka wspólnie z innymi senatorami	65
Oświadczenie złożone przez senatora Jana Szafrąca wspólnie z innymi senatorami	66

Uchwały

Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmia- nie ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmia- nie Kodeksu cywilnego	69
Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmia- nie ustawy – Prawo przewozowe	70
Uchwała Senatu w sprawie ustawy o odpo- wiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych.	71
Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmia- nie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy o zasadach ewidencji i iden- tyfikacji podatników i płatników	72
Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz o zmianie niektórych innych ustaw .	73
Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi	75
Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz o zmianie ustawy o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw	77
Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej	80
Uchwała Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Europejskiej konwencji o kontroli nabywania i posiadania broni palnej przez osoby fizyczne, sporządzonej w Strasburgu dnia 28 czerwca 1978 r. . .	83